9th December 1959] [Mr. Speaker]

மந்திரிகள் வர முடியாது என்று முன்பாகவே சொல்லி விட்டால் இன்னும் அதிகப்படியாக பத்து கேள்விகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். சில நாட்களில் முக்கியமான பிரச்னைகளைப்பற்றி கேள்விகள் வருகின்றன. அப்பொழுது அதிகப்படியான உப கேள்விகளுக்கு இடமளிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில தினங்களில் உணவுப் பிரச்னையைப்பற்றி கேள்வி வருகிறது. அப்படி நேற்றுகூட வந்தது. அதன்மேல் சுமார் 35 உப கேள்விகள் கேட்க அனுமதித்தேன். அதனல் ஒரு விதத்திலும் தவறு ஏற்படவில்லை. கேள்விகள் குறைவாக இருந்து முக்கால் மணி நேரத்தில் முடிந்து விட்டால் அதன் பிறகு கவர்னர் உரையின் மீது விவாதம் நடக்கும். அதுவும் நல்லதுதான். ஏனென்றல் இன்னும் அதிகப்படியாக இரண்டு மூன்று அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லவா ?

Sri A. V. THOMAS : Sir, there seems to be something wrong with the mike. It may be attended to. The mike used by the hon. Member, Sri Vinayakam, seems to be overpowerful but we could not hear from the mike used by the Hon. Minister for Home.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : The hon. Member, Sri Vinayakam, does not require a mike.

Mr. SPEAKER : I will have the matter examined. As the Hon. Minister for Finance has put it, the hon. Member, Sri Vinayakam, does not require a mike. Perhaps the Hon. Minister Sri Bhaktavatsalam requires an accelerated mike.

* **Sri K. ANBAZHAGAN :** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது சட்ட மன்றத்தில் கேட்கப்படுகிற கேள்விகளுக்கு முதல் கேள்விக்கு விடை அளிக்கும்போது ஆங்கிலத்திலேயே விடை அளிக்கப்படும் முறை இருந்து வருகிறது. பல அங்கத்தினர்கள், அதன் கருத்தை உடனடியாக உணர்ந்து உடனடியாக துணைக் கேள்விகள் கேட்க முடியாமல் இருக்கிறர்கள், துணைக் கேள்விகள் போட முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதைக் கருத்தில் வைத்துக் கொண்டு நமது மன்றத் தலைவர் அவர்கள் ஆளும் கட்சிக்கோ அல்லது அமைச்சர்களுக்கோ, கேட்கப்படும் மூலக் கேள்விகளுக்கு முதல் கேள்விக்கு விடை கொடுக்கும்போது தமிழிலேயே விடை அளிக்க சிபாரிசு செய்வார்களா ?

Mr. SPEAKER : அதைப்பற்றி யோசிக்கிறேன்.

VI.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

Mr. SPEAKER : We shall now continue the discussion on the Governor's Address. The hon. Member, Sri Sasivarna Thevar, will now speak.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாநில கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவருடைய

உரையில் புதிய வரிகள் இருக்குமோ என்பதைப்பற்றி சூசகமாகக் கூட தெரிவிக்கப்படவில்லை என்பதைப் பார்க்க மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் நமது மாநில நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் அதிகமாக வரி போட வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் ஏற்கனவே போட்டு விட்டார்கள். ஆனால் வரப்போகிற பட்ஜெட் காலத்தில் புதிய வரிகள் வரப் போகிறதோ என்னமோ தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்காருடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு என்று அதிகப்படியாக வரி போடப்போவதாக ஏற்கனவே வதந்தி கிராமப் புரங்களிலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவ்விதம் வரி போடாமல் இருக்க நமது சர்க்கார் யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். ஜாஸ்தி வரியை மேலும் விதிக்காமல் இருக்கும்படியாக வும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல் லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாகாணத்திலுள்ள ஒரு பகுதி மக்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற ஒரு அநீதியைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது சென்ற வருஷம் அழுகும் பொருள்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு சென்ற வருஷம் ஒரு கிளர்ச்சி கூட நடந்தது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி அவைகளுக்கு வரி விதித்திருப்பது நியாயம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. அப்படி கிளர்ச்சி செய்தபோது ஒரு வருஷம் கழித்து பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று வாக்களிக்கப்பட்டது எல்லோருக்கும் நினைவு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வாக்குறுதியை இப்பொழுது மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து அதை எடுத்துவிடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி வரியை எடுத்து வியாபாரிகளுக்கு சௌகர்யம் செய்யும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது மாகாணத்தில் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய பெரிய பிரச்னை உணவு பிரச்னைதான். இது சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர்களில் பலர் கவர்னர் உரையின் மீது பேசும் போது ஓரளவுக்கு அதிகமாகவே மீறி பேசி விட்டார்கள். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை கூடிய சீக்கிரம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நமது நாட்டிலுள்ள பெரிய திட்டங்களை எடுத்து நிறை வேற்றியாகி விட்டன. இனிமேல் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவை களையெல்லாம் எடுத்து நிறைவேற்றினால் இன்னும் எவ்வளவோ அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இன்னும் அதிலும் நல்ல வெற்றி காணலாம் என்று தோன்றுகிறது . எவ்வளவோ கண்மாய்களுக்கு வரக்கூடிய கால் வாய்கள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் எடுத்து மராமத்து செய்தால் எவ்வளவோ கண்மாய்கள் நிரம்புவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட கண்மாய்கள் ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் அநேகம் இருக்கின்றன.

9th December 1959] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

அதற்கு முதலிடம் கொடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உடனடியாக தாலூகா வாரியாகவோ அல்லது ஜில்லா வாரியாகவோ ஸ்பெஷலாக இஞ்சினீயர்களை நியமித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை நிறை வேற்றினால் பெரும் அளவிற்கு உணவு பிரச்னையைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது மழை பெய்கிறது. நிறைய ஜலம் வருகிறது. போதுமான கண்மாய்கள் இருந்தபோதிலும் வாய்க்கால்கள் சரியாக இல்லாமல் இருப்பதால் வரக்கூடிய ஜலத்தை தேக்கி வைத்துக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி பல தடவை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக விவசாய மந்திரி கூட ஒரு மகாநாடு கூட்டி பேசியிருக்கிறார். அதற்கு நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். எல்லா பெரிய திட்டங்களையும் எடுத்து முடித்தாகிவிட்டன. பாக்கி இருப்பது அப்பர் பெரியாறு திட்டம் ஒன்று தான். அதை எடுத்து நிறைவேற்றினால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அதிகப்படியான ஜலம் வரும். பல நன்மைகள் அதனால் ஏற்படும். (ஒரு குரல் : திருநெல்வேலியிலுள்ளவர்கள் சண்டைக்கு வருவார்களே.) திருநெல்வேலியிலுள்ளவர்கள் சண்டைக்கு வருவார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். பம்பையாறு திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். பெரிய திட்டங்கள் ஆகி இந்த இரண்டையும் சேர்த்துக்கொண்டு சொல்லும்படியாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டையும் கொண்டு வந்தால் போதும். தமிழ் நாடு நன்றாக முன்னேறும். அப்பர் பெரியார் திட்டத்தினால் ராமநாதபுரம் பகுதியில் அதிக நன்மை ஏற்படும். இன்னொரு ஸ்கீமினால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு நன்மை ஏற்படும். ஆகையால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த இரண்டையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாக நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மூன்றாவது திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு யோசனை. திட்டத்தில் எந்த எந்தப் பகுதியைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தீர்மானிப்பதற்கு ஒரு சர்வ கட்சி கூட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். சென்ற கூட்டத்தில் கூட மாற்றுக் கட்சிகள் கலந்துகொள்ளவில்லையென்று வருந்தினதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் தலைவருக்கு அழைப்பு வந்திருந்தது. அவர் வெளிநாடு போயிருந்த காரணத்தினால் அவர் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவருக்கு அழைப்பு அனுப்பிய காலத்தில் இன்னொரு அழைப்பும் வந்திருந்தால் எங்களில் யாராவது நிச்சயமாக அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்து கலந்து கொண்டிருப்போம். நாங்கள் இவ்விஷயத்தில் பூர்ணமாக ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்தமாதிரி விஷயங்களில் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்த பிற்பாடு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்து நம்முடைய கோரிக்கைகளைப் பெறவேண்டும் என்று

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [9th December 1959

இந்தச் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் முத்தையா செட்டியார் பேசியபோது நாம் பெறவேண்டிய சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருந்து கொஞ்சம் கூடப் பின்வாங்கக் கூடாது என்று சொன்னார். இங்கே உள்ள சக்தியை எல்லாம் ஒன்றாக வைத்து நம்முடைய உரிமை களை, கோரிக்கைளை பரிபூரணமாக கொஞ்சம் கூட விட்டுக் கொடுக் காமல் பெறவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டார். நானும் அவர் சொன்ன முறையை இந்தச் சர்க்கார் கொஞ்சம் கூடத் தயக்கம் இல்லாமல் பின்பற்றவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு நகரப்புறங்களில் அநேகம் பேர் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள். அதற்கு முக்கியமான காரணம் ஒன்று தெரிகிறது. இன்றைக்கு பக்டோன் சில் பக் போன்ற மூட்டைப் பூச்சி மருந்துகள் ஒரு அணா இரண்டணாவுக்கு சுலப மாக கடைகளில் கிடைத்துவிடுகிறது. இதில் ஆளைக் கொல்லும் விஷ சத்து அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த மருந்தைத் நீரில் கரைத்து குடித்துவிடுகிறார்கள். பத்துப் பதினைந்து நிமி ஷங்களில் இறந்து போகிறார்கள். இப்படி இளம் பெண்களும், வாலிபர்களும் இறந்து போவதைத் தடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்து பத்துப் பதினைந்து பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். (ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம்: சாகத் துணிந் தவர்களுக்கு வேறு விஷமா கிடைக்காது.) தற்கொலை செய்து கொள்வதற்காக விஷம் என்று வாங்குவது எப்படி? ஒரு அணா கொடுத்து சுலபமாக மூட்டைப் பூச்சி மருந்தை வாங்கி உண்டு விடலாம் என்று இருப்பது எப்படி? ஆகவே இதைக் கண்டிப் பாகத் தடைசெய்ய வேண்டும். இந்த மருந்துகளுக்குப் பதிலாக வேறு ஏதாவது விஷமில்லாத மருந்தை உபயோகிக்க வகை செய்தாலும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் உரையில் நமது நாட்டிலே பெரும் அளவில் சட்டம், அமைதி ஒழுங்கு ஆகியவை பாதுகாக்கப் பட்டு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவரும் நேரில் எங்கள் தொகுதிக்கு வந்திருந்தார். துரதிருஷ்டவசமாக கொஞ்ச நாட்கள் முன்பு கலவரம் நடந்த இடத்தையும் நேரில் சென்று பார்த்தார். நானும் அவருடன் சென்றிருந்தேன். அந்தப் பகுதியில் எந்த இரண்டு வகுப்பாரிடையே மோதல் ஏற்பட்டதோ அவர்கள் இரண்டுபேர்களுமே இன்றையதினம் சந்தோஷமாக ஒற்றுமையுடன் வாழ்வதாக அவர்களே நேரில் சொன்னார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக ஏற்பட்ட அந்தக் கலவரத்தின் காரணமாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் கைதி செய்யப்பட்டும் பலபேர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள். மூவாயிரம் சொச்சம் பேர் களில் இன்றைக்கு 40, 50 பேர்கள்தான் சிறையில் இருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகள் இல்லையென்று கோர்ட்டார்களே பலபேர்களை விடுதலை செய்துவிட்டார்கள். நான்கு மாதம், இரண்டு மாதம் என்று தண்டிக்கப்பட்டவர்களும் தண்டனை காலம் முடிந்து வெளி யேறிவிட்டார்கள். ஒரு நாற்பது ஐம்பது பேர்கள்தான்

9th December 1959] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

இன்றைக்குச் சிறையில் இருக்கலாம். சர்க்கார் மனது வைத்து அவர்களுக்கும் மன்னிப்புக் கொடுத்து விடுதலை செய்தால் மீண்டும் அந்தப் பகுதியில் நிரந்தரமாக சகஜமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு எல்லோரும் அமைதியாக வாழ்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

இன்னொன்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அச்சம்பவம் காரணமாக சிறையில் இருக்கக்கூடிய குற்றவாளிகளது தன்மையையும் சர்க்கார் நன்ருகப் பரிசிலனை செய்து அவர்களுக்கு பி. கிளாஸ் கொடுத்திருந்தார்கள். அந்தக் கைதிகளில் ஒருசிலர் இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சத்திற்கு மேல் சொத்து உடையவர்கள் இருக்கிருர்கள்.

(Sri T. Karia Gounder in the Chair.)

அவ்வாறு தண்டிக்கப்பட்டு பி. கிளாஸ் கொடுக்கப்பட்ட கைதிகளை சர்க்கார் திடீரென்று ஸி. கிளாசுக்கு மாற்ற உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதாக அவர்களுடைய மனைவிமார்களும், உறவினர்களும் என்னிடம் வந்து தெரிவித்து அந்த மாதிரியாகச் செய்யாது இருக்கும்படியாக சர்க்காரிடம் கேட்டுக்கொள்ளச் சொன்னுர்கள். அதைப்பற்றி இப்போது உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் கைதிகளுக்கு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டிருந்த சலுகைகளை எடுத்துவிடாமல் அந்தச் சலுகைகளை அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்படியாக உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Sri M. K. SOMASUNDARAM : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றியிருக்கும் உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச நான் விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் ஆற்றியிருக்கக் கூடிய உரையில் பெரிய பெரிய திட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். ஆனுல் இப்பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் கூடுமான வரையில் முடிவாகியிருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்களின் மூலமாகப் பல கோடி மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் சமயத்தில் இப்போது பின் தங்கியிருக்கிற இடங்களுக்கும் அவற்றை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி பகுதி வளம்பெறத்தக்க திட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அங்கே பின் தங்கிய இடமாக இருக்கும் இடங்களுக்கு இந்தத் திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்ருர். அதற்காகத்தான் அந்தப் பிராந்தியங்களில் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் பல நன்மைகளைச் செய்கிறபோது மற்றவர்கள் அதற்கு இடையூருக இல்லாமல் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒத்துழைக்கா

[Sri M. K. Somasundaram] [9th December 1959

விட்டாலும் உருவாக்குகிற திட்டங்களுக்கு மற்றவர்கள் இடையூறு செய்யாமல் இருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பம்பையாறு திட்டம் இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் சங்கரன்கோயில், ராமநாதபுரம் பகுதியில் உள்ள பல இடங்கள் கூட நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே இந்தப் பம்பையாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி தூத்துக்குடி சேதுசமுத்திரம் ஆகிய இரண்டு துறைமுகங்களையும் முன்பு அபிவிருத்தி செய்வதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை எடுத்துவிட்டு சேதுசமுத்திர திட்டத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகத் தெரிகிறது. தூத்துக்குடி துறைமுகத்தையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தென் பகுதியில் தூத்துக்குடி துறைமுகம் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். ஆகவே, அதை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் சில தினங்களுக்கு முன்பாக பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தேன். அப்போது ஆலியாறு திட்டம் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. ஆலியாறு என்ற இடத்தில் பெரிய அணைக்கட்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது நல்ல முறையில் உருவாகிக்கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். உற்சாகத்துடன் அவர்கள் வேலை செய்துவருகிறார்கள். ஆகையால் அந்த மாதிரி திட்டங்களை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு நம் அரசாங்கம் நல்ல ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அதற்காக 40 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. இது மக்களுக்கு அதிக நன்மை பயக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இன்னும் சில இடங்களில் மராமத்து வேலை நல்ல முறையில் நடக்கவில்லையென்று எல்லோரும் குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இர்ரிகேஷன் கான்பரன்ஸ் அவ்வப்போது நடைபெற்று வருகிறது. அந்த மகாநாட்டில் அவ்வப்போது இந்தக் குறைபாடுகள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. எஞ்சினீயர்களும் அதைக் கவனித்து ஆவன செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் நன்றாக கவனித்து நல்ல முறையில் செப்பனிடவேண்டும். செப்பனிட்டால் தான் விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பெருக்க முடியும். மேலும்
10 a.m. விவசாயப் பொருள்கள் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போகிறதென்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போவதனால் ஏற்படுகிற லாபம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படியாக இருந்தால் நலமாக இருக்கும்.

ஆனால் வேலையில் அமர்ந்திருக்கிற எல்லோரும் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்று வருத்தப்படுவதோடு வீட்டில் சும்மா இருக்கிறவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டிய திட்டத்தை உரு

9th December 1959] [Sri M. K. Somasundaram]

வாக்கவேண்டும். ஒருவர் வேலை பார்த்து அவரை நம்பி நாலு பேர் சும்மா வீட்டில் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தால் நம் நாட்டின் நிலை என்னவாகும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வீட்டில் சும்மா இருக்கிற ஒவ்வொருவரும், ஆணுனாலும் சரி அல்லது பெண்ணுனாலும் சரி, ஏதாவது ஒரு கைத்தொழில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை விட்டுவிட்டு விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் விவசாய மக்களின் கதி என்னுவது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விலைவாசிகள் குறைந்தால் விவசாய மக்களின் நிலை இன்னும் மோசமாகும். ஆகவே விலைவாசி எப்படியிருந்த போதிலும் சும்மா இருக்கிறவர்கள் நல்ல முறையில் ஏதாவது தொழில் செய்வதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய மக்களை மட்டும் குறை கூறிக்கொண்டு போவது சரியல்ல. இப்பொழுது குடிசைக் கைத்தொழில்கள் கிராமங்களில் நல்ல முறையில் பரவி இருக்கின்றன. அவைகள் இன்னும் நல்ல முறையில் பரவுவதற்கும், அவைகள் இன்னும் அதிகப்படியாக அபிவிருத்தியடையச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலை கிடைக்கவில்லை, கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர குடிசைக் கைத்தொழில்கள் செய்வோம் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் பலர் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு சரியான முறையில் உரங்கள் கிடைக்காததால் விவசாயம் பின்தங்கிக் கிடக்கிறது. ஆகவே, விவசாய மக்களுக்கு சரியானபடி உரம் கிடைப்பதற்கு வகை செய்து, அவைகள் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலம் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, ஆங்காங்கு கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் ஏற்படுத்தி நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு தக்க சமயத்தில் உரங்கள் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சில தினங்களுக்கு முன்பு விவசாயிகள் உரம் கிடைக்காமல் திண்டாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அலாட்மென்ட் கூட சரியானபடி வந்து சேரவில்லை. எந்தெந்த சமயத்தில் உரம் இடவேண்டுமோ அப்பொழுது இட்டால்தான் நல்ல விளைச்சலை காணமுடியும். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு முன்கூட்டியே உரம் அனுப்பி வைக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதைச் சர்க்கார் உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். உரம் கிடைப்பதற்கு சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. உரத்தை கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளிடமோ அல்லது தனிப்பட்டவர்களிடமோ விநியோகத்திற்குக் கொடுத்தால் துர்விநியோகம் ஏற்படுகிறது என்ற புகார் இருக்கிறது. மூட்டை ஒன்றுக்கு 37 ரூபாயாக இருந்த உரம் ப்ளாக் மார்க்கட்டில் 61 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஆகவே, உரத்தை எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் பகிர்ந்தளிக்க கலெக்டர் அவர்களுக்குச் சர்க்கார் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலெக்டர் அவர்கள் உரத்தை கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலம் விநியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உரம் தக்க காலத்தில் கிடைக்க வேண்டும். அதைத்தான் முன்கூட்டியே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பொதுவாக இப்பொழுது கூட்டுறவு முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் எல்லோரும் ஈடுபடுவதற்கு தக்க சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

[Sri M. K. Somasundaram] [9th December 1959

கூட்டுறவு முறை எப்படி இயங்கவேண்டுமென்பதை சிலயிடங்களில் காட்ட வேண்டும். சில தினங்களுக்கு முன்பு புளியங்குடியில் கூட்டுறவு விவசாய பண்ணை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் பல நன்மைகள் அடைய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதை நேரில் சென்று பார்த்தால் நலமாயிருக்கும். நூறு ஏக்கர் கொண்ட ஒரு விவசாய பண்ணையில் 300, 400 பேர்கள் சேர்ந்து நடவு நடுவது நல்ல காட்சியளிக்கிறது. அதேபோல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவையடுத்த சமூகபுரம் கோட்டைக்கருங்குளம் என்றயிடத்தில் 436 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை, ஹரிஜனங்களுக்காக ஒரு கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு தாக்கீது கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே அதை கூட்டுறவு முறையில் நடத்த அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அநேக திட்டங்கள் உருவாகி அவைகள் நடைபெறாமல் இருப்பது பற்றி வருந்துகிறேன். அதில் முக்கியமாக காகித தொழிற்சாலை ஒன்று பாபநாசத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. பின்னால் அது நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை என்று அதன் லைசென்ஸ் கான்ஸல் செய்யப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை நடத்துவதற்கு தனிப்பட்டவர்கள் முன் வராவிட்டாலும் அதை சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டும். அல்லது அந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலையை கூட்டுறவு முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (பெல்) கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, திருநெல்வேலியில் சில குளங்கள் மேடாகயிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தக் குளங்களை நல்லமுறையில் செப்பனிடுவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்து உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* Sri B. K. LINGA GOWDER: Sir, I welcome the Address of the Governor which, though very short, contains some of the magnificent achievements of our Government.. The Government deserve to be congratulated on these, especially the maintenance of law and order. It is indeed very remarkable. One wonders at the magnificent way in which they had handled the various disruptive forces in the State. It is something which even the United Nations Organisation has found difficult to achieve in the international field. The success of the Government will last only if all the parties in the State co-operate, forgetting all their differences and sinking all their conflicting ideologies. If such a thing can be achieved in all the other States in the country, we need not worry about any threat from external quarters. I am sure that every patriotic Indian realises the gravity of the situation on our borders and will rise to the occasion for defending the country in the event of any external aggression. Any difference amongst us at this juncture will be disastrous.. We expect every Indian to realise his responsibility.

The Governor has made mention in his Address regarding the import of certain machinery into our State. I request the Government to recommend to the Central Government the liberal import of machinery for the tea industry. This is one of the foremost

9th December 1959] [Sri B. K. Linga Gowder]

foreign exchange earners. For want of this machinery and financial aid, about 5,000 small growers of tea are not able to manufacture quality tea. They manufacture only common tea which can be sold locally. The price of this tea is not even one-fourth of that of the quality tea. It is amazing to note that the Union Government have some proposals to give relief to the manufacturers of quality tea in the existing cess. Some time back, I led a deputation of small growers to the Union Deputy Minister for a reduction of the Central excise duty on these common teas. This problem was again brought to the notice of the Union Minister for Finance when he was at Ootacamund. Both of them promised to consider this problem sympathetically. But I am very sorry to say that nothing tangible has resulted so far. So I request the Government to take up the question of import of tea machinery and also the reduction of the Central excise duty on common teas, with the Central Government.

I am thankful to the Government for their decision to levy multi-point sales tax on tea. This has given relief to about 5,000 small growers in my district alone. Now all the small growers have to register themselves by paying a registration fee of Rs. 12, irrespective of the extent they hold, and to pay tax on the turnover. Under the amendment, all these growers are exempted from sales tax. This is a great relief to the common tea manufacturers.

Sir, in my district there is no major industry. The proposal to start a raw film industry has been hanging fire for the past so many years, and now I understand that the Centre has recently sent a team of experts to make a further survey for locating the industry in the district. I am disappointed to hear that these experts have concluded that the water resources which is to feed this industry is highly contaminated. They have come to the decision that the industry cannot be located in the district. I suggest to Government that when such teams are sent out for prospecting, the local M.L.As.. and M.Ps. should be given a chance to discuss with the teams and give them suggestions, and, if possible, make alternative suggestions also. So I request the Government to take up this question with the Centre to locate this industry in my district, as it is not very difficult to purify the water of foreign matter with the assistance of modern scientific methods.

My disappointment is greater that in the Address of the Governor, no mention is made about the permanent summoning of the Assembly at Ootacamund. Am I to presume that the Government have taken it for granted that it is to be only an annual meeting on the Hills? If that is so, I would request the Government to make arrangements from now on to provide suitable hostel facilities for the Members of the Assembly. I am glad to say that some of the big palaces in Ootacamund are available

[Sri B. K. Linga Gowder] [9th December 1959

for the use of Members. We may avail of them. Further, considerable vacant space is available in the Arranmore Palace compound and here hostels can be put up for the convenience of Members. They can be used, when the Legislature is not in session, as tourists' homes for the middle class people.

I welcome the proposal for the fixation of ceiling on land holdings and I expect the Government to exempt coffee, tea and rubber plantations from the provisions of this enactment. These industries have already been well organised and they yield the maximum return now. Any proposal to disturb these industries at present will be disastrous and I hope the Government will consider this aspect of the question.

Lastly, I am proud to say that my district has given big hydro-electric schemes like Pykara, Moyar and Kundah to the rest of the State. Though our people have sacrificed a lot, they are happy that their brothers in other parts of the State enjoy the benefits of these schemes industrially and agriculturally. As hon. Members know, my district always deserves special treatment not only for the reason it has given these schemes but because of its peculiar geographical position. I request the Government to give my district the special consideration it deserves.

* **Sri S. M. ANNAMALAI** : *சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சட்டமன்றத்தின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கவர்னர் உரையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக அடுத்த ஆண்டு வருவதற்குள்ளாகவே இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றப் போகிறார்கள். அந்த உரையின் மூலமாக மக்களுக்கு, குறிப்பாக பாமர விவசாய மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய செய்திகள் இருக்கும் என்று எல்லோரும் நம்பினார்கள். ஆனால் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற விஷயங்கள் எல்லாம் பொதுமக்களை ஏமாற்றக்கூடிய விஷயங்களாக இருக்கின்றன. அதைப்போலவே கிராமங்களில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கக்கூடிய உத்யோகஸ்தர்கள் எல்லாம் கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மூலமாக தங்களுடைய பிரச்னைக்கு ஏதாவது பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அவர்களும் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்களது உரையை படிக்கின்ற பொழுது, சம்பா அறுவடைக்குப் பின்னால் நியாய விலைக் கடைகள் இருக்காது என்ற நிலையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நேற்று கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்கும் போதும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சம்பா அறுவடைக்குப் பின்னால் நியாய விலைக் கடைகள் இருக்காது என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் சென்ற இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் இதே சட்டமன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பிரச்னையைப்பற்றி சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இந்த நாட்டில் 2,000 நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்*

9th December 1959] [Sri S. M. Annamalai]

படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது 2,443 நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருப்பதாக இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் நாட்டிலிருக்கின்ற பாமர மக்கள் எல்லாம் நியாயவிலைக் கடைகள் மேலும் மேலும் தேவை என்று சொல்லுகின்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருப்பதுதான். ஆகவே நியாயவிலைக் கடைகள் மேலும் மேலும் தேவை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் சம்பா அறுவடைக்குப் பின்னால் நியாயவிலை கடைகளை நடத்த முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்களே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்காரிடத்தில் உணவு தான்யத்தைப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ இவர்கள் எண்ணியிருந்ததற்கு குறைவாகத்தான இருக்கின்றது. இதே சட்டமன்றத்தில் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் இதே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் இரண்டு லட்சம் டன் தான்யம் கொள்முதல் செய்யப்போகிறோம் என்று. ஆனால் சர்க்கார் ஒரு லட்சத்தி 25 ஆயிரத்தி 822 டன் தான் கொள்முதல் செய்ய முடிந்தது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார் கள். அதே சமயத்தில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு லட்சம் டன் உணவு தான்யம் வாங்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை 35 ஆயிரம் டன்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களி லிருந்து தெரிகிறது. அதே சமயத்தில் இங்கு ஒரு மாதத்திற்கு மட்டும் 30 ஆயிரம் டன் உணவு தான்யம் தேவைப்படும் என்றும் சொல்லப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில் இப்போது கையிருப்பு எவ்வளவு இருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கும்போது ஏறத்தாழ 52,258 டன் அரிசிதான் இருப்பதாகவும் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. இந்த ஸ்டாக்கை வைத்துக்கொண்டு பெப்ருவரி மாதம் வரை நியாயவிலை கடைகளை நடத்த முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையில் இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் வைத்து பரிசீலித்துப் பார்த்தால் இந்த ஸ்டாக்கைக்கொண்டு பெப்ருவரி மாதம் வரை நியாயவிலைக் கடைகளை நல்ல முறையில் நடத்த முடியாது. ஆகவே பெப்ருவரி மாதம் நியாயவிலைக் கடைகளை நடத்துவதற்கும் விலை உயர்வைத் தடுப்பதற்கும் இந்தச் சர்க்கார் என்ன செய்யப்போகிறார்கள், மேலும் உணவு தான்யம் வேண்டு மென்றால் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யப் போகிறார்களா? அல்லது வேறு எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் திட்டவட்டமாக அறிவிக்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்னை களைப்பற்றியெல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள புள்ளி விவரங்களின்படி பார்த்தால் நல்ல முறையில் நியாயவிலைக் கடைகளை நடத்துவதற்கு எந்தவிதமான வழிகளும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆகவே இதைப்பற்றி சர்க்கார் சிந்தனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரக் கட்டணத்தைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் இப்போது சட்டமன்றத்தில் இருந்து

கொண்டிருக்கின்றார்கள். சர்க்காரிலிருந்து அக்டோபர் ஒன்றும் தேதி வெளியிட்ட ஜி.ஓ. ஒன்றில் மின்சாரக் கட்டணங்களை எல்லாம் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் மூலமாக பலவிதமான சலுகை செய்து வருகிறோம், கட்டணத்தில் சலுகை செய்து கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு இப்போது அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கனவே இருந்து வந்த கட்டணத்தை குறைக்கவேண்டும் என்று இதே சட்டமன்றத்தில் பலர் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்பெஷியல் கியாரண்டி என்ற இனத்தில் ஒரு குதிரை ஓட்டத்திற்கு ரூ. 50 என்று இருந்து வந்த கட்டணத்தை குறைக்கவேண்டும் என்று இதே சட்டமன்றத்தில் எல்லாக்கட்சி உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து கேட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த சமயத்தில் டாரிப் ரேட் என்ற முறையில், முன்பு ஒரு குதிரை வேக ஓட்டத்திற்கு ஆறு ரூபாய் என்று இருந்தது ஒரு குதிரை வேக ஓட்டத்திற்கு 15 ரூபாய் என்று இப்போது வெளியிடப்பட்ட ஜி.ஓ.வின் மூலமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே அக்டோபர் ஒன்றும் தேதி வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில் முன்னால் சர்சார்ஜ் உட்பட யூனிட் ஒன்றுக்கு 12½ தம்பிடி என்றிருந்ததை மாற்றி இப்போது ஏறக்குறைய ஒரு அணா இரண்டு தம்பிடி ஒரு யூனிட்டுக்கு என்ற அளவில் வசூலிக்க உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல, மீட்டர் டெஸ்ட் என்ற இனத்தில் ஏதாவது மீட்டர்களில் கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று யாராவது அதிகாரிகளிடத்தில் போய் சொன்னால், அதை வந்து பார்த்து கொடுப்பதற்கு முன்பு ஐந்து ரூபாய் என்று இருந்தது. அதை இப்போது 10 ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும் போது இந்த சர்க்கார் உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறதா என்று பார்த்தால், இந்த அரசாங்கம் ஏழை மக்களிடமிருந்து அதிகப்படியான பணத்தை வசூலிக்கிறார்கள் என்று தான் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆகவே, இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் நாம் சிந்திக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றோம். அதைப்போலவே இந்தச் சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கின்ற அறிக்கைக்கும் "பைனான்ஸ்" இலாகாவிலிருந்து அந்த இலாகா ஸெக்ரட்டரி அவர்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் அறிக்கைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றன.

அந்த அறிக்கையிலே "டாரிப் சார்ஜ்" குறைந்து விட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1-ம் தேதி ஜி.ஓ.-வில் "டாரிப் சார்ஜ்" அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் தரும் அறிக்கையிலே "the present low tariff for agricultural consumers involves a measure of subsidy and further expansion to the remaining villages will widen the gap further" என்று அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "டாரிப் சார்ஜ்" குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நிதி இலாகாவின் மூலமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் 1-ம் தேதி அறிக்கையைப் பார்த்

9th December 1959] [Sri S. M. Annamalai]

தால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. ஆயிரம் யூனிட், இரண்டாயிரம் யூனிட் செலவழிப்பவர்களுக்குத்தான் சலுகை தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மின்சார சக்தியை எவ்வளவு அதிகமாக உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு சௌகரியம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஆயிரம் யூனிட்டுக்குக் கீழே, 400 யூனிட்டுக்குக் கீழே "டொமஸ்டிக் சர்வீஸ்" உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் ஒரு யூனிட்டுக்கு 29 நயா பைசா கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனல் ஆயிரம் யூனிட்டுக்கு அதிகமாக செலவழிப்பவர்கள் ஒரு யூனிட்டுக்கு 25 நயா பைசா கொடுத்தால் போதும். இதிலிருந்து பணக்காரர்களுக்குத்தான் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, விவசாயிகளுக்கு எந்த வித சலுகையும் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. சர்க்கார் அந்தப் பாமர விவசாயிகளிடமிருந்து இப்படி மறை முகமாக பணத்தை வசூலிக்கிறார்கள்.

ஒரு "சௌர்வீஸ்" எடுக்கவேண்டுமென்றால் 3 குதிரை ஓட்டத்திற்கு 30 ரூபாய் வைத்திருந்தார்கள். இப்போது 3 குதிரை ஓட்டம் "சர்வீஸ்" எடுக்க 3 மாத பணம் முன் கூட்டியே கட்ட வேண்டும். ஏறத்தாழ டிசம்பர் மாத பில் இப்போது வராது. இப்போது வரும் பில் அக்டோபர் மாத பில்லாக இருக்கும். இந்த ஜி.ஓ. படி அக்டோபர் பணம், நவம்பர் பணம், டிசம்பர் பணம் ஆக மூன்று மாத பணத்தையும் சேர்த்து கட்டும்படியாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக பாமர மக்கள் மிகவும் கஷ்டத்துக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றனர். ஆகவே, பாமர மக்களுக்கு, ஏழை விவசாய மக்களுக்கு எந்த வித சலுகையும் தராத இந்த கவர்னர் உரையை எதிர்க்கிறேன் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, 17 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுக்காகச் செலவழிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாட்டுப் புற மக்களுக்கு இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உண்மையிலேயே எந்தவித நன்மையும் இல்லை. கூட்டு பட்டாவை இதை சப் டிவிஷனைப் பிரிக்க வேண்டும் என்றால் ரெவின்யூ இலாகாதான் சப் டிவிஷனைப் பிரித்துத் தரவேண்டும். ரெவின்யூ இலாகா ஆமை வேகத்தில் செல்லுகிறது. சப் டிவிஷனைப் பிரித்தவுடன்தான் கடன் கிடைக்கும். இரண்டு, 3 ஏக்கர் வைத்திருக்கின்ற பாமர மக்கள் கடனைப் பெற முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூட்டுப் பட்டாதார்கள் அந்தக் கடனை உபயோகப்படுத்தும் முறைகளில் சர்க்கார் உத்தரவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*Sri A. R. SUBBIAH MUDALIAR: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். "விலைவாசி குறையவில்லை. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைக் குறைந்து விட்டது என்று மந்திரியவர்கள் சொல்லிவிட்டால் விலைவாசி குறைந்துவிட்டது என்ற மனப்பான்மை ஏற்பட்டுவிடாது" என்று நேற்றுப் பத்திரிகையில்

பார்த்தேன். நான் கேரளாவுக்குப் பக்கத்து ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவன். "டி கண்ட்ரோல்" ஆன பிற்பாடு விலைவாசி இறங்குமுகமாக இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. "ப்ரி ட்ரேட்" இல்லாததால் "மிடில் மென் ப்ராபிட்" காரணமாக விலைவாசி ஏறுமுகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை முன் பல தடவை கூறியிருக்கிறேன். "டி கண்ட்ரோல்" செய்யப்பட்டது. இப்போது, பற்றாக் குறை மாதத்தில் கூட உடனடியாக விலைவாசி இறங்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. ஏனென்றால் இனிமேல் மகசூல் வரக்கூடிய காலம்! "மந்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள், புள்ளிவிவரம் இல்லாமல் சொல்லுகிறார்கள்" என்று தலைப்பிலே Editorial போடுவது வருந்தக்கூடியது. உண்மையான விவரங்களைத் தெரிந்து ஆளும் கட்சியைப்பற்றிக் குறை சொல்லிவிட்டால் நாங்கள் அதைப்பற்றி வருந்தமாட்டோம். விலை இறங்கிக் கொண்டிருப்பது உண்மை. "ஃப்ரீ ட்ரேட்" காரணம்தான் விலை நிச்சயமாக இறங்க ஏது இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, நிர்வாகச் செலவு அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு வழி வகுக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டே போய்விட்டால் வருவாய் பூராவும் நிர்வாகத்திற்கே செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அதைப் பல வழிகளில் குறைத்தாகவேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் சொன்னபடி ஏதாவது வரி வந்து விடுமோ என்றும் பயப்படுகிறோம்.

உரம் சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். உரம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நாற்பது பர்சண்ட் "கன்ஸ்யூம்" பண்ணும் உரம்தான் விநியோகத்திற்கு இருக்கிறது. அடுத்த வருஷம், அதாவது 1960-ல் யூரியா நெய்வேலியில் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதற்கு இப்போதே திட்டம் வகுக்கவேண்டும். நெய்வேலியில் கிடைக்கக் கூடிய யூரியாவை நமக்குப் போக சர்ப்ளஸ் இருந்தால்தான் வெளி மாகாணங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நெய்வேலி நம்முடைய மாகாணத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும் மத்திய சர்க்காருடைய பொறுப்பில் இருப்பதால் வரக்கூடிய யூரியாவை நமக்குப் போகத்தான் மற்ற மாகாணங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு இப்பொழுது இருந்தே வற்புறுத்த வேண்டும். அம்மோனியம் சல்பேட்டின் பற்றாக் குறையை யூரியாவின் மூலம் சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாம். யூரியாவைப்பற்றிக் கிராம விவசாயிகள் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் பிரசாரம் செய்யவேண்டும்.

எலெக்ட்ரிசிடி பற்றி எனக்கு முன் குறை பேசிய நண்பருடைய வாதத்தை வருத்தத்தோடு மறுக்கிறேன். அவர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டால் மனம் வருந்துகிறது. "ரேட்" கூடவில்லை என்று உறுதியாகச் சொல்லுவேன். விவசாயத்திற்கு கொடுக்கும் ரேட் 6½ நயா பைசாவாகயிருந்து 7 நயா பைசாவாக கூட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுப்பதற்கு ஆகும் நிகரச் செலவு 19 நயா பைசா. ஆனால் அவர்கள் நம்மிடமிருந்து வசூலிப்பது 7 நயா பைசாதான். இதை விட நாம் பெரிய சலுகையை எதிர்

பார்க்க முடியாது. எங்கள் பகுதியில் மழை இல்லை. பஞ்சத்தில் தவிக்கிறோம். எலக்ட்ரிசிடி மட்டும் இல்லாவிட்டால் நாங்கள் நாட்டை விட்டே போகவேண்டிய நிலைமையில் இருப்போம். இந்த எலக்ட்ரிசிடியைக் கடவுள் என்று கூட உணர்ச்சியுடன் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உற்பத்திச் செலவு 19 நயா பைசா வாக இருக்கும்போது நம்மிடமிருந்து 7 நயா பைசா தான் வசூலிக்கிறார்கள்; 90 ஆயிரம் பம்ப் செட்டுகள் நம் மாகாணத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பம்ப் செட்டும் 10–30 a.m. குறைந்தது மூன்று ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பம்ப் செட் மூலம் மூன்று ஏக்கரில் அதிக உணவு உற்பத்தி பெருக வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாங்கள் கவலைப்படுவதெல்லாம், மின்சார வெட்டு வந்துவிடுமோ என்பதைப்பற்றித்தான். தினத்திற்கு எட்டு மணி நேரம் விசை கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த உத்தரவு வந்து ஒரு வருஷம் கூட ஆகவில்லை. குழந்தை பிறந்து ஒரு ஆண்டுக் கூட ஆகவில்லை. அதற்குள் பழையபடி மின்சார வெட்டு வந்துவிடுமோ என்ற பயம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை மந்திரி அவர்கள் கவனித்து, இன்று இருக்கும் நிலைமையில் . . .

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இப்பொழுது இருக்கிற மாதிரி இருந்தால் போதும் அல்லவா ?

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : எட்டு மணி நேரம் உறுதியாக மின்சார சப்ளை செய்துவிட்டால், அதை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். குறைவில்லாமல் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டிருப்போம். கவர்னர் உரையில், 'ட்ரைடைம்'-ல் கூட மின்சார வெட்டு இருக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்றுதான் நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

60:40 என்று வாரம் விதித்து ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். டெனென்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் என்று சட்டமும் கொண்டுவந்தோம். உணவு உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது, அதை அதிகப்படுத்த இப்படியெல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்றோம். ஆனால், 60:40 சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை அமுல் நடத்துவதில் ஆங்காங்கே போலீஸ் இலாகாவும் ரெவின்யூ இலாகாவும் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைப்பு கொடுப்பதில்லை. போலீஸ் இலாகா அமைச்சர் இங்கே இருப்பதால் அதைப்பற்றிச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். 60:40 சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு போலீசாரிடம் ஒரு கிராமம் சம்பந்தமாக தெரிவித்தோம். சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரிடம் மனுக் கொடுக்கப்பட்டது, தற்காப்பு வேண்டும் என்று கோரி. விசாரணை செய்யப்பட்டது. அவரால் 60:40 சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாமல் தாசில்தார் அவர்களுக்கு ரிபோர்ட் செய்தார்கள். நிலச் சுவாந்தார்கள் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்றுகூட ரிபோர்ட் செய்தார்கள். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வந்து கண்டு முதலைக்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar][9th December 1959

கங்காணம் பண்ணிவிட்டுப் போனூர்கள். மறுபடியும் நிலச்சுவாந்தாரிடம் போய் வாரம் பிரித்து ஹரிஜனங்கள் கேட்டார்கள். கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். பஞ்சாயத்தாரை வைத்து, மகசூலைப் பிரித்து, 40 பங்கு பணத்தை மணி ஆர்டர் செய்யப்பட்டது. போலீஸ் இலாகாவினர் முப்பது நாட்கள் காத்துக் கொண்டிருந்து, பணம் படைத்த நிலச்சுவாந்தார்களுடைய ஏவுதலுக்காக கொள்ளை பிராது குடியானவர்கள் பேரில் போட்டார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. யாருடைய பாதுகாப்புக்காக போலீசாரிடம் மனுக் கொடுத்தார்களோ, அவர்கள் பேரிலே கொள்ளை பிராது போடப்பட்டது. நாற்பது குடியானவர்களில் 36 பேர் ஹரிஜனங்கள்; நான்கு பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள். நீதி நிர்வாகம் பிரிக்கப்பட்டது ஒரு அளவுக்கு. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்கள் ப்ரேலிமினரி என்க்வைரியிலேயே டிஸ்சார்ஜ் செய்துவிட்டார்கள். நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்து பாதுகாப்பு கோரி போலீசாரிடத்தில் மனு கொடுக்கப்பட்டது. (இத்தருணத்தில் தலைவர் அவர்கள் நேரம் ஆவதைக் குறிக்க மணியை அடித்தார்.) நான் இந்த முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். தயவுசெய்து தலைவர் அவர்கள் சில நிமிஷங்கள் அனுமதிக்கவேண்டும். பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டிய இலாகா பழயைபடி அவர்களே அதை ரிபோர்ட் செய்துவிட்டு கொள்ளைப் பிராது போடுகிறார்கள். கலெக்டரிடம் போய்ச் சொன்னேன். ஹரிஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று. 'நான் தலையிடக் கூடியது அல்ல; என்னிடம் வருவதில் பிரயோசனம் இல்லை; கீழேதான் கேட்கவேண்டும்' என்று அவர் சொல்லிவிட்டார். ஹரிஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லியும் வழிவகை கிடைக்கவில்லை. சட்டங்கள் போடுகின்றோம். சட்டங்களை அமுல் நடத்த உத்தியோகஸ்தர்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லை. கலெக்டரிடம் போய்ச் சொன்னால், அவர் கேட்க மறுக்கிறார்கள். நீதி இப்படித் தவிக்கிறது. பொறுப்பை இலாகா வாரியாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில்களை கலெக்டர் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. வெள்ளையன் காலத்தில் பல ஜமீன்தார்கள் மிட்டாதார்கள் உண்டாக்கப்பட்டது. இப்பொழுது ஒரு பெரிய ஜமீன்தாராக கலெக்டர்கள் உண்டாக்கப்படுகிறது. அதற்கு உதாரணம் சமீபத்தில் கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின் கீழ் தென்காசி தாலுகாவில் ஒரு ப்ளாக்கை திறந்துவைப்பதற்கு கலெக்டரை வரவேற்கும்போது, "**Mr. Pasupathi has kindly consented to inaugurate the scheme**" என்று ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் சொன்னார்கள். எனக்கு இது என்னவென்று புரியவில்லை. மந்திரி அவர்கள் திறந்துவைத்தால் பொருத்தமாயிருக்கும். ஒரு கலெக்டர், பொதுஜன ஊழியன் கூட இல்லை, பொதுஜன சிப்பந்தி, சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஒருவர் திறந்து வைப்பதாம். **What is meant by Community Development? It is for the benifit of the Public. It is not a function intended to glorify a Government servant.** இப்படி நடக்கிறது. வரவேற்பது ஒரு ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்.

(மணியடிக்கப்பட்டு பேச்சு முடிவு பெற்றது.)

9th December 1959]

*SRI K. S. ARTHANAREESWARA GOUNDER : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று சபை முன் வைத்திருக்கும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது வார்த்தைகள் பேச ஆசைப் படுகிறேன். கவர்னர் உரையிலே, அவர் முதலில் எடுத்தவுடனே அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு மிக மிக அவசியம் என்று எடுத்துரைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், இரண்டு, மூன்று நாள் விவாதத்திலே பார்த்தோமானால், அங்கத்தினர்களில் சிலர் அவர் களுடைய உரையில் இருப்பதைப் பேசுவதை விட்டுவிட்டு அந்த உரையிலே ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கவர்னர் உரையிலே, அன்றாடம் தேவைக்கு வேண்டிய பொருளிலிருந்து அண்டை நாட்டார் வந்து தாக்கக்கூடியது வரையில் பேசியிருக் கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்கு உணரவேண்டும். ஏனென்றால், அந்த உரையைப் படித்துப் பார்த்தால், உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் நம்முடைய நாட்டினுடைய, அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய மாகாணத்தினுடைய, முன்னேற்றம் எப்படி இருக்கிறது, எப்படி நடந்து வந்தது, இனி எப்படி நடக்கப்போகிறது என்பதைப்பற்றி மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நேற்றையதினமோ அதற்கு முன் தினமோ, நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் ஒருவர், நெய்வேலி பழுப்புத் நிலக்கரித் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அங்கு தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறது, பழுப்பு நிலக்கரியை எடுக்க முடியுமா என்று அச்சப்பட்டார். ஆனால், அதே அங்கத்தினர்கள் சென்ற தேர்தலில் பல இடங்களில் சுவரொட்டிகளில் விளம்பரம் செய்திருந்தார்கள். நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக அவர்களுக்கு வோட்டுப் போடவேண்டுமென்று மக்களிடம் வோட்டு கேட்டார்கள். அன்று அப்படிச் சொல்லிவிட்டு இன்று சந்தேகப் படுகிறார்கள் என்றால், அது உண்மையிலேயே மக்களை ஏமாற்றக் கூடிய விதத்திலே இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். உண்மையிலேயே தண்ணீர் அழுத்தும் சக்தி இருக்கலாம். ஆனால், அன்று அந்தச் சுவரொட்டி போட்ட அங்கத்தினர்கள் இன்று அந்தத் தண்ணீர் அழுத்த சக்தியை எப்படி நீக்குவது என்று சிந்தனைசெய்து யோசனை சொல்ல முயல்வார்களானால் அது மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு சர்க்காரைக் குறைகூறிக் கொண்டிருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஏனென்றால் இன்று தென்னாட்டில் ஒரு பெரிய திட்டம் நிறைவேறுகிறதென்றால், அது நெய்வேலித் திட்டம்தான். அந்தத் திட்டத்திலே தண்ணீர் அழுத்தம் இருக் கிறதென்றால், சர்க்காருக்குத் தெரியாவிட்டாலுங்கூட, இங்கிருக் கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொன்னால்தான் நன்றாக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு, அது சரியாய் இல்லையென்றால், அது ஏதோ நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது.

[Sri K. S. Arthanareeswara Gounder] [9th December 1959

மேட்டூர் நீர்த் தேக்கம் கிட்டதட்ட ஆறுமாத காலமாக குறைவு இல்லாமல் நன்ருக நிறைந்திருக்கிறது. அங்கு அந்தத் திட்டம் மூலமாக சேலம், கோயம்புத்தூரிலே கால்வாய் வெட்டப் பட்டு நல்ல முறையிலே இந்த ஆண்டு பயிர்கள் நல்ல முறையில் விளைந்து இப்பொழுது அறுவடைக்கு வரும் தருவாயில் இருக்கிறது. சில இடங்களில் அறுவடை முடிந்துவிட்டது. அந்த விதத்திலே தண்ணீர் நிறைந்திருக்கும்போது அந்தக் கால்வாயிலே மறுபோகத்திற்கு தண்ணீர் விடுவதற்குச் சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தால்தான் உண்மையிலேயே உணவு உற்பத்தி அதிகப் படுத்துவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக் கிருர்கள். பல கிராமங்களிலிருந்து உணவு டெப்போக்களிலே அஸ்கா இன்றும் இருக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும். கிராமங் களில் அஸ்காவை அதிகம் உபயோகப்படுத்தாததால் சில கடை களிலே தேங்கியிருக்கிறது. அந்த அஸ்காவை தேவைப்படுகிற இடங்களுக்கு மாற்றிக் கொடுத்தால் நன்ருக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, எலெக்டிரிஸிடியை பொறுத்தவரையில் எல்லா நீர் தேக்கங்களில் தண்ணீர் இருப்பதாகவும், பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றக்கூடிய தருவாயில் இருப்பதாகவும் கூறப்பட்டிருக் கிறது. இந்த ஆண்டில் 'எலக்டிரிஸிடி கட்' இருக்காது என்று தான் நானும் அபிப்ராயப்படுகிறேன். மேட்டூரில் பார்க்கிறேன். அங்கு அணை நிரம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கூட நிரம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. கவர்னர் உரையில் சொல்லியிருப்பது போல் உண்மையிலேயே இந்த ஆண்டில் 'எலக்டிரிஸிடி கூட இருக்காது என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையில் அமெரிக்கா 'போர்டு பவுண்டேஷன்' திட்டத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக் கிருர்கள். அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால் உண்மையி லேயே எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தினுல் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று தோன்றுகிறது. ஏனென்ருல், விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது உரம். அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதி இவைகளெல்லாம் இந்தத் திட்டத்திலே இருக்கிறது. இது நல்ல திட்டம் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு ஜில்லாவில் மட்டும் அதை பரீட்சித்துப் பார்க்காமல், உண்மையிலேயே உடனடியாக அந்தத் திட்டத்தை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அமுல் நடத்தினுல் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் இருக்கின்றன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். குறிப்பாக, அதுவும் இப்பொழுது உணவு உற்பத்தி அதிகம் இல்லை என்ருல், நாம் அமோனியம் சல்பேட் ஒன்றைத்தான் நம்பிக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அமோனியம் சல்பெட்டும் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு சரியான முறையில்

9th December 1959] [Sri K. S. Arthanareeswara Gounder]

கிடைப்பதில்லை என்று பல அங்கத்தினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையிலும் சொல்லுகிறார்கள். அதைவிட பாஸ்பேட்டை நாம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தினால் உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த ஏதுவாக இருக்கும். நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எலும்புத் தூளை நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு பயன்படும்படிச் செய்தால் உணவு உற்பத்தியை இரண்டு மடங்கு ஆக்குவதற்கு நல்ல வழிவகைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த விதத்தில் எலும்புத் தூள் கிடைக்கவில்லை என்றால்கூட, வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்தால்தான் உண்மையிலேயே உணவுத் தட்டுதலைப் போக்க நல்ல வழிவகை இருக்கிறது.

கவர்னர் உரையிலே மேட்டூரில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்பட திட்டம் பூர்த்தி அடைந்துவிட்டது என்று சொல்லியிருப்பதற்கு என் சார்பாகவும், என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தவிர, அலுமினியம் தொழிற்சாலை சேலத்தில் ஆரம்பிக்கப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டையும் உடனடியாக ஆரம்பித்தால், உண்மையிலேயே பிற்போக்காக இருந்த, வரண்ட பிரதேசமாக இருந்த சேலம் ஜில்லா முன்னுக்கு வரக்கூடும். இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் உடனடியாக நிறைவேற்றினால், நன்மையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுவும் தவிர, சேலத்தில் குறிப்பாக நாமக்கல் தாலுகாவில் இந்தியாவிலேயே நல்ல முறையில் கரும்பு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அந்த இடத்திலே ஒரு கூட்டுறவு ஆலை ஏற்படவேண்டும் என்று பல முறை இந்த சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கரும்பு இன்னது என்று தெரியாமல் இருக்கக்கூடிய பல இடங்களிலே கூட்டுறவு ஆலைகள் ஏற்படுத்திவிட்டு, இந்தியாவிலேயே நல்ல கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடத்திலே ஆலை ஏற்படவில்லையென்றால், அது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயம். அமைச்சர் அவர்கள் இதில் முழு அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக நாமக்கல்லில் கூட்டுறவு ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகைகள் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நமக்கு வரக்கூடிய மானியங்களெல்லாம் சரியான முறையில் நாம் பயன்படுத்த முடியாமல் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் 'லாப்ஸ்' ஆகிகளாக்குவதற்கு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டும். நமது நிதி வருஷம் காலாவதி ஆகிவிடுவதுதான் காரணம். குறிப்பாக கிராமக் குடிதண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி இவைகள் விஷயத்தில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் 'லாப்ஸ்' ஆகிவிடுகிறது. இங்கு இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்களுக்கு அக்கரை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அந்தத் தொகை சரியான காலத்தில் இங்கு வந்துசேராததுதான் காரணம்.

[Sri K. S. Arthanareeswara Gounder] [9th December 1959

அந்தத் தொகையை நாம் பயன்படுத்த முடியாமல் போவது பற்றி வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அந்த மானியங்களை அதிவிரைவில் பெற்று நல்ல முறையில் செலவிடுவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்தால் நன்ருக இருக்கும்.

நமது மாகாணத்திலிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு மேல் படிப்பிற்காக அனுப்பக்கூடிய மாணவர்களின் தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆந்திர மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால், வெளி நாடுகளில் பயிற்சி பெறுவதற்கு அங்கிருந்து அதிக மாணவர்கள் அனுப்பப்படுகிருர்கள். நம்முடைய மாகாணத்தில் உண்மையிலேயே வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படும் மாணவர்களின் தொகை குறைவாக இருப்பது குறித்து வருந்தவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இன்னும் அதிகமான மாணவர்களை நிபுணர்களாக்குவதற்கு வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டும். நமது மாகாணத்தில் ஏற்படக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்ருல், அதிகமான மாணவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு படிப்பதற்காக அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். உண்மையிலேயே அது நாம் எல்லோரும் வரவேற்கவேண்டிய விஷயம்தான். இங்கு இருக்கக்கூடிய நிலச் சுவான்தார்கள் அதை எப்படி வரவேற்கிருர்களோ, அதேபோல் மந்திரிகளும் தங்களுடைய சம்பளத்தை குறைத்துக்கொண்டு தாங்களாகவே முன்வரவேண்டும். அதிலும், குறிப்பாக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு செலவு மிகவும் குறைவு என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் கலியாணம் ஆகாதவர். குடும்பம் இல்லாதவர். இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் வருவதற்குள் அவர்களுடைய சம்பளத்தை குறைத்துக்கொண்டால், நமது மாகாணத்திற்குமட்டுமல்ல, நம்முடைய நாட்டிற்கே அது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் நிலச் சீர்த்திருத்தத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே எப்படி ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிருர்களோ, அதே மாதிரி, பஸ் முதலாளிகள். மில் முதலாளிகள், இன்னும் இங்கு இருக்கக்கூடிய சினிமா படம் பிடிப்பவர்கள் எல்லோருமே சேர்ந்து நம்முடைய சோஷலிஸம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு ஒத்துழைத்தால், நன்ருக இருக்கும். குறிப்பாக மறுமுறையும் சொல்லுகிறேன். இந்த சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பாக முதல் அமைச்சர் தானுகவே அவர்களுடைய சம்பளத்தை குறைத்துக்கொண்டால்—நான் வெறுமனே சொல்லவில்லை, நன்ருக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறேன்—நம்முடைய நாட்டில் மட்டும் அல்ல, வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்களும் இதைப்பற்றி போற்றுவார்கள். எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

9th December 1959]

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்து விடும் என்று எதிர்பார்த்தவர்களுக்கு கவர்னர் உரை அவ்வளவு நம்பிக்கை அளிப்பதாக இல்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டுவருவது இந்த நாட்டிலே நிலம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு வசதி செய்துகொடுப்பதற்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர இருக்கிற நிலங்களை நிலம் இருப்பவர்களே பங்குபோட்டுக்கொள்வதற்காக இருக்கக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டிருக்கு மானல், நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டு வருவதை இவ்வளவு காலம் ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. இவ்வளவு காலம் தள்ளிப்போட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாம் யோசித்துப் பார்ப்போமானல், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதை விட, அந்தப் பெரும் பொறுப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளாமல், நிலம் இருக்கிறவர்கள் அவரவர்கள் சொந்தக்காரர் களுக்கும், வேண்டியவர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்தால் போதும், தங்களுடைய பாரம் குறைந்துவிடும் என்ற கருத்தில்தான் அரசாங்கம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி இருப்பது தவறு. இப்பொழுது பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், நிலங்களை எவ்வளவு அதிகபட்சமாக கிரயம் செய்ய முடியும், மாற்றி வைக்க முடியும் என்று யோசித்து அதற்கான காரியங்களையே செய்கிறார்கள். இன்னும் மேற்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவராமல் காலம் தாழ்த்தினல், நமக்கு இப்பொழுது எவ்வளவு நிலம் கிடைக்குமோ அந்த நிலம் கூட இல்லாமல் போய்விடும். இந்த நிலைமையை அரசாங்கம் மேலும் மேலும் வளர்த்துக்கொண்டே போவது சரியல்ல. சீக்கிரம் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அமுலாக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், நமது ராஜ்யத்தைப் பொருத்தவரையிலே, உற்பத்தி போதிய அளவு இருக்கிறது என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட் டிருக்கிறது. இருந்தாலும், விலைவாசி குறையவில்லை. இதற்கு வேண்டிய அளவு நாம் உற்பத்தியை பெருக்கி ஆகவேண்டும். இரண்டாவது திட்டத்தில் சுமார் 13 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு திட்டமிட்டிருந்தோம். திட்ட இறுதியிலே 9 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும், 3 லட்சம் டன் துண்டு விழுகிறது. இதற்குக் காரணம் ரசாயன உரம் நமக்கு போதிய அளவு கிடைக்காததுதான் என்று கூறப்படுகிறது.

உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு வெறும் ரசாயன உரத்தை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ரசாயன உரத்தை அதிகமாக பூமியில் உபயோகிப்பதால், பூசாரம் அதிகரிக்க முடியாது. இதர உரங்களையும் கொடுக்க ஆலோசிக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், அனுபவ ரீதியாகச் சொல்லுகிறேன், ரசாயன உரத்தை உபயோகிப்பதால், பூசாரம் குறைகிறது. அது தற்காலிகமாகப் பலன் கொடுக்கலாம். ஆனல், நீண்ட காலத்தில்,

[Sri A. R. Marimuthu] [9th December 1959

அது பயனுள்ளது அன்று. ஆகவே, பசுந்தாள் போன்ற இதர உரங்களைச் சப்ளை செய்ய, விவசாயிகள் உபயோகிக்க ஊக்கமளிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உற்பத்தி பெருகுவதற்கு, விவசாயிகளுக்குப் போதிய அளவு விவசாய சாதனங்கள் கிடைக்கவில்லை. இரும்பு விலையோ அதிகமாக ஏறி இருக்கிறது. வண்டிக்கு வேண்டிய பட்டை, கட்டு முதலிய இரும்பு சாமான்கள் வாங்கவேண்டுமானால், கட்டு ரூ. 100 கொடுத்து வாங்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். விவசாயக் கருவிகள் விலை அதிகமானால், முதலீடு செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயியினால் முடியாது. உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், விவசாய சாதனங்களெல்லாம், வேண்டிய அளவில், குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரவிருக்கிறோம். இதன் மூலம், கிராமத்தில் இருக்கும் பெரும் வருவாய் உள்ளவர்கள் குறைக்கப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதால் மட்டும் நாட்டிலே, பெரும் காரியத்தை சாதித்து விட்டோம் என்று சொல்ல முடியாது. தொழில் துறை வருவாயில் உயர்ந்த பட்ச வரம்பு கட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலொழிய, பெரும் மாற்றம் இருக்காது.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்த பிறகு, உற்பத்தி பெருகுமா, குறையுமா என்ற சந்தேகம் கிளம்பி இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், உற்பத்தி பெருகுமே தவிர, குறையாது. இன்னும், உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், கனம் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன், நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு அடுத்தபடியாக, சிதறுண்டு கிடைக்கும் நிலங்களை ஒன்று சேர்க்கும் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பெரும் விளைச்சலைக் காண முடியும். நிலம் ஒரே இடத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் கூட்டுறவு சாகுபடி செய்ய முடியும்; அதை நாட்டிலே அமல் நடத்த முடியும். நிலங்கள் துண்டு துண்டாக இருந்தால், கூட்டுறவு சாகுபடி சாத்தியமாகாது. ஆகவே, அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் கிராமங்களிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. எல்லாக் கடன் வசதிகளையும், ஒரு விவசாயி ஒரே இடத்தில் பெரும் வசதியைச் செய்து தருகிறோம். ஆகவே, கூட்டுறவு இயக்கத்திலே உள்ள குறைபாடுகளை கவனித்து அவைகளைச் சீக்கிரமே நீக்க வேண்டும். இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறது என்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகியிருக்கலாம். அவர்களுக்கு காலா காலத்தில் கடன்கள் கிடைக்கின்றனவா, வருடாவருடம், தேவைப் பட்டபொழுது, கடன் கிடைக்கிறதா என்றால், கிடையாது. குறைந்த பட்ச நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயி, 2 அல்லது 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவன் அவ்வப்பொழுது பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல் பல இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. புதிய

9th December 1959] [Sri A. R. Marimuthu]

சட்டம் கொண்டு வருகிறேன் என்று கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் சொன்னார்கள். தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். இல்லாமே கூட்டுறவு முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, கூட்டுறவு சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், அது பயனைத் தராது.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை நிலையைப்பற்றி. நாட்டிலே சர்க்கரை வினியோகம் போதவில்லை. விலை அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை. வியாபாரிகளெல்லாம், நிர்ணயிக்கப் பட்ட அதிகபட்ச விலைக்கு விற்கத் தயாராக இல்லை. சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு லைசென்சு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனாலும் ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து அதற்கு வேண்டிய பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. சர்க்கரைப் பஞ்சம் தீர, மத்திய சர்க்காரை அணுகி, வேண்டிய இயந்திர சாதனங்கள் கிடைக்க அவசரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். மூன்றாவது திட்டம் போடும்போது, சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இரண்டாவது, முதல் திட்டங்களில் எத்தனையோ பணம் விரயம் ஆகிவிட்டது. இதனால், விலைவாசி ஏறிவிட்டது; பணப் புழுக்கம் அதிகமாகிவிட்டது; உற்பத்தி குறைந்து போகும். ஆகவே, அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கம்யூனிகேஷன், ரோட் விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகி றேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் இரண்டு பாலங்கள் ரூ. 6,10,000-இல் கட்ட இருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு பாலங்களுக்கு 15 வருஷங் களுக்கு கட்ட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. . . ..

(மணியடித்து அடுத்த மெம்பர் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் தலைவர், அவர்களே, நம் கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையைப் பாராட்டி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே பேசும் போது, கவர்னர் உரையில் "உப்பு, சப்பு" இல்லை என்று பேசப் பட்டது. கவர்னர் செய்த உரையில், அன்றாட நிலைமை மக்கள் வாழ்க்கைத் துறையில் எப்படி இருக்கிறது, குறிப்பாக விலைவாசி ஏற்றம், உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். உரை சுருக்கமானாலும், அதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, அதிகமாகப் பட்டணங்களில் இருக்கிற, அதிகச் சம்பளம் வாங்கும் என்.ஜி.ஓ.க் கள் பிரச்சினைப்பற்றியும், விலைகள் அதிகமாகி, அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால், ஏழை விவசாயி உழைத்து உழைத்து பட்டணத்தில் பகட்டாக வாழும் மக்களுக்கு, கொடுத்து விட்டு, உணவு தானியங்களின் விலைவாசியும் இறங்கிவிட்டால், மற்ற பொருள்களை வாங்கத் தகுதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாய கருவிகளுக்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டி யிருக்கிறது. நெல் விலையைக் குறைக்கும்போது, மற்ற விவசாயக்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [9th December 1959

கருவிகளின் விலேயும் குறைக்க வேண்டும். அமைச்சரவர்களிடம் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயம் நல்ல முறையிலே நடக்க வேண்டும் என்பதைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு புளி, மிளகாய், இதர சாமான்கள் இவற்றின் விலே ஏறி இருக்கிறது. இந்த ஏற்றத்திஞல், தரகர்கள் பணத்தைக் கொள்ளே அடிக்கிருர்கள். அவர்கள் பொருள்களேச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு லாபம் அடிக்கிருர்கள். அவற்றிற்கு "எக்ஸ்போர்ட்" லேசென்சும் கொடுத்து விடுகிறேம். அப்படி லேசென்சு கொடுக்கும்போது, நம் உள் நாட்டில் டிமாண்டாக இருக்கும் சமயம் "எக்ஸ்போர்ட்" சற்று நிறுத்தப்பட்டால் நல மாக இருக்கும். உள் நாட்டின் பற்ருக் குறையைப் போக்க முடியும். நாட்டில் சர்பிளஸாக இருக்கும் சாமான்களுக்கு "எக்ஸ் போர்ட்" செய்ய உத்திரவிடுவது நலம். இம்மாதிரியான நிலேயைக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால் நிச்சயமாக விலேவாசி ஏற்றத்தைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

11-00 a.m. உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில், இந்தியா முழுவதுக்கும், சென்னே மாநிலம் முன்ஞல் நிற்கின்றது. அப்படி உற்பத்தி பெருகி யிருந்தும் பற்ருக்குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்நிலேயில் கேரளாவிற்கு கொடுக்கும் அரிசியையும் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். ஏனென்ருல் மற்ற நாடுகளுக்கு நாம் கொடுத்தால் தான் நமக்கு அவர்களிடமிருந்து சலுகைகள் கிடைக்கும், பல வசதிகளேப் பெற முடியும். நாம் ஏதாவது அவர்களுக்குக் கொடுத் தால்தான் அவர்கள் நமக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பார்கள். நாம் அதிகப்படியாக உணவைப் பெருக்க வேண்டுமாஞல் நமக்கு தண்ணீர் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு நாம் நிறைவேற்ற வேண்டிய அநேகம் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளே எல்லாம் எடுத்து நடத்த வேண்டும். இருக்கக்கூடிய பெரிய திட்டங்களே எல்லாம் எடுத்து நிறைவேற்றியாகிவிட்டன. குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு சுமார் 2 லட்சம் ஏக்க ருக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்க இருக்கிறேம். அதை நாம் பாராட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு சிறிய நீர்பாசன வசதிகளேச் செய்து கொடுக்க முன்வந்தால் வரண்ட பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள் எவ் வளவோ இந்த அரசாங்கத்தை வாழ்த்துவார்கள். அதஞல் அதில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும். குறிப்பாக எங்கள் பகுதியாகிய வரண்ட பகுதிக்கு எவ்வளவோ சிறிய நீர் பாசன திட்டங்களே எடுத்துச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் சாத்தியார் ஓடை என்ற ஒரு சிறிய ஓடை ஓடுகிறது. அதைச் சுற்றி பாலேவனமாக இருக்கிறது. அந்தப் பாலேவனத்தில் ஏழை விவசாயிகள் வாழ்ந்து வருகிருர்கள். அந்த ஓடையைத் தடுத்து நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அது சம்பந்தமாக இன்வெஸ்டிகேஷன் முடிந்து எஸ்டிமேட் போட்டு இங்கு அரசாங்கத்தினிடம் வந்திருக் கிறது. அதற்கு இன்னும் ஸாங்ஷன் கொடுக்கவில்லே. அந்த

9th December 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

திட்டத்தை எடுத்து விரைவில் முடிப்பதற்கு உடனடியாக ஸாங்ஷன் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைச் செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு எவ்வளவோ வசதியாக இருக்கும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முன்வருவார்கள். இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுகூட சிறுமலையில் மரஷற்றூர் திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு 5.2 லட்சம் ரூபாய் ஆகும் என்று எஸ்டிமேட் போட்டு அதுவும் ஸாங்ஷன் ஆகாமல் இருக்கிறது. இறைப்பற்றி நான் ஊட்டியில் கூட்டம் நடந்தபோது சொல்லி இருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக அங்கே கேள்வி கேட்டபோது இதைப்பற்றி ஸாங்ஷன் செய்யப்படும் என்று பதில் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே, அடுத்த அசெம்ப்ளி கூட்டத்திற்குள்ளாகவாவது இவைகளுக்கு ஸாங்ஷன் கொடுத்து திட்ட வேலையை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரி வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஏழை விவசாயிகள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு அங்குள்ள விவசாயிகள் சார்பாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதுவும் ரொம்ப டிமாண்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமான ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பதாகவே இல்லை. ஆனால் அரசாங்கம் உரம் விநியோகிக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். ரசாயன உரம் வருகிறது என்றும் அதைக் கொடுக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவைகள் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் சௌகர்யமாகக் கிடைக்கிறது. அதுவும் வியாபாரிகள் கையில் கிடைக்கவே இல்லை. பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்குத்தான் அது தான் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் ப்ளாக் மார்கெட்டில் விற்று வருகிறார்கள். அப்படி விற்பதால்தான் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஏழை விவசாயிகளுக்கு என்று சமுதாய நல திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு பிர்க்காவிலும் கணக்கு எடுத்து ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு எவ்வளவு உரம் வேண்டும் என்று அங்குள்ள கிராம சேவக் கணக்குப் பார்த்து அதன்படி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஜம்புக்கரை கோட்டை என்ற பிர்க்கா இருக்கிறது. அங்கே ப்ளாக் வேலை நடக்கிறது. அங்கு நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்து அந்த அடிப்படையில் அங்கு உரம் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அம்மாதிரி அங்குள்ள பிர்க்காவிற்கும் நிலத்திற்கு உரம் எவ்வளவு தேவை என்று கணக்கு எடுத்து, உரமும், விதைகளும் வித்துகளும், பசுந்தாள் உரமும் ரசாயன உரமும் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

[Srimathi A. S. Ponnammal] [9th December 1959

உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் உரம் கிடைக்காமல் இருப்பதால் உற்பத்தியை பெருக்கக்கூடிய சக்தி இல்லாமல் இருக்கிறுர்கள். உரத்தை வாங்க முடியாமல் இருப்பதால் அவர்களால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. ஏனென்றுல் அவ்வளவு அதிகமாக உரம் விற்கப்படுகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட இடங்களிளெல்லாம் கிராம சேவக்குகளை வைத்துக்கொண்டு உரத்தை சப்ளை செய்யச் சொல்ல வேண்டும்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்.)

இதைப்போலவேதான் பூச்சி மருந்துகளும் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதனுல் ஐந்து ஏக்கர் வரையில் யார் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறுர்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் கிராம சேவக்கிகள் போய் அவரவர்களுடைய நிலத்திற்கு வேண்டிய உரத்தை அவர்களே தெளித்துவிட்டு, பூச்சி மருந்துகளையும் அவர்களே தெளித்துவிட்டு மகசூல் காலத்தில் உரத்தின் பணத்தையும் பூச்சி மருந்துகளின் பணத்தையும் எடுத்துக்கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்படாமல் விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். இப்படிச் செய்தால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் ஏற்படாது. வித்துகள் கொடுக்கக்கூடிய காலத்திலும் இப்படியே செய்தால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ சௌகர்யமாக இருக்கும். இந்த முறையை அனுசரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கனம் மந்திரிகளைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைத் தவிர ஏழை விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய கடனை வாங்கிக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறுர்கள். அதற்குக் காரணம் கடன் வாங்குவதில் எவ்வளவோ கஷ்டம் இருக்கிறது. மூன்று, இரண்டு அல்லது ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவார்கள் கடன் வாங்குவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் கடன் கொடுக்கிறேும் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர அதன் மூலமாக வாங்குவதும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் கடன் வாங்குவதாக இருந்தால், அதாவது 100 ரூபாய் கடன் வாங்குவதாக இருந்தால் அதற்கு 800 ரூபாய் மதிப்பு உள்ள சொத்து இருக்கிறதா என்று கேட்டு அதை ஜாமீன் வைத்தால்தான் கடன் கொடுக்கிறுர்கள். அத்துடன் வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்டுகள் வேறு வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் ஏழை விவசாய மக்களால் கடன் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறுர்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடித்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவே முடியாது. ஆகவே ஏழை விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக வேலையில்லா திண்டாட்டம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வேலை இல்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறுர்கள். இதைப் போக்குவதற்கு உள்விவகார மந்திரி அவர்கள்

9th December 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போக்குவதற்கு பிர்க்காவாரியாக எடுத்துக்கொண்டு அங்கங்கே ஏதாவது ஒரு சிறு தொழிலை ஆரம்பிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் அதற்கு வேண்டிய மூல பொருள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் அங்கே கிடைக்கக்கூடியவற்றை வைத்துக்கொண்டு ஏதாவது சிறு தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். சாதாரணமாக அங்கே நல்ல மண் கிடைக்கும். அதை வைத்துக்கொண்டு செங்கல் செய்யும் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். அதன் மூலம் ஓரளவு வேலை இல்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கலாம். ஆகவே, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சிறு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரம். பக்கத்தில் மின்சாரம் போய்க் கொண்டிருந்தாலும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. ஆழமான கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் வரண்ட பிரதேசங்களில் தண்ணீர் இறைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் மின்சார அமைச்சர் இப்பொழுது இங்கு இல்லாவிட்டாலும் அவரிடம் தெரிவிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவோ தடவை மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டும் இதுவரையிலும் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். 6, 7 வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக செக்யூரிட்டி கட்டப்பட்டிருந்தும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, 1959-60-ம் வருஷத்திலாவது மின்சாரம் சப்ளை செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் ஆழமான கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து விவசாயம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மதுரை-ராமநாதபுரம் பகுதிகளில் அநேகம் இடங்கள் வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும் அப்படி பெரியாறு திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றினால் வரண்ட பிரதேசங்களாகிய மதுரை ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வைகையிலிருந்து வரக்கூடிய தண்ணீர் என் தொகுதி வழியாக ஓடுகிறது. வாய்க்காலின் இருபுறமும் புன்செய் பயிர்கள் மழையில்லாக் காரணத்தால் காய்ந்து நிற்கக்கூடிய நிலையை ஒரு சில சமயங்களில் பார்க்கிறோம். இம்மாதிரியான பகுதிகளுக்கு 100 அடி தூரத்திலாவதும் கிணறு வெட்டி தண்ணீர்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [9th December 1959

இறைத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்தால் வளம் பெற ஏதுவாக இருக்கும்.

இங்கு அடிக்கடி பேசப்பட்டு வருகிறது, அதாவது எல்லா வற்றிற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டியதாக இருக் கிறது என்றும், இங்குள்ளதை மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு யாரும் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி எடுத்துச் சொல்வதற்கு போதிய உணர்ச்சி நமது மந்திரிகளுக்கு இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட உண்மைக்குப் புறம்பான விஷயங்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறவே கூடாது. சமீபத்தில் ஒரு மகாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மகாநாட்டில் நமது மந்திரிகள் என்ன செய்தார்கள் என்பதைப்பற்றி கேட் டோம். எங்கள் மந்திரிகள் பேசாமல் இருக்கிறார்களா அல்லது எப்படி பேசுகிறார்கள் என்றெல்லாம் கேட்டோம். அதற்கு எங்களுக்கு என்ன பதில் கிடைத்தது என்றால் தமிழ் நாட்டி லிருந்து வந்த மந்திரிகள்தான் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் நன்றாக பேச முடிகிறது என்றும், அப்படி பேசும்போது தங்களுடைய திட்டங்களைப்பற்றி முக்கியமாக எடுத்துச்சொல்லு கிறார்கள் என்றும், அதிலும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிரதம ரிடம் நம்முடைய கோரிக்கைகளைப்பற்றி தகுந்த முறையில் விவாதம் நடத்துகிறார்கள் என்றும், அவர்கள் செய்தாலும் சரி செய்யாவிட்டாலும் சரி நாங்கள் சொல்வதை சொல்லிவிடுகிறோம் என்று தைரியமாகவும் அழுத்தமாகவும் துணிச்சலாகவும் தெரிவிக் கிறார்கள் என்றும் மற்ற மாகாண மந்திரிகள் அப்படி தெரிவிப்பது இல்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைக் கேட்டு நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நமது மந்திரி கள் அங்கு போய் ஒன்றும் சொல்வது இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஹரிஜனங்களைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் அவர்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாவிட்டாலும் கூட நிலப் பிரச்னையோடு அவர்களை யும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சௌகர்யமாக எவ்வளவு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் செய்தாலும் அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். தங்களுக்குச் சொந்தமாக மனைக்கட்டுகள் இல்லாமல் இருக்கிறார் கள். அவர்களுடைய வீட்டில் போய்ப் பார்த்தால் பதினைந்து பேர் களுக்குக் குறையாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங் களுக்குத் தக்கபடி வீட்டு மனைக்கட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் பயிரிடக்கூடிய இடங்களிலேயே அவர் களுக்கு வசதியாக வீடுகளுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதோடு இன்னும் ஐந்து வருஷங்களில் அவர்களுடைய குடும்பங்கள் எந்த அளவிற்கு பெருகி இருக்கும் என்பதை கணக் கிட்டு அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தேவையாக இருக்கும் என்பதைப் பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

9th December 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

இப்படி அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு வசதியாக நிலச் சட்டத்தை விரைவில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri A. MARIAPPAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பருவ மழை சரியாகப் பெய்திருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அதன் தென்பகுதிகளில் எல்லாம் மழை பெய்யவில்லை. அதுவும் நாமக்கல் போன்ற இடங்களில் இந்த மழைக் காலத்திலேயே கிணறு வெட்டவேண்டிய சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரியான இடங்களில் உடனடியாகச் சிறிய பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு தான்யங்களைப் பொறுத்து ஆங்காங்கு அதிகமான நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி ஏழை மக்களுக்கு எல்லாம் குறைந்த விலையில் உணவு தான்யம் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பரவலான முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று. குறிப்பாக சேலம் ஜில்லா ஆத்தூர் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இன்றைய தினம் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அங்கே மேலெழுந்த வாரியாகக் கிணறு வெட்ட சௌகரியம் இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைவிட ஆத்தூர் தாலுக்காவில் குறைந்த செலவில் கிணறு வெட்டலாம். ஆகவே அங்கே உள்ள தரிசு நிலங்களை எல்லாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு இயந்திர வசதிகளை உபயோகித்து தக்க பல ஏற்பாடு களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் கூட அங்கே இயந்திர வசதியைக்கொண்டு விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். அவை களைத் தாமதப்படுத்தாமல் சீக்கிரமாக அந்தத் தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்க இருக்கும் சக்கரை ஆலையைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் விரிவாகக் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கரை ஆலையை உடனடியாக ஏற்படுத்து வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கரைப் பஞ்சம் நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக் கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் மோகனூருக்குப் பக்கத்தில் ஆரம்பிக்க இருக்கும் சர்க்கரை ஆலையினால் நம் நாட்டுச் சர்க்கரைப் பஞ்சம் போக முடியும். அதே சமயத்தில் அநேகம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அதோடு நூற்பு ஆலை ஒன்றையும் சீக்கிரத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நூற்பு ஆலை ஆரம்பிப்ப தோடு நம்முடைய மாகாணத்தில் எல்லாப் பகுதியிலும் 16 கதிர்கள்

[Sri A. **Mariappan**] [9th December 1959

கொண்டு சிறிய நூற்பு இயந்திரங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும். அதே மாதிரி பம்பாய் குப்தே என்பவர் ஆரபித்து இருக்கும் நூறு கதிர்கள் கொண்ட சிறிய இயந்திரத்தை இங்கேயும் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதனால் அதிக அளவு நூல் உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்வதற்கு வழி ஏற்படும். ஆகவே நூறு கதிர்களைக் கொண்டு நூற்று இயந்திரத்தையும், 16 கதிர்கள் கொண்டு இயந்திரத்தையும் இங்கே அதிக அளவில் ஏற்படுத்தி நம் ராஜ்ய நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்காத கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு நம் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேலத்தில் ஆரம்பிக்க இருக்கும் அலுமினியம் தொழிற்சாலையையும் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் . அது இன்றைக்கு தாமதப் படுவதற்குக் காரணம் அதை ஆரம்பிக்க முன் வந்தவர்களின் சுணக்கம்தான் என்று தெரிகிறது. ஆனாலும் எந்தவிதமான தயக்கமும் சுணக்கமும் ஏற்பட்டாலும் அவற்றையெல்லாம் புறக்கணித்து உடனடியாக இதை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேட்டூரில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கும் காகிதத் தொழிற்சாலையையும் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில் அதையும் கால தாமதம் செய்யாமல் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் சமீபத்திலே நூல் விலை அதிகமாகக் கூடியிருக்கிறது. குறிப்பாக 20-ம் நம்பர் நூலை எடுத்துக்கொண்டால் நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பாக ஒரு கட்டு 16 ரூபாய்க்கு விற்றது. இப்போது 19 ரூபாய், 19½ ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி விலை கூடுவதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். குறிப்பாக இருபதாம் நம்பர் நூல் 2 அணா கூடுனாலும்கூட நெசவாளர்களுக்கு கிடைக்கிற கூலி குறைந்து விடுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு மூன்று ரூபாய், மூன்றரை ரூபாய் வரையில் கூடியிருக்கிறது என்றால் அதனால் நெசவாளர்கள் எத்தனை கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம் உரையில் எதுவும் குறிப்பிடாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். இந்தச் சமயத்தில் நூல் விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் பஞ்சு விலையேற்றம் தான் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அது சரியல்ல. சமீபத்தில் 20 நம்பர் நூலை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய மத்திய சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அனுமதி கொடுத்திருப்பதனால்தான் விலை கூடியிருக்கிறது. ஆகையால் நமது மாகாண சர்க்கார் இதில் தலையிட்டு 20 நம்பர் நூலை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடைபடுத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சென்ற காலங்களில் நெசவாளர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருந்தனவோ அவ்வளவையும் உடனடியாக அவர்கள் அனுபவிக்கும்படியாக ஏற்படும். இன்னொன்று. செங்கல்பட்டு, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு, மாவட்டங்களில் உள்ள நெசவாளர்கள் இன்றையதினம் கொஞ்சம் சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள்.

9th December 1959] [Sri A. Mariappan]

குறிப்பாக அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற கைத்தறித் துணிகளை உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்கள் வாரம் ஒன்றுக்கு இருபது ரூபாய், இருபத்தைந்து ரூபாய் வரையில் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் இருபதாம் நம்பர், முப்பதாம் நம்பர் துணிகளை உற்பத்தி செய்கின்ற நெசவாளர்களுக்கு வாரம் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய், 6 ரூபாய் கூடக் கிடைப்பது இல்லை. அதோடு அந்த நெசவாளர்கள் தங்களுக்கு வாரம் ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட முப்பது ரூபாய் கிடைப்பதனால் நூல் சுற்றுவதற்கும், பாவு செய்வதற்கும், இன்னும் இதர சில்லரை வேலைகளைச் செய்பவர்களுக்கு அதிகக் கூலி கொடுக்கிறார்கள். இவர்களிடத்தில் அதிகக் கூலியைப் பெறுகின்ற தொழிலாளர்கள் 20 நம்பர், 30 நம்பர் நெய்யக்கூடிய நெசவாளர்களிடத்திலும் அதிகக் கூலியைக் கேட்கிறார்கள். ஆகவே நூல் விலை உயர்வு ஒரு பக்கம். தொழிலாளர்களுடைய ஊதிய உயர்வு ஒரு பக்கம் இப்படி இரண்டு வகையிலும் 20 நம்பர், 30 நம்பர் நூல் நெசவு பண்ணக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்து வெளி நாடுகளுக்கு இருபதாம் நம்பர் நூல் ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கைத்தறித் துணித் தேக்கம் எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவு இன்று உயர்ந்து இருக்கிறது. நமது ராஜ்ய கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றுபோல் எந்தக் காலத்திலும் துணித்தேக்கம் ஏற்பட்டது கிடையாது. கிட்டத்தட்ட இன்றையதினம் 118 லட்சம் ரூபாய் ஜவுளி தேங்கியிருக்கிறது நமது சங்கங்களில். இதன் விளைவு என்ன ஆகும் என்று சொல்ல முடியாது. ஓரிரு வாரங்களில் எங்கே கூட்டுறவு சங்கங்களில் வேலையை நிறுத்திவிடுவார்களோ, அல்லது மாஸ்டர் வீவர்களுக்கு நூல் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிடுவார்களோ களோ என்றெல்லாம் நெசவாளர்கள் மிகுந்த அச்சம் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் உடனடியாக நூலைக் குறைந்த விலைக்கு கொடுப்பதற்கும் துணி தேங்காதபடிக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் ரிபேட்டைப் பொறுத்த வரையில் மொத்த விற்பனைக்கு 3 சதவீதம், சில்லரையில் வாங்குவோர்க்கு 6 சதவீதம் கொடுப்பதும் என்று இருப்பதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சிலர் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் உண்மையானது. இதன் காரணமாகவே சங்கங்களில் அதிகத் துணி தேங்குகிறது. மொத்த விற்பனைக்கும், சில்லரை விற்பனைக்கும் 6 நயா பைசா என்ற ரீதியில் ஒரேயளவாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு இவர்கள் சிபார்சு செய்ய வேண்டும். மேலும் ரிபேட்டைப் பொறுத்த வரையில் ராமநாதபுரம் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப் படவேண்டிய தொகை இரண்டாண்டு காலம் ஆகியும் கூட இன்னமும் கொடுக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது என்பதாக எனக்குத் தந்தி வந்திருக்கிறது. ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும் வந்திருக்கும். அதுவும் குறிப்பாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்காவில் உள்ள சொஸைடியில் சில தவறுகள் நடந்துவிட்டதன் காரணமாக

[Sri A. Mariappan] [9th December 1959

கொடுக்காமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட ரிபேட் தொகை இன்னமும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதுபற்றி ஏற்கனவே தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், சங்கத்தைத் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்களும் கூடிப் பேசி ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் இன்னமும் அந்தக் கணக்குத் தீர்க்கப்படவில்லை. அதனால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் ராஜ்யத்தில் உள்ள இதர பகுதிகளிலும் கூட குறைந்தது 6 மாதம் வரையில் ரிபேட் தொகை கொடுக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. நெசவாளர்களின் சங்கங்கள் தங்களுடைய மூலதனத்தை இப்படிக் கொடுத்து முடக்கி விடுவதனால், அவர்களுக்கு ரிபேட்டாக வர வேண்டியதும் காலாகாலத்தில் வராது போவதனால் நெசவாளர்களுக்கு சரியானபடி வேலை கொடுக்க முடியாமல் போகிறது. ஆகவே இதையெல்லாம் கவனித்து மாதா மாதம் ரிபேட் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு உண்டான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நமது மாகாணத்தில் ஜரிகை நெசவுத் தொழில் செய்வது மிகவும் அதிகமாகயிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட நமது மாகாணத்தில் ஜரிகை உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஏற்படவில்லை. ஆகவே நமது மாகாணத்திற்கு ஜரிகை உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த மாகாண அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மில் துணியைப் போன்று பளப்பளப்பாக கைத்தறி இருக்கவேண்டுமென்றால் மெர்ஸிடைஸ்ட் ப்ளான்ட் போன்றவைகள் இருந்தால்தான் கைத்தறித் துணிகள் நல்ல முறையில் துணிகளோடு போட்டி போடமுடியும். ஆகவே அந்த அளவிற்கு நமது மாகாண சர்க்கார் உடனடியாக மெர்ஸிடைஸ்ட் ப்ளான்ட் ஒன்றை இந்த மாகாணத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலத்தைப் பொறுத்த வரையில் சேலம் நகரசபையார் சேலம் நகரசபைக்குச் சொந்தமான கல்லூரியை நமது மாகாண அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக ஏற்று அந்தக் கல்லூரியை பெரியதொரு கல்லூரியாகச் செய்வதற்கு உண்டான ஏற்பாட்டை மாநில சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு சுடுகாட்டிற்கு போவதற்கு பாதைகள், எங்கள் ஜில்லாவில் பலவிடங்களில் இல்லை. அதை நமது மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தப் பாதை வசதி ஏற்படுத்த இதுவரையிலும் எந்தவிதமான வசதியும் செய்து தரப்படவில்லை. ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு சுடுகாட்டிற்குப் போவதற்கு உடனடியாக பாதை வசதி செய்து தரவேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டு பேச்சு முடிவு பெற்றது.)

* **SRI D. S. AUTHIMOOLAM**: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், கவர்னர் பெருமான் உரையில் விசேஷமாக உள்ள சமாசாரங்கள் ஒன்றும் இல்லைதான். இப்பொழுது ,சாதாரணமாக எல்லோரும், பெரிய தலைவர்களிலிருந்து கிராமங்களில் உள்ள குட்டித் தலைவர்கள் வரையில் சொல்கிற காரணந்தான் முக்கியமானது. அதாவது

9th December 1959] [Sri D. S. Authimoolam]

ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு பொதுவாக நிதி வசதியும் இல்லை, அதிகாரமும் இல்லை, என்பதுதான். ஆகவே இந்த முறையில் நாட்டில் மக்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் நேரிடுகிறது. உணவு விலையை எடுத்துக் கொள்வோம். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல் அவைகள் ஏறுமுகமாக போவதை ஓரளவு தடுத்தபோதிலும் அவைகள் மத்திய தர வகுப்பாரும் ஏழை மக்களும் வாங்கக்கூடிய விலையில் விற்கவில்லை. இதை அதிகாரத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் கவனத்தில் வைத்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துத்தானாக வேண்டும். தட்டிக் கழிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. அதற்கு சமீபத்தில் அருப்புக்கோட்டையில் நடந்த தேர்தலின் முடிவு உங்களுக்கு ஞாபகத்தையூட்டும் என்று நம்புகிறேன். சிதம்பரம் தேர்தலில் நடந்ததை வைத்துக்கொண்டு எல்லாம் சரியாகப் போய்விட்டது என்று மாகாண சர்க்கார் நினைத்து விடக்கூடாது. சிதம்பரத்தில் கூட 40,000 பேர்கள் அரசாங்க கட்சிக்கு எதிராகத் தான் வோட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆக நிலைமை எப்படியென்றால், பொதுவாக விலைவாசியைப் பொறுத்த வரையில் ஜனங்களிடம் பெரிய அதிருப்தி உங்கள் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உங்கள் பேரில் அதிருப்தி ஏற்பட்டால் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு சந்தோஷந்தானே என்று சொல்லி விடக்கூடாது. பொதுவாக ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது. அந்தக் கஷ்டத்தை சமாளிக்க நீங்கள் முன்வரவேண்டும். ஆனால் நீங்கள் சமாளிக்கத் தெரியாதவர்களா? கனம் நிலக்கோட்டை அங்கத்தினர் முன்பு பேசும்போது இந்தியாவிலேயே சென்னை ராஜ்ய மந்திரிசபைதான் நல்ல நிர்வாகத்திறமை உள்ளது என்றார். அது ஓரளவுக்கு வாஸ்தவந்தான். உங்களிடம் திறமையிருக்கிறது. நல்லதொரு அமைப்பு இங்கேயிருக்கிறது. செக்ரேட்டேரியேட்டிலிருந்து கிராம ஊழியர்கள் வரையில் தாலுகா ஆபீஸ் வரை நல்லதொரு ட்ரெடிஷன் (tradition) உள்ள நல்ல திறமை வாய்ந்த ஆபீஸர்ஸ் (Officers) இங்கு உண்டு. ஆகவே நீங்கள் இனி கொஞ்சம் தைரியத்தை, காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்னதைப்போல், கைக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக இப்பொழுது ஒரு சமாசாரத்தைப் பார்க்கிறோம். அது, சென்னை நகர பஸ் போக்குவரத்து நிர்வாகம். அது ரொம்ப பயங்கரமாகயிருக்கிறது, காலையிலும், மாலையிலும், மந்திரிகள் இருக்கக் கூடிய தலைநகரில் உங்கள் கண் முன்னே அது நடக்கிறது. அதுவும் 14 ஸீட்கள் உள்ளதில் 10 ஸீட்களை, அதாவது அஸெம்பளி ஸீட்ஸ் (Assembly seats) உங்களுக்கு அளித்துள்ள ஜனங்கள் இருக்கும் இடத்தில். அந்த ஜனங்களுக்கு நீங்கள் எந்த அளவிற்கு கடமைப் பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இதை நான் சொல்வது, சாயங்காலம் நான் போனவுடனே சென்னைமாநகரத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாராவது என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டு என்னைப் போற்றுவார்கள் என்பதற்காகவல்ல. பல கோடி ரூபாய் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் செலவு செய்தும் இந்த நிலையா என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். ஒரு ஜில்லாவில் மலேரியாவை ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க 50,000 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் கிரான்ட் கேட்டு வாங்கித்தான் செலவு செய்ய வேண்டியதொரு நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அப்படி

[Sri D .S. Authimoolam] [9th December 1959

யிருக்க கூடுதல் 100 பஸ்களை வாங்கிப்போட்டு மக்களுக்கு சௌகரியம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? பாவம். திறமையுள்ளவர்களின் கையையும் காலை யும் கட்டிப் போட்டு வைத்திருக்கும் முறையில்தான் இந்திய சர்க்காரின் கொள்கைகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உணவு விஷயத்திலாகட்டும், அப்படித்தானிருக்கிறது. ஆகவே எந்த விஷயத்தில் ஆகட்டும், நிர்வாக விஷயத்திலும் ஆகட்டும், கொஞ்சம் புரட்சிகரமான வேலையை செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும். இல்லா விடில் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் மேலும் மேலும் அதிகரிக்கத்தான் செய்யும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அகவிலை, உணவுப்பொருள்களின் விலை கூடியிருக்கிறது என்பதோடு பெயர் ப்ரைஸ் (fair p ice) ஷாப்பை இன்னும் கூட்டுங்கள், அப்பொழுது விலை குறைவதற்கு ஒரு வசதி ஏற்படும். கவர்னர் உரையில் இருக்கிறபடி மாதம் ஒன்றுக்கு 30,000 டன்தான் நீங்கள் விநியோகம் செய்கிறீர்கள். அதாவது வருடம் ஒன்றுக்கு 360,000 டன். இந்த மாகாணத்தின் மொத்த அரிசித் தேவை 35 லட்சம் டன். அதில் 3½ லட்சத்தைக் கழித்தால் 31½ ஆகிறது. அதில் சொந்த நிலங்கள் உள்ளவர்களின் விளைச்சலை, 11 லட்சத் தைக் குறைத்தால் 20 லட்சம் டன் அரிசியை ஜனங்கள் வெளி மார்க்கட்டில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஊரில் 5,000 ஜனத் தொகையிருக்கிறது என்றால் 500 பேர்களுக்குத்தான் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் அரிசி கிடைக்கிறது. மீதியுள்ளவர்களில் 2,000 பேர்களுக்கு சொந்த நிலமிருக்கலாம். அப்பொழுது 2,500 பேர்கள் எப்படியாவது அதிக விலை கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவே, நான் தாழ்மையாக தெரிவித்துக்கொள்வது என்னவென்றால் பெயர் ப்ரைஸ் (fair price) ஷாப்களை 2,000 என்றிருப்பதை சீக்கிரமாக மூன்று மடங்காகவாவது கூட்டு வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் விலை வாசி இறங்கவே இறங்காது. அதோடு இந்த பெயர் ப்ரைஸ் ஷாப்ஸ் நடத்துவதற்கு கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளுக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லாத இடங்களில் தனிப்பட்டவர் களுக்கு அந்தக் கடைகளை நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. இதை கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். ஏனெனில் இந்த நாட்டில் ப்ளாக் மார்க்கட்டியேர்ஸ் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த அவலட்சணமான வார்த் தையை அமைச்சர்களின் முன்னால் உபயோகிப்பதற்கு வருந்து கிறேன்.

11-30 a.m. இவர்கள் கழுகு மாதிரி சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். என்னிடத்தில் கூட பலர் வருவார்கள், எனக்கு சீனி கோட்டா வாங்கித் தர வேண்டுமென்று. அவர்களிடத்தில் சொல்வது என்ன வென்றால் கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் போய் சொல்லி மூன்று மூட்டைக்கு பெர்மிஷன் வாங்கிக்கொடுத்தால் குறைந்தது 1½ மூட்டையாவது சரியாக விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்று அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டு கலெக்டரிடத்தில் போய் வாங்கி கொடுப்பதுண்டு . . .

9th December 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒன்றரை மூட்டை மட்டும் வினியோகம் செய்வதில் திருப்தி அடைந்து விடாமல் பேச்சுக்காவது மூன்று மூட்டையையும் வினியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களிடத்தில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய பண்பே இம்மாதிரிதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ நம் நாட்டு மக்களுடைய பண்பு (culture) உயர வேண்டும். இப்போது மிகவும் குறைந்த அளவில் தான் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கமும் 25 சத விகிதம் காரணம் தான். ஆகவே இந்த நியாயவிலைக்கடைகளை எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுத்து விட்டால் அவர்களுடைய கணக்குகளை எல்லாம் சரிவர கண்காணிக்க முடியாது. கூடுமான வரை—நமது ராஜ்யத்தில் தான் மற்ற எந்த ராஜ்யத்திலும் இல்லாத அளவில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் இதை ஒப்படைக்கவேண்டும். அவர்கள் ஐந்தாறு பேர்களாக சேர்ந்திருப்பதினால் பெரிய தவறுகள் ஒன்றும் நடைபெறாது என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அதே போன்று அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் இதை ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்கு அனுமதிக்கலாம். அதல்லாமல் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இந்தக் கடைகளை கொடுக்கக்கூடாது. எங்கள் ஜில்லாவில் எவ்வளவோ கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தாலும் கூட நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களிடம் சொல்லி—அவர்களும் எந்தவிதத்திலாவது அவர்களது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிவிடுகிறார்கள்—அவர்கள் எந்தவிதத்திலும் தாட்சணியம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்—எப்படியோ நியாயவிலைக்கடைகளை நடத்துவதற்கு அனுமதி வாங்கி பல தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தி வருகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் சில இடங்களில் கிராம முன்சீப்கள் கர்ணங்கள் கூட நியாயவிலைக்கடைகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு காரியங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் முடிவு கட்டவேண்டும். ஆகவே பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் இந்தக்கடைகளை எல்லாம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், அதிகமாக கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைப்பதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருப்பதைப்பார்த்தால் சோஷியலிஸ தத்துவங்களைப் பற்றி அவ்வளவாக குறிப்பிட்டு பேசவில்லையென்றாலும், கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதிகமாக அமைக்கவேண்டுமென்றும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இந்த வருடம் 17 கோடி ரூபாய் கடனை வழங்கப்போகிறோம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போன வருடம் 12 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டதாக தெரிகிறது. அதன்படி பார்த்தால் இந்த வருடத்தில் ஐந்து கோடி ரூபாய் கூடுதலாக கொடுக்கப்படப்போவதாக தெரிகிறது. இதன் மூலமாக கிராமவாசிகள் போதிய அளவுக்கு கடன்கள் பெற்றுக்கொள்ளமுடியாது. கிராமங்களில் எல்லாம் லேவாதேவிக்காரர்களும் கடன் கொடுப்பதை அதிகமாக நிறுத்தி வருகிறார்கள். பொதுவாக இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கிற கடன் பங்கு 8 சத

விகிதம்தான் என்று ரிசர்வ் பாங்க் ரிப்போர்ட் தெரிவிக்கிறது. இது போதாது, இன்னும் தாராளமாக கடன் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான முறையில் சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கடன் கொடுக்கின்ற முறைகளை எடுத்துக்கொண்டால் நிர்வாகத்தில் எல்லாம் பழைய ஆட்களே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் . . (மணியடிக்கப் பட்டு பேச்சு முடிவு பெற்றது.)

Sri G. G. GURUMURTHI : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரை மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்பு கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் பல விஷயங் களைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வேளாண்மையைப்பற்றி குறிப்பிட்டு நமது இரண்டாவது திட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியின் உச்ச வரம்பானது 12·79 லட்சம் டன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது நடை முறையில் நாம் 9 லட்சம் டன் தான்யம் தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கியிருக்கக்கூடிய மூன்று லட்சம் டன் தான்யத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு, இப் போது இருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாக விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு, அமோனியம் சல்பேட் போன்ற ரசாயன உரங்கள் அதிகமாக கிடைக்கவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், அரசாங்கம் போடக்கூடிய திட்டங்கள் எல்லாம், அவைகள் எல்லாம்—பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களாகட்டும், அல்லது சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களாகட்டும்—இவைகள் மூலமாக கிடைக்கக் கூடிய வசதிகள் எல்லாம், அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் எல்லாம் நிர்வாகத்தில் எந்த விதமான இடையூறும் இல்லாமல் நேரிடையாக விவசாயிகளிடத்தில் கிடைக்குமானால் இந்த மூன்று லட்சம் டன் தான்யத்தையும் நம்மால் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் வேண்டியதில்லை. இப்போது விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய ரசாயன உரங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அல்லது விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் கடன் வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டால், அல்லது கிணறுகள் வெட்டு வதற்கு கொடுக்கப்படும் கடன் வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டால், இவைகளுக்கு எல்லாம் ஒதுக்கப்படும் தொகை காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு போய் சேருவதில்லை. கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு சாதாரணமாக இங்கு பட்ஜெட் கூட்டம் நடந்து முடிந்த பின்னால் அதாவது மார்ச் மாதத்திற்குப் பின்னால் கொடுக்கப்படும் பணம் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு ஜூன் அல்லது ஜூலை மாதத் தில் தான் போய் சேருகிறது. இதைக்கொண்டு அவர்கள் வேலை தொடங்கி பயன் பெறுவதற்குள்ளாக கடனை திருப்பிக்கேட்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக விவசாயிகள் இதன் மூலமாக கிடைக்கும் பயனை சரியாக பெற முடியாத நிலையிலிருக் கிறார்கள். அதேபோன்று தான் பொறுக்கு விதைகள் கொடுப் பதிலும், மற்றுமுள்ள பூச்சிமருந்துகள் கொடுப்பதிலும், மேலும் இதற்கான கருவிகள் கொடுப்பதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. விவசாயக்கடன்களை எடுத்துப்பார்க்கும்போது கூட்டுறவு சங்கங் கள் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்போது இன்னும்

9th December 1959] [Sri G. G. Gurumurthi]

500 கூட்டுறவு சங்கங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்களது உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் என்னவென்றால் ஒரு ஸொஸைட்டி கடன் வாங்க வேண்டும் என்றால் அங்கிருக்கின்ற யூனியன்களிடத்தில் போய் கேட்கவேண்டும். இதனாலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதிலும் சென்ட்ரல் பாங்கிலிருந்து விவசாயக்கடனாக கொடுக்கப் படும் கடன்கள் எல்லாம் குறுகிய கால கடன்களாக கொடுக்கப்படு கின்றன. இதனால் விவசாயிகள் விண்ணப்பம் செய்து கடனை பெற்றுக்கொண்டு அதைக்கொண்டு பயன்பெறுவதற்கு முன்னாலே அந்த கடனைத் திருப்பிக்கேட்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயத்திற்காக வாங்கியிருந்த மாடுகள் போன்றவைகளை விற்றுக்கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கொடுக்கப்படும் கடன்கள் எல்லாம் மத்திய கால கடன்களாக கொடுக்கவேண்டும், அதாவது மூன்று அல்லது ஐந்து வருடங்களில் திரும்பி கொடுக்கும்படியாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தக் கடனை விவசாயிகள் நன்கு பயன்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

புதிதாக நீர்ப்பாசன வசதி பெற்ற ஆயக்கட்டு நிலங்களில் கிணறுகள் வெட்டக்கூடாது என்ற தடை இருக்கிறது. அதாவது கிணறுகள் வெட்டினால் கடைசிவரை தண்ணீர் போய் சேராது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கால்வாய்களில் தண்ணீர் போகும்போது அதிலிருந்து ஏற்படும் ஊற்றுகள் மூலமாக கிணறு களில் எல்லாம் தண்ணீர் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த தடை இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அதோடு இதனால் யாருக்கும் எந்தவிதமான கஷ்டங்களும் ஏற்படப்போவ தில்லை. இவ்விதம் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு தடையில்லாமல் இருந்தால், கண்டிப்பாக இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாக மகசூலை பெருக்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதோடு இந்த ஆயக்கட்டு பிரதேசங்களிலுள்ள கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. எல்.பி.பி. பகுதி யிலும், மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திலும் இந்த தடை இருந்து வந்தது. இப்போது எல்.பி.பி. பகுதியில் இருந்து வந்த தடையை நீக்கிவிட்டார்கள். ஆனால் மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் இப்போதும் பம்புசெட்டுகள் வைக்கக்கூடாது என்று தடை இருந்து வருகிறது. இந்த தடை நீக்கப்படவேண்டும். வாய்க் காலில் தண்ணீர் நின்றதின் பின்னால் கிணறுகளில் இருக்கும் தண்ணீரை இறைத்து நல்ல பயன்பெற ஏதுவாகும். ஆகவே இந்த தடையிருப்பதினால் விவசாயிகளுக்கு கெடுதியாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, எல்.பி.பி. பகுதியில் இருந்து வந்த தடையை நீக்கிவிட்டது போன்று மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் இருக்கும் தடையையும் எடுத்து விடவேண்டும். இந்த தடை இருக்கவேண்டும் என்று இன்ஜினியரிங் இலாகா சொல்லும் காரணமானது, கால்வாய்களின் பக்கத்திலேயே பம்பு செட்டுகள் இருந்தால் கடைசியில் இருக்கக்கூடிய (டெயில் லாண்ட்) நிலங்களுக்கு எல்லாம் தண்ணீர் போய் சேராது என்று சொல்லுகிறார்கள். வாய்க்காலில் தண்ணீர் நின்ற பிறகாவது மின்சார பம்புசெட்டுகள் மூலம் தண்ணீர் இறைத்து கொள்வதற்கு

அனுமதி கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்த காலத்திற்குள் தண்ணீர் இறைத்துக்கொண்டே வருடத்திய மினிமம் கேரண்டி தொகையை கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படலாம். அந்த ஆறு மாதத்தில் கிணற்றில் போதுமான அளவு தண்ணீர் இருப்பதனுல் வருஷத்திய மினிமம் கேரண்ட் தொகை ஓரளவு கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அப்படி இல்லையானுல் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு மினிமம் கேரண்டி தொகை கட்டுவதிலிருந்து விதி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நல்லபடியாக விவசாயம் பெருகும்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஆண்டு பருவ மழை நன்ருகப் பெய் திருக்கிறது. இருந்தும் பல பகுதிகள் இந்த மழையின் பயனை அனுபவிக்க முடியாமல்தான் இருக்கிறது. காரணம் அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஏரிகள், கண்மாய்கள் எல்லாம் பலகாலமாக மராமத்து செய்யப்படாமலேயே இருப்பதினுல் மழை பெய்கிற இந்தக்காலத்தில் அந்த நீரைத் தேக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் குடிமராமத்து என்று சொல்லி கிராமத்தவர்களே அதைச் செப்பனிட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்கிருர்கள். கிராமங்களில் சரியான தலைவர்கள் இல்லை. அதன் காரணமாக அவை சரியாக செப்பனிடப்படவில்லை. இப்போது அதைப்பற்றிச் சொன்னுல் பஞ்சாயத்துகளிடம் அந்த வேலையை ஒப்படைக்கலாம் என்கிருர்கள். எல்லா கிராமங்களுக்கும் பஞ்சாயத்து இன்னமும் வராத நேரத்தில் அவர்கள் அந்த வேலையைச் செய்வார்கள் என்பது வீணை காலதாமதத்தைத்தான் கொடுக்கும். மேலும் இப்போது புட் ப்ரொடெக்ஷன் இலாகா என்று ஏற்படுத்தி அதில் என்ஜினியர்களை வைத்திருக்கிருர்கள். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களைக் கவனிப்பதற்காக தனியாக ஒரு டிவிஷன் ஏற்படுத்தி என்ஜினியர்களை வைத்திருக்கிருர்கள். இவர் களிடத்திலாவது இந்த வேலைகளை ஒப்படைத்துக் காலதாமதம் இல்லாதவாறு மராமத்து செய்தால்தான் பருவமழை சரியாக இருப்பதன் பயனை பூரணமாக அனுபவிக்க முடியும். ரெவின்யூ இலாகாவே எஸ்டிமேட்டுகளைத் தயார் செய்வது என்ருல் வீணை காலதாமதம்தான் ஆகிறது. இதனுல் பல கஷ்டமும், நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக மேட்டூரிலே இப்போது நிறையத் தண்ணீர் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் இரண்டு போகத்திற்கு விடவேண்டு மென்று எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக் கிருர்கள். இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்ய நீர் விடுவதாக இருந்தால் 45 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரலாம். மற்ற ஜில்லாக்களில் இருப்பதைவிட இந்த ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் அதிகமான விளைச்சல் செய்து காட்டக்கூடியவர்கள். அதிக வேளாண்மை உற்பத்தியை பெருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் இங்கே இருக்கிருர்கள். ஆகவே இரண்டு போகத்திற்குத் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இரண்டு போகத்திற்குத் தண்ணீர் விடுவதற்கு இடையூறு இருக்குமானுல் தற்போது உள்ள அரசாங்க உத்திரவுப்படி டிசம்பர் 30-ந் தேதியோடு தண்ணீர் விடுவதை நிறுத்திவிடாமல்,

9th December 1959] [Sri G. G. Gurumurthi]

1960, ஜனவரி மாதம் 30-ந் தேதி முடிய தண்ணீர் வரும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த பிராந்தியத்தில் பதினைந்தாயிரம், இருபதாயிரம் ஏக்கரா நிலங்களில் உள்ள பயிர்கள் வீணுகப் போய்விடும். ஆகவே இவ்வாண்டாவது இன்னும் ஒரு 1½ மாதம் அதிகமாக தண்ணீர் விடும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெசவாளர்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருந்த 20-ம் நம்பர் நூல், 30-ம் நம்பர் நூல் இவற்றின் விலை எல்லாம் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் அதனுல் தயார் செய்யப்படுகிற வெள்ளை ரகக் கைத்தறித் துணிகள் விற்பனையாகாமல் தேங்கியிருக்கிறது. அதனுல் அங்கு இருக்கக் கூடிய மாஸ்டர் வீவர்ஸ் நூல் வாங்கிக் கொடுக்க முடியாமல் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறுர்கள். அந்த ரக நூல்களைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். துணி தயார் செய்து அதை விற்பனை செய்து விற்பனையின் பேரில் ரிபேட் கொடுப்பதைவிட முதலிலேயே நெசவாளர்கள் வாங்கும் நூல்களின் விலையின்மேல் ரிபேட் கொடுக்கப்பட்டால் நெசவாளர்களுடைய கஷ்டம் ஓரளவு குறையக்கூடும். மேலும் கூட்டுறவு சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே இந்த ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லாது நான் சொல்கிற யோசனைப்படி நடந்தால் எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் அனுகூலம் ஏற்படுவதற்கு வழியேற்படும். அடுத்தபடியாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே புதிதாக நீர்ப்பாசன வசதி பெற்று இருக்கக்கூடிய நிலங்களில்—அதுவும் மேட்டூர் வாய்க்கால், லோயர்பவானி வாய்க்கால் பாசனப் பகுதிகளில் கரும்பு சாகுபடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுமார் பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் கரும்பு சாகுபடி செய்கிறுர்கள். அந்தப் பிராந்தியங்களில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டில் விண்ணப்பம் கொடுத்தோம். அந்த விண்ணப்பத்திற்கு —அரசாங்கம் இந்தத் திட்ட காலத்திற்குள் புதிதாக சர்க்கரை ஆலை ஒன்றையும் துவங்கப்போவதில்லை—என கொள்கை அடிப்படையில் எங்கள் விண்ணப்பத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டார்கள். இப்போது அந்தக் கொள்கை மாறியிருப்பதினுல், புது சர்க்கரை ஆலைகள் ஏற்படவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருப்பதினுல் எங்கள் பிராந்தியத்தில்—கவுந்தப்பாடியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை எல்லாம் பொதுமக்கள் நன்கு புரிந்துகொண்டு வரவேற்கிறுர்கள். திட்டங்களுக்கு ஒத்துழைப்பும் கொடுக்கிறுர்கள். பொதுமக்கள் திட்டங்கள் சம்மந்தப்பட்ட காரியங்களுக்கும், மற்றும் அவர்களுடைய காரியங்களுக்கும் அடிக்கடி சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்கே நடக்கிற முறைகளையும், காலதாமதத்தையும், அதிகாரிகள், சிப்பந்திகள் இவர்களுடைய போக்கையும் கண்டு வெறுப்புற்று நம்முடைய அரசாங்க திட்டங்களை எல்லாம் அவர்கள் வரவேற்றுலும் கூட என்ன நினைக்கிறுர்கள் என்றுல் இந்தச் சர்க்கார் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எல்லாம் கொஞ்சம் நிறுத்தி வைத்துவிட்டு நிர்வாக முறையை ஏன் சீர்படுத்தக் கூடாது என்று

நினைக்கிருர்கள். இந்த எண்ணம் தான் பாவி வருகிறது. நிர்வாகம் சீர்கெட்டு செம்மையாக நடக்க வேண்டும். அதற்கு முதல் காரியமாக என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும். அவர்களுக்கு அதிருப்தி இல்லாதபடி செய்து ஊழியர்கள், உற்சாகமாகவும், ஒழுங்குடனும் வேலை செய்யுமாறு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமானின் உரையை ஆமோதித்து இரண்டொரு வார்த்தை கூறவிரும்புகிறேன். நமது ராஜ்ய மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்கு முன்னுல் நாம் அடைந்துவிடக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். நம்முடைய லட்சியமும், திட்டங்களும் அந்தவகையில் உருவாகியிருக்கிறது. ஆனல் உணவுப் பண்டங்களுடைய விலை பொதுமக்களால் வாங்க முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்து கொண்டே போவதைத் தடுப்ப தற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

குறைந்த விலையில் எல்லா மக்களுக்கும் உணவு தானியம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இப்போது நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்கள். அதிகமாக இந்தக் கடைகள் பரவலாகத் துவக்கப்படுவதோடுகூட இந்தக் கடைகள் நல்லமுறையில் நடப்பதற்கும் அரசாங்கம் தக்க நட வடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் கிராமங்களில் ஆகட்டும், தாலுகாவில் உள்ள சிறிய நகரங்களில் ஆகட்டும், இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லாததனுல் மத்தியதர வகுப்பினர்களுக்கு, உத்தியோகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு, ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு உணவுப் பொருள் வாங்குவதில் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக மக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை விஷம்போல ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. இதனுல் நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் இந்தச் சர்க்காரைக் குறை கூறுகிருர்கள். அத்தகைய குறைகளை எளிதில் நீக்குவதற்கு நமது அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இருந்தாலும் புளி மிளகாய் பாக்கு போன்ற அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை ஏறுகிறது. பற்றுக்குறையினுலா அல்லது வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவிடுவதன் மூலமாகவா என்பதை ஆராய்ந்து அவைக ளுடைய விலையைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகவேண்டுமானல் நீர்ப்பாசன இலாகா நல்லமுறையில் செயல்படவேண்டும். எங்கள் தொகுதியில் மணிமுத்தாறு அணையானது 20 ஆயிரம் ஏக்கரா

9th December 1959] [Sri G. Gomathisankara Dikshitar]

நிலத்திற்குப் பாசன வசதியைக் கொடுக்கிறது. ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் விவசாயம் செய்வதற்கு இடம் இல்லாதபடி அவற்றை நான்கு பாகமாக வைத்து மூன்று பாகத்திற்குத்தான் விவசாயம் செய்யும்படியான ஓரளவு நீர்நிலை இருப்பதினால் அணைக்கு சமீபத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வசதி இல்லாது அப்பால் உள்ளவர்களுக்கு, அந்த வசதியை அளித்திருக்கிறார்கள். இப்போது மழையும் நன்றாகப் பெய்திருக்கிறது. தண்ணீர் மட்டம் ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே எல்லா இடத்திற்கும் விவசாயம் செய்வதற்கு நீர் வசதி அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பொதுமக்கள் நம்முடைய அரசாங்க நிர்வாகத்தைப்பற்றி என்ன என்ன குறைகள் கூறுகிறார் கள் என்பதையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்து அவைகளை நீக்கிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்து இன்னும் நல்ல முறையிலே நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும் என்பதாக வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

எனக்குமுன் பேசிய நண்பர் அவர்கள், அரசாங்க இலாகாக் களிலே உடனுக்குடன் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நல்ல பலன்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்காதபடி கஷ்டப்படுவதை எடுத்துக் கூறினார்கள். அதை நன்கு கவனிக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு அபிவிருத்தி அதிகமாக வேண்டுமானால் உர விநியோகம் இன்னும் நல்ல முறையிலே செய்யப்பட்டு விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் இல்லாது கிடைக்கக்கூடிய முறையில் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சமுதாய நலத் திட்ட இடங்களிலே விவசாயிகளுக்கு உரம் நல்ல முறையிலே விநியோகிக் கப்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் காலத்திற்குத் தகுந்தபடி, தங்களுக்கு வேண்டிய காலம் பிசகாமல், வேண்டிய உரங்களை விவசாயிகள் பெறமுடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உணவு உற்பத்திக்கு உரம் மூலாதாரமாக இருப்பதால், இதன் விநியோகத்தில் இருக்கும் ஊழல்களை நன்கு கவனித்துக் களைய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகவேண்டுமானால், சிறிய நிலச்சுவாந்தார்களுடைய நலனையும் நாம் கவனிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அவர்களையும் விவசாயிகள் மாதிரியே நாம் கருத வேண்டும். ஐந்து ஏக்கர்களுக்குக் குறைந்துள்ள நிலங்களை வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள், அவர்கள் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களாக இருந்தாலும், விவசாயிகளைப்போல்தான் அவர்களுடைய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துகொண்டு, நியாய வார மசோதா விலே அவர்களுக்குச் சில உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், நல்லமுறையிலே அதன் பயனைப் பெறுவதற்கு, சட்ட பூர்வமாக அவர்களையும் விவசாயிகள் என்று கருதி அவர்களுடைய நலனுக்கும் அரசாங்கம் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நாட்டிலே சோஷலிசக் கருத்தைப் பரப்புவதற்கு உச்ச வரம்பு நல்ல வழியாகும். அதனால், கோடிக்கணக்கான மக்கள் பாதிக்கப் படமாட்டார்கள். உச்ச வரம்பு கட்டி, அதற்கு வேண்டிய சட்டம் இயற்றப்பட்டு, அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க

[Sri G. Gomathisankara Dikshitar] [9th December 1959

வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதைப்பற்றி மக்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சிதான் அடைகிறார்கள். ஆனாலும், சிறிய சிறிய நிலங்களை வைத்திருக்கும் நிலச்சுவாந்தார்களும் விவசாயிகள் மாதிரி கருதப்படவேண்டும். விவசாயம் நல்ல முறையிலே நடைபெறுவதற்கு அந்த விவசாயிகளுக்கும் அந்த சிறிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் உள்ள விவாதங்கள், அபிப்பிராயங்கள் அதன் மூலமாக கோர்ட்டுக்குச் செல்லக்கூடிய விவகாரங்கள் ஏற்படாதபடி உணவு உற்பத்திக்கு அது பயன்படுவதற்கு நல்ல சூழ்நிலையை நமது அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமங்களிலுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் போக குடிசைத் தொழில்களை இன்னும் அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். மகாத்மா காந்தி அளித்துள்ள இராட்டினத்தை வீடுகள் தோறும் பரப்புவதோடு முக்கியமாக அம்பர் சர்க்காவை மிக விரைவாகப் பரப்பவேண்டும். அதற்கு அதிகமான பயிற்சிச் சாலைகளை ஏற்படுத்தி அவை மூலமாக தீவிரமாக கிராமங்களில் அம்மாதிரி குடிசைத் தொழில்களைப் பரப்புவோமானால் ஏழை கிராம வாசிகளுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்ட நிலை நீங்கி அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு இது மிகவும் நல்ல முறையிலே வழிகாட்டியாகும். இதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். கூட்டுறவு இலாகாவாகட்டும், பஞ்சாயத்து இலாகாவாகட்டும் அவர்கள் அதிகாரவர்க்க ரீதியிலே இல்லாதபடி மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காக இந்த நாட்டினுடைய புனருத்தாரணத்திற்கு ஒரு சிறந்த தொண்டை ஆற்றுவதற்காக உரிய இலாகாக்கள் என்பதை உணர்ந்து நல்ல முறையில் பொதுமக்களுக்கு இந்த இரண்டு இலாகாக்கள் மூலமாகச் சிறந்த சேவை செய்வதற்குள்ள ஆற்றல்களை அளித்து உதவுவதற்கு நமது அரசாங்கம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. U. SHANMUGAM : சட்ட மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கும் உரை குறித்து எனது கருத்துக்களை தெரிவிக்கின்றேன். கவர்னர் உரையில் காரசாரம் இருக்கும் என்றோ, சோகக் கட்டம் நிரம்பி இருக்கும் என்றோ நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால், அந்த கவர்னர் உரை, காலக் கண்ணாடியாக, நாட்டின் நிலையை விளக்கக் கூடியதாக இருக்குமென்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஏமாந்தேன் என்றுதான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கும் உரையில், நாட்டை எதிர்நோக்கியிருக்கும் பல பிரச்சினைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று குறிப்பிட்டு, பிரச்சினைகளைச் சொல்லி, அவைகளுக்கெல்லாம் முடிவு காணுங்கள் என்றும் சொல்லாமல், இப்படித்தான் சர்க்கார் ஆலோசிக்கிறது என்று வழிவகைகளைக் கூறாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டு கவர்னர் உரை முடிந்திருக்கிறது.

பரிகாரம் எது என்பது இந்தச் சர்க்காருக்குத் தெரியாது என்று நான் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன். காரணம், இந்தச் சர்க்காரை நிர்வகிக்கின்றவர்கள் திறமைசாலிகள், புத்திசாலி

9th December 1959] [Sri P. U. Shanmugam]

மந்திரிகள், பிறரைக் கேலி பேசுவதிலே மிக்க ஆற்றல் படைத்தவர்கள். இவர்களுக்கு இதற்குப் பரிகாரம் தெரியாது என்று என்ருல் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. பரிகாரம் தெரிந்தும் மூடி மறைக்கிருர்கள் என்ற குற்றசாட்டை நானும் மூடி மறைந்துப் பயன் கிடையாது; யாரும் அதை மூடி மறைத்துப் பயன் இல்லை. ஏன் பரிகாரம் தேடுவதற்குத் தயங்குகிருர்கள் என்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. ஒருவேளை இவர்கள் பரிகாரம் தேடுவதற்கு தங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்வார்களானுல்—நான் சொல்லமாட்டேன், பிறர் சொல்வார்கள்—இந்த அமைச்சரவை பதவியில் இருக்க லாயக்கற்றது என்று. எனவே, அந்த முடிவுக்கு அவர்கள் வரக்கூடாது என்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். எல்லாம் தெரிந்த இவர்களுக்கு நாட்டில் எதிர்நோக்கியிருக்கும் பல பிரச்னைகளைக் குறித்து பரிகாரம் தெரியும். தெரிந்தும் அவர்கள் இதற்கு வழிவகை காணுது காலத்தைத் தள்ளுகிருர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இவர்கள் மீது சுமத்துகிறேன்.

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அம்மையார் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மந்திரிமார்களைப் பார்த்து கோழை என்றும், மத்திய சர்க்காரிடத்தில் சரியாக அவர்கள் வாதாடுவது இல்லை என்றும் நாங்கள் சொல்கிருேம் என்று. மந்திரிமார்களைப் பார்த்துக் கோழைகள் என்று சொல்கிற அளவு நாங்கள் இல்லை. காரணம், நாட்டு மக்களால் தாங்க முடியாத அளவு, எவ்வளவு தூரம் விலைவாசிகள் உயர்ந்தாலும் கவலை இல்லை என்ற தைரியத்தோடு இருக்கும் இந்த அமைச்சரவையைப் பார்த்து கோழைகள் என்று சொல்வதற்கு முடியாது; உண்மையிலேயே நாங்கள் சொல்ல மாட்டோம்; அப்படிச் சொல்லக்கூடிய தகுதி எங்களுக்குக் கிடையாது.

கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கும் உரையில், நாட்டில் வளரும் பொருளாதார அமைப்பில் விலைகளின் ஏற்றம் தவிர்க்க முடியாதது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிருர். வளரும் பொருளாதார அமைப்பில் விலை ஏற்றத்தைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதை மனதார நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிருேம். ஆனுல், விலைவாசி மட்டும் ஏறிக்கொண்டு போனுல், அது ஆபத்தாக முடியும். விலை ஏறுவதோடு, பொருள்கள் உற்பத்தியும் பெருகவேண்டும். அந்தப் பொருள்களை வாங்குவதற்கான சக்தி மக்களுக்கு வளரவேண்டும். வாங்கும் சக்தி மக்களுக்கு வளராது, விலை ஏற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு பொருள்கள் உற்பத்தி பெருகாவிட்டால், அது ஆபத்தாக முடியும். உலகத்திலே பல முனைகளில் நடைபெற்றிருக்கும் புரட்சி வரலாற்றைப் படித்துப் பார்த்தால், நாட்டு மக்களால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு விலைவாசி உயர்ந்துவிட்ட காரணத்தால் அங்கங்கே ஏற்பட்டது என்று நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 'புரட்சி' என்ற பயங்கரமான பதத்தை அமைச்சர் முன்பு சொல்லிப் பயமுறுத்துவதாக எவரும் கருதக்கூடாது. காரணம்—நான் முதலில் குறிப்பிட்டேன்—இவர்கள் எதற்கும் அஞ்சாதவர்கள், பயப்படமாட்டார்கள் என்று. அதைத் தெரிந்தும் நான் இவர்களுக்குப் பழைய சம்பவங்களை நினைவுபடுத்தினேன். அவ்வளவுதான்.

[Sri P. U. Shanmugam] [9th December 1959

பொதுவாக, கவர்னர் உரையில் பொருளாதார அமைப்பில் விலை ஏற்றத்தைக் தவிர்க்க முடியாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற அவருக்கும், இந்தச் சர்க்காருக்கும் ஒன்று நினைவுபடுத்துவேன். தேர்தல் காலங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தெளிவாகச் சொல்லியது "நாட்டு மக்கள் வாட்டம் போக்க நோட்டு அடித்தால் போதாது" என்று. அப்போதெல்லாம் நாட்டில் சுற்றிவந்த அமைச்சர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரின் இந்த வாசகத்தைக் கேலி பேசினர் கள். 'அடுக்குத் தொடர் எப்படி இருக்கிறது பார்' என்று கேலி செய்தார்களேயொழிய அதில் பொதிந்திருக்கும் உண்மையை மறந்துவிட்டார்களோ, அல்லது வேண்டுமென்றே மறைத்துவிட்டார்களோ என்பது எனக்குப் புலப்படவில்லை. அப்பொழுதே
12 noon. சொன்னோம், நாட்டு மக்களின் வாட்டத்தைப் போக்க நோட்டு அடித்தால் போதாது என்று. அப்பொழுது கேலியாகப் பேசின நிதி அமைச்சர் உள்ளிட்டு இப்பொழுது மற்றவர்கள் அவர்கள் காதாலே கேட்கின்ற அளவுக்கு பொருளாதார நிபுணர்கள் அத்தனை பேர்களும் சுடச்சுடச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த சர்க்கார் தெளிவு பெறுவதற்கு கூறுகிறார்கள், சர்க்கார் நோட்டை அடித்து விட்டு விலை ஏற்றத்தை ஏற்றிவிட்டது என்று. அப்பொழுது நாங்கள் சொன்னதையே இப்பொழுது பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இனியாவது சர்க்கார் இதனை உணர்ந்து ஆவன செய்யவேண்டும். திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்ற காலத்தில் நோட்டு அடிப்பது குற்றம் குறை நிறைந்தது என்று சொல்ல வில்லை. செய்யவேண்டியதுதான். அளவோடு செய்திருக்க வேண்டும். அளவு மீறிச் செய்த காரணத்தினாலே இந்த விளைவு நாட்டிலே ஏற்பட்டது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சுமத்துகிறேன்.

மேலும் வரிகளைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். இந்த சர்க்கார் விதித்திருக்கிற வரிகளைப் போல் வேறு எந்த சர்க்காரும் விதித்திருக்குமா என்று உள்ளபடியே ஐயம் உண்டு. காரணம், வரி இல்லாமல் எந்தப் பொருளையும் நாட்டிலே நாம் அனுபவித்தது கிடையாது. குடிக்கிற தண்ணீராக இருந்தாலும் சரி, இருளைப் போக்குகிற விளக்காக இருந்தாலும் சரி, நடக்கிற பாதையாக இருந்தாலும் சரி, சாப்பிடுகிற சாப்பாடாக இருந்தாலும் சரி, உடுக்கின்ற உடையாக இருந்தாலும் சரி, அணிகின்ற மற்ற ஆபரணங்களாக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் சர்க்காருக்கு நாம் வரி கொடுக்கிறோம் ஒரு வகையிலே, ஒரு முனையிலே. இந்த சர்க்கார் ஆட்சியில் வரி இல்லாமல் எந்தப் பொருளையும் நாம் அனுபவிக்க முடியாது. ஆனால், ஒன்றே ஒன்று சொல்லலாம். காற்றுக்கு வரி கிடையாது. காரணம் அதற்கு வரி போடுவதற்கு முடியாது. எனவே இன்றைக்கு வரி போடாத பொருளே கிடையாது. மூன்றாவது திட்டத்தில் சுற்றி வர இருக்கின்ற வரிகளை நினைவு படுத்திப் பார்க்கும்போது, உள்ளபடியே பயங்கரமாக இருக்கிறது. இந்த பயங்கரமான சூழ்நிலையில் நாட்டு மக்களை வைத்துவிட்டு, இவர்கள் மூன்றாவது திட்டம் தீட்டும்பொழுது உள்ளபடியே நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தீட்டப்பட்ட திட்டங்களினால் நாடு எவ்வளவு தூரம் பயன் அடைந்திருக்கிறது என்பதை யோசிக்காமல், மூன்றாவது

9th December 1959] [Sri P. U. Shanmugam]

திட்டத்தை தீட்டுவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள் நமது சர்க்கார் என்பதை நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். எந்தத் திட்டத்தைத் தீட்டினாலும் ஒன்றை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நாட்டு மக்கள் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு விலைவாசியைக் குறைக்க திட்டம் தீட்டுங்கள். நாட்டு மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் வரிகளை குறைப்பதற்கு திட்டம் தீட்டுங்கள் என்று நான் அமைச்சர் அவையை மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் 100-க்கு 40 சதவீதம் கூட்டுறவு சங்கங்களில் மக்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். 100-க்கு 90 கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் பரவியிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். 100-க்கு 40 மக்கள்தான் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், பாக்கியுள்ள 60 சதவீத மக்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நுழைய மறுக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நுழைய விரும்புகின்ற மக்களை ஏற்கனவே கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், அவர்களை உள்ளேவிட அனுமதிக்க மறுக்கிறார்கள் என்பதை மிக வருத்தத்தோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் இதை நான் பல முறை வற்புறுத்திய பொழுது, அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரையில் வழிவகைகள் செய்ததாக புலப்படவில்லை. விரைவில் வழிவகை காணவேண்டும். அப்படி நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பங்கு கொள்ளுவதற்கு வழிவகை ஏற்பட்டால்தான், ஊழல்கள் இருக்காது, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் இந்த சர்க்காருக்கு நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

நிவாரணக் கடைகளினால் விலைகள் குறைந்தன என்று அமைச்சர் அவர்கள் தைரியத்தோடும், பெருமையோடும் இந்த மாமன்றத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். அதே அமைச்சர் இந்த மன்றத்தில் மீண்டும் சொல்லுகிறார்கள் இப்பொழுது நிவாரணக் கடைகளை எடுக்கப்போகிறோம் என்று. அமைச்சர் அவையை பணிவோடு கேட்கிறேன், நிவாரணக் கடைகளை திறந்ததினால் விலை குறைந்தது உண்மையானால், நிவாரணக் கடைகளை மூடவேண்டிய அவசியம் என்ன? ஒரு வேளை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம், சம்பா அறுவடை வந்துவிட்டது, அதனால் நிவாரணக் கடைகளினால் லாபம் இருக்காது, தேவை இருக்காது என்று. ஆனால் தேவை இருக்கும் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். காரணம், விலை மீண்டும் உயரத்தான் போகிறது. மிராசுதாரர்களும், வியாபாரிகளும், மீண்டும் பதுக்கல் வேலைகளை ஆரம்பித்து ஆபத்தான நிலைமையில் கொண்டுபோய் விடுவார்கள் என்பதை இந்த சர்க்காருக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

முடிக்கும் நேரத்தில் ஒன்று சொல்லுகின்றேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது என்று சொல்லி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் தோழர் அண்ணாமலை அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சர்க்காரின் கவனத்தை

இழுத்துப் பேசினர். சர்க்கார் அமைச்சர், ரெவின்யூ இலாகா அமைச்சர் பஞ்சம் என்பதை தான் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி நிவாரண வேலைகளுக்காக பல லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினர். திருவண்ணமலை, போளூர், செங்கம் ஆகிய இடங்களில் செலவழிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஒதுக்கிய ரூபாய் அந்த இடத்திலே செலவழிக்கப் பட்டதா என்றால், இல்லை. இந்த டிவிஷனைச் சார்ந்த துணை தண்டல்நாயகம் (ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபிஸர்) தான் ஐ.ஏ.எஸ். ஆகவேண்டுமென்பதற்காக ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தொகுதியிலேயே அவ்வளவையும் செலவு செய்திருக்கிறார் என்பது குறித்து உள்ளபடியே வருத்தப்படு கிறேன். சர்க்கார் தயவு செய்து இதை கண்காணிக்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் எடுத்துப் பேசிய அந்த இடங்களில் செலவிடப்படவில்லை. வேறு பகுதியிலே செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியில் செலவு செய்ததற்காக நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. என் தொகுதியிலோ அல்லது நண்பர் அண்ணமலை அவர்களின் தொகுதியிலோ செலவழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அண்ணமலை அவர்கள் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக எடுத்துச் சொல்லிய இடங்களில் செலவழிக்கப்படாத காரணம் புலப்பட வில்லை. இது குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் உரை நாம் எல்லோரும் திருப்திப்படக்கூடிய அளவில் இல்லை என்று இறுதியில் சொல்லி, சர்க்காரை விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள், வரியைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையைப்பற்றிப் பலபேர்கள் பல கருத் துக்களை கவளியிட்டார்கள். அந்த உரை காலத்தின் கண்ணடியாக இல்லை என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. கருப்புக் கண்ணடி போட்டுக்கொண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு அது காலக் கண்ணடியாக காட்சி அளிக்காதுதான். உண்மையிலேயே நாட்டின் நிலையை பிரத்தியட்சமாக படம் பிடித்து காட்டுகிறது கவர்னர் உரை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றால், ஆளும் கட்சியினர் விலைவாசி ஏற்றத்தை மறைப்பதற்கோ, மறுப்பதற்கோ ஆசைப்படவில்லை என்பதைத்தான் குறிப்பிடுகிறது. விலைவாசி குறையவேண்டும், நாட்டில் மக்களின் குறைகளை நீக்கும் அளவுக்கு நாம் இயங்கவேண்டும், நாட்டில் உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்ற அவா ஆளும் கட்சிக்கு உண்டு. திறமைசாலிகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுபவர்கள்தான் பரிகாரத்தை பதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே பரிகாரத்தைச் சொல்லுவதற்கு வழி இல்லை என்ற காரணத்தினால், நாம் பரிகாரம் காணவில்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பரிகாரம் தேடக்கூடிய ஆற்றல் அவர்களுக்கு ஆளும் கட்சியைவிட அதிகமாக இருக்கு மாயின், உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு மக்கள் பேரில் அக்கரை இருக்குமாயின் நல்ல பரிகாரத்தை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னல்,

9th December 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

உடனே அதை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். நாங்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கும் பரிகாரத்தைவிட, நீங்கள் சொல்லப் போகும் பரிகாரம் உடனடியாக விலை ஏற்றத்தை குறைக்க உதவும் என்றால், நாட்டு மக்களுக்கு பயன்படக்கூடியது என்றால், அந்தப் பரிகாரத்தைச் சொல்லுவதற்கு உடனடியாக முன்வர வேண்டும். பரிகாரத்தை அவர்கள்தான் பதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஆளும் கட்சி பரிகாரத்தை பதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு காரணமே இல்லை. ஆளும் கட்சியினர் எவ்வளவு துரிதமாக இயங்க முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாகத்தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு விலை ஏறுகிறது என்று சொன்னவுடனேயே நியாய விலைக் கடைகளை திறந்தார்கள். என்ன செய்யமுடியுமோ, அவைகளையெல்லாம் உணவு அமைச்சர் தயங்காது செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். குறுவை அரிசியை தமிழ் நாட்டிலே சாப்பிடுகிறவர்கள் குறைவு, அதை கேரள நாட்டிலே மலையாளிகள்தான் அதிகமாக சாப்பிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் குறுவை அரிசியை கொள்முதல் செய்து விவசாயிகளுக்கு தொல்லை கொடுக்கவேண்டாம் என்று நினைத்து குறுவை கொள்முதலை நிறுத்தினார்களே ஒழிய, கண்ணை மூடிக்கொண்டு நியாய விலைக்கு அரிசி வரக்கூடாது என்ற காரணத்தினால் அல்ல. நகர்புற மக்களைத்தான் இந்த விலைவாசி அதிகமாக பாதிக்கிறது. 100-க்கு 75 பேர்கள் விவசாயிகள். முக்கால் பங்கு விவசாயிகள் அவர்கள் உற்பத்தி செய்ததை அவர்களே உண்கிறார்கள். ஆகவே, விலை ஏற்றம் அவர்களை பாதிப்பது கிடையாது. 'அர்பன் பாபுலேஷன்', அதாவது நகர் புறங்களிலே இருக்கும் 100-க்கு 25 பேர்களைத்தான் விலை ஏற்றம் பாதிக்கிறது. அதே சமயத்தில் நெல் விலை குறைகிறது என்றால் விவசாயிக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஒரு மூட்டை நெல் 21 ரூபாய் என்றால் விவசாயி மகிழ்ச்சி அடைகிறான். இதுவரை ஓலை மாற்றாத சாதாரண விவசாயியிடம் இன்றைக்கு பங்களா எழுப்பலாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு பணம் இருக்கிறது. அதனால் அவன் மகிழ்ச்சி அடைகிறான். நெல் விலை குறைகிறது என்றால் அவன் மனதில் வருத்தம் தோன்றுகிறது. அதே சமயத்தில் நகர்புறங்களிலுள்ள தொழிலாளிகள் பெறுகின்ற 1-4-0 ரூபாய் ஊதியத்திலே அதிக விலை கொடுத்து அரிசி வாங்குவது என்றால் யோசிக்கிறார்கள். ஆகையினால்தான் நியாயவிலைக் கடைகளை தொடர்ந்து நடத்துவதும், மேலும் அதிகமான கடைகள் திறப்பதும் அவசியமாக இருக்கிறது.

பக்கிங்ஹாம் கர்நாடிக் மில் விம்கோ நெருப்புப்பெட்டி தொழிற்சாலை போன்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளில் அவர்களே கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் தொழிலாளிகளுக்கு உணவு தானியங்களை அதிக லாபம் இல்லாமல் விநியோகம் செய்கிறார்கள். ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ரயில்வேயிலும் தொழிலாளிகளுக்கு உணவு தானியங்களை அவர்களே விநியோகம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அம்மாதிரி பெரிய தொழிற்சாலைகளும், சர்க்காரும் தங்களுடைய ஊழியர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் அதிக லாபம் இல்லாமல் உணவு தானியங்களை வாங்கி விநியோகம் செய்தால், நகர்புறங்களிலுள்ள தொழிலாளிகளை ஓரளவுக்கு விலைவாசி அதிகமாக

பாதிக்காது என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் பரிகாரத்தை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மேலும் இதை துருவிப் பார்த்து அதற்கு வேண்டிய வழிகளை சீக்கிரம் செய்தால்தான் குற்றச்சாட்டிலேயே காலத்தை ஓட்டுகின்ற கொள்கையற்ற எதிர்க்கட்சிகள் அதிகமாக வாலாட்ட முடியாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறோம். எவ்வளவு துரிதமாகவும், அதிகமாகவும் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு அந்த முறையிலே போய்க்கொண்டு இருந்தாலும்கூட, எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு நாம் வெற்றிகரமாக இல்லை. அது மறுக்க முடியாதது. அதை மறைக்காமல்தான் கவர்னர் உரையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியில் கவனம்செலுத்தும்போது மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கக்கூடியது பசும் தழை உரம். ரசாயன உரங்களையே எதிர்பார்க்கக்கூடாது. சிறு சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு அரசாங்கம் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்து, தழை உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு, நல்ல விதைகளையும் கொடுத்து, வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால், அவர்களுக்குத் தேவையான தழை உரங்களை பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும். நாமும் தழை உரங்களை வளர்த்தோம் என்ற பெருமைக்கு ஆளாக முடியும். அதுவும் சிறந்த உரமாக இருக்கும். அதைப்போன்றே குப்பை எருவும். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து பிளாக்கு யூனியன்களிலே இதை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். குப்பை எருவின் மதிப்பு அவ்வளவாக உணரப்படவில்லை. நகரப் புறங்களிலே உள்ள குப்பைகளை அங்கேயும், இங்கேயும் கொண்டுபோய்க் கொட்டிவிடுகிறார்கள். நல்ல எருவாக வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு, குப்பைகளைக் கொட்டி விட்டால் மட்டும் போதாது. குப்பையைக் கொட்டி, அதன் மேல் சாணத்தைப் போட்டு, தண்ணீரைத் தெளித்து, அதை மக்க வைத்து, நல்ல முறையிலே பண்படுத்தினோமானால், எரு பயன்படக் கூடியதாக ஆகும். அந்த முறையிலே, பஞ்சாயத்து ப்ளாக்கு யூனியனிலே அதற்கு ஆதரவு கொடுத்து, குப்பை எருக்களைத் தக்க முறையிலே சேகரித்து விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க நாம் வாய்ப்பு கொடுத்தால், எல்லோரும் ரசாயன உரங்களையே எதிப்பார்த்துக்கொண்டு ஏக்கம் கொள்ளாமல், வேண்டிய அளவு உற்பத்தி பெருக ஏதுவாகும்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வருகிறது. உச்ச வரம்பு எதுவானாலும் இருக்கலாம். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. உச்ச வரம்புக்கு மேலும் எடுக்கப்படும் நிலங்களை சாதாரணமாக இன்றைக்கு, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். இன்றைக்கு 100-க்கு 66 விவசாயிகள், 2 அல்லது 3 ஏக்கருக்கு குறைவாகத்தான் சொந்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் கிடையாது. சிறு சிறு மிராசுதார்கள், சிறு சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள், அன்எகனமிக் ஹோல்டிங்ஸ் என்று சொல்லுகிறோமே, அம்மாதிரி தக்க வருவாய் பெறமுடியாத அளவுக்கு குறைந்த அள நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், மேலும் தங்கள் நிலத்தோடு அதிகமாக வாங்கி, பெருக்கிக்கொள்வதற்கு, நாம் வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். நம் நாட்டிலே பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் மிகக் குறைவு; அன்எகனமிக் ஹோல்டிங் வைத்திருப்பவர்கள் அவர்களுக்குக் கீழே; அதற்கும் கீழே

9th December 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

குத்தகைதாரர்கள் வருகிறார்கள்; அதற்கும் கீழே நிலம் இல்லாத வர்கள் வருகிறார்கள். நாம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைச் செய்யும்போது, அதிக நிலம் ஒரு மனிதன் கையிலே குவிந்து இருக்கக்கூடாது என்றாலும், உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு இருக்க வேண்டுவது அவசியம். உச்ச வரம்பு கொண்டு வரும்போது, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுப்பதைத் தடுக்க வில்லை. ஆனால், 2 அல்லது 3 ஏக்கருக்குக் கீழே நிலம் வைத்தி ருக்கும் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு நிலக் கிழார்களுக்கு, உச்ச வரம்பை ஒட்டி அந்த அளவுக்கு வாங்கக்கூடிய வாய்ப்புத் தரக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். மேலும் இருக்கும் நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கு வாங்குவதற்கு—அவைலபிலிடி ஆப் லாண்ட்—நிலம் அரிதாகி விடும். அப்படி நிலம் அரிதாகி விட்டால் விலை அதிகமாகி விடும். விலை அதிகமாக ஏறி விட்டால், 2, 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு வாய்க்கும் போதாமல், வயிற்றுக்கும் போதாமல் அவதிப்படுகிறானே அவனுக்கு நிலம் கொடுப்பது சங்கடமாகிவிடும்.

டெனண்ட்ஸ் பார்மிங் கட்டாயமாக கூட்டுறவு முறையிலே கொண்டுவர வேண்டும். இப்பொழுது நம்மிடம் இருக்கும் சட்டப் படி, டெனண்ட்டுகளை வெளியேற்ற முடியாது. ஆனால், பண்ணை கல்டிவேஷன் வைத்திருக்கிறார்களே, 2, 3 ஏக்கர்களைக் கொண்டு, அன்எகனமிக் ஹோல்டிங்களாக வைத்திருக்கிறார்களே, அவர் களுக்கு மேலும், நிலம் கிடைக்க வசதி செய்து, அந்தத் தொகையை அவர்கள் 20 ஆண்டுகளிலே கொடுக்கும் முறையில், கூட்டுறவு சொஸைடி மூலமாக கடன் வசதி கொடுத்து, அவர்கள் உச்ச வரம்பு அளவுக்கு வராவிட்டாலும், எகனமிக் ஹோல்டிங் காக வைத்திருக்கும் அளவுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் இதை அமைச்சரிடம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று பெண்களுக்கும் சொத்து உரிமை உண்டு. அந்த சொத்தை ஒரு அப்பா பிள்ளைக்கும், பெண்ணுக்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுக்கும் அளவுக்கு இன்றைக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், நிலத்தைப் பெண்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்தால், அதைத் தடுக்கக் கூடாது. பெண்களும் வாழப் பிறந்தவர்கள்தான். அவர் களுக்கும் சொத்துரிமை உண்டு. ஆண்களைவிட சொத்தைப் பாது காப்பதில் ஆற்றல் மிகுந்தவர்கள் பெண்கள். (சிரிப்பு). ஆகையால் அதைத் தடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, உச்ச வரம்பு வரும்போது, பெண்களுடைய பங்கைத் தடுக்காமல், ஆண்களுக்கு மாத்திரம் இருந்தால் போதும் என்றும், பெண்களுக்குத் தேவையில்லை என்றும் இல்லாமல் பெண் களுக்கும் ஒரு சலுகை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் இரண்டு மூன்று யோசனைகளைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

கிருஷ்ணா-பெண்ணாற்றை இணைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார் கள். அதற்கு முன்பாக, கங்கை-காவேரி இணைப்பைக் கவனிக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னால், டாக்டர். ஸி. பி. ராமசுவாமி அய்யர்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [9th December 1959

திட்டமிட்டார்கள். கங்கையையும் காவேரியையும் இணைத்தால் விவசாயத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல், நாவிகேஷன், போக்கு வரத்துக்கும், வியாபாரத்திற்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று திட்டமிடப்பட்டது. ஒரு மாநிலத்திற்கும், அடுத்த மாநிலத் திற்கும் போக்குவரத்துக்குச் சாதகம் ஏற்படும். அந்தத் திட்டத்தை இன்றைக்கே ஆரம்பித்தால், இன்னும் சில வருஷங் களிலாவது நன்மை ஏற்படும். அது இந்தியாவிற்கே செல்வம் தருவதாக விளங்கும் என்று அமைச்சரவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிழக்குக் கடற்கரையோரமாக ஒரு பெரிய ரோடு போடும் திட்டம் வேண்டும். சென்னை முதல், ராமேஸ்வாம் வரை கடற்கரை ஓரமாக ரோடு வழி இருந்தால் நல்லது. இப் பொழுது, பம்பாய்-கன்னியாகுமாரி வெஸ்டர்ண் கோஸ்ட் ரோடு இருக்கிறதே, அதேபோல், கிழக்குக் கடற்கரையோரமாக ஒரு ரஸ்தாவைப் போடுவது, மக்களுக்குப் பயன்படும். அது மட்டு மல்ல. தஞ்சை, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களிலே ரோடுகளை விஸ்தரிப்பதால், வியாபாரப் பெருக்கம் இருக்கும். மக்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

DEPUTY SPEAKER : The hon Member's time is up.

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் அங்கத்தினர் உச்ச வரம்பு அளவுக்கு நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். அது சர்க்காருடைய திட்டமா என்று கேட்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : என் கருத்தைச் சொன்னேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் விடை அளிக்கும் போது இதெல்லாம் வரும்.

SRI P. S. CHINNADURAI : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். அங்கத்தினரவர்கள் பேசும்போது, "எதிர் கட்சிக்காரர்கள் வாலை ஆட்ட முடியாது" என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பதம் இந்த சபையின் கௌரவத்திற்கு உகந்ததா? அப்படி உகந்தது இல்லையென்றால், உதவி சபாநாயகர் அவர்கள், அந்த வார்த்தை களை சட்டசபைக் குறிப்புகளிலிருந்து எடுத்து விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: ப்ரொசீடிங்சைப் பார்த்துச் சொல்லு கிறேன். அவர்கள் சொன்ன அந்த டைமிலேயே அப்ஜக்ஷன் ரெயிஸ் பண்ணியிருக்க வேண்டும்.

The hon. Member should have raised objection then itself. I shall look into the proceedings. If it is irrelevant I shall certainly remove it.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, எப்படியும் வால் நமக்குக் கிடையாது. அந்த "வாலாட்டுதலை" கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

9th December 1959]

SRI P. S. CHINNADURAI : சார், இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்னே. இம்மாதிரிப் பதங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளுவதில் கனம் அமைச்சரவர்களுக்கு விருப்பமானால், எனக்கு ஆட்சேப மில்லே.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் அவர்கள் வாபஸ் பெறலாம் என்றுதான் சொன்னேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : அமைச்சயவர்கள் ஆற்றிய யோசனைப் படி அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டால், மற்றவர்கள் அந்த வார்த்தைகளை உபயோகிக்காமல் இருக்கலாம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Mr. Deputy Speaker, as far as my memory goes, 'wagging the tail' is not an unparliamentary expression. There is nothing unparliamentary in it. If you still feel, it is unparliamentary, I shall withdraw. But, let the hon. Member know what it is.

DEPUTY SPEAKER : I think the hon. Member has withdrawn it.

SRI P. U. SHANMUGAM : It may be expunged.

DEPUTY SPEAKER : I shall do it. You need not worry about it.

*** SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN** : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் தன் உரையிலே, சட்டம் ஒழுங்கு அமைதிபற்றி மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உண்மை யிலேயே, மாகாணம் பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும் போது, மொத்தமாக சட்டமும், ஒழுங்கும் நன்கு பரிபாலிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயம். அதைப் பார்க்கும்போது, அந்த இலாகாவில் உள்ளவர்களையும், அந்த இலாகா அமைச்சரையும் வெகுவாகப் பாராட்ட வேண்டியது அவசியம் என்ற போதிலும் போலீஸ் இலாகா கீழ்தர அதிகாரி களான கான்ஸ்டபிள்கள் விஷயம் கவலைக்கிடமானது என்பதையும் அந்த இலாகாவில் இருக்கும் அடிப்படை நிர்வாகஸ்தர்களான அஸ்திவாரமாக இருக்கும் போலீஸ்காரர்களின் சம்பளக் குறைவு மிகவும் வருந்தக்கூடியது. குடியிருப்பு வீடு கஷ்டங்கள் இன்னும் வாழ்க்கை வசதி கஷ்டங்கள் இவற்றைப் போக்கி அமைச்சர் அவர் கள் போலீஸ்காரர்களின் சம்பளத்தை இப்போதுள்ள தேவையை அனுசரித்து சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் கஷ்டமான வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்தி கூறுகிறேன்.

உணவு விலையேற்றத்தைப் பற்றியும், கட்டுப்பாடு பற்றியும் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். உணவு தானிய விலை விஷம் போல் ஏறி, நகரப்புரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வெகுவாக கஷ்டத் தைக் கொடுத்திருப்பதாகவும் கூறினார்கள்.

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [9th December 1959

உணவு விலை அதிகபட்டதன் காரணமாகவும், நியாய வார பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகும் பல விவசாயிகள் நிலங்கள் வாங்க முனைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் இப்பொழுது கிராமங்களில். இந்தச் சட்டங்கள் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகளை அளித்திருக்கின்றன. இப்படிச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்ததற்கு அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆகவே, உணவு விலை விஷயத்தில் கவனித்து முடிவு காண கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கவர்னர் அவர்கள் உணவு விலை ஏற்றத்தைப்பற்றியும், உணவு உற்பத்தியைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உணவு விலை விஷம்போல் ஏறியிருப்பதால் நகர பகுதி மக்கள் கஷ்டத்தை அனுபவித்தாலும் கிராம பகுதிகளில் சில சமுதாயம் முன்னேற்ற மடைந்து வருகிறது. இன்னும் பல நடவடிக்கைகளும் எடுத்து நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் பல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் இன்னும் பல நட வடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியில் சில குறைபாடுகள் இருந்துகொண்டுதானிருக்கிறது. அநேக இடங் களில் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் உணவு உற்பத்திக்கு இயற்கையே சாதகமாக இருந்துவருகிறது. மழை பெய்திருப்பதால் வரண்டப் பிரதேசங் களுக்கு சௌகர்யம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஏற்கெனவே பாசன வசதிகள் இருக்கின்றன, அவைகள் இயற்கையாகவே ஏற்பட்டன. அங்கே இப்பொழுது மழை பெய்ததன் காரணமாக ஒரு நன்மை யும் ஏற்படாமல் எங்கு பார்த்தாலும் வெள்ளக்காடாகிவிட்டது. பல பயிர்கள் அழிந்து போயின. மற்ற இடங்களுக்கு இந்த மழை சௌகர்யமாக இருந்தாலும் தஞ்சை ஜில்லா பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஆகவே உணவு உற்பத்தி முறையை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயத் துறையில் எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே அநேக இடங்களில் மராமத்து செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு அதிகப்படியான பணமும் சிலவு செய்து கவனமும் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் வடிகால் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் வடிகால் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். உணவு உற்பத்திக்கு வடிகால் வசதி ஒரு உறுதுணையாக இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு பாசனம் வடிகால் முக்கியம். அதற்காக மரா மத்து வேலைகளை கண்ட்ராக்ட் முறையில் செய்யப்படுகிறது. அதையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கண்ட்ராக்ட் முறை இப்பொழுது நல்ல முறையில் இல்லை. இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நஷ்டமெல்லாம் கண்ட்ராக்டர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் வேலையினாலும் இதற்கு முன் செய்த வேலையினாலும்தான் இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட

9th December 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆகவே அதை சர்க்கார் உடனடியாக பரிசிலனை செய்யவேண்டும். ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னல் கண்ட்ராக்டர்கள் செய்த வேலைகளையெல்லாம் எடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுது அவர்களால் கட்டிய கட்டிடங்கள் இப்பொழுது எந்த அளவில் உறுதியாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அதில் எந்தெந்த கண்ட்ராக்டர்கள் வேலை உறுதியானது, எது உறுதியற்றது என்று பார்த்து நல்ல முறையில் கட்டாத கண்ட்ராக்டர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களை கண்ட்ராக்ட் லிஸ்டிலிருந்தே எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு எந்த கண்ட்ராக்டர் செய்த வேலையில் உறுதியிருக்கிறதோ அவர்கட்கு ரேட்டுகளை அதிகப்படுத்தி டெண்டர் முறையில்லாமல் எஸ்டிமேட் ரேட்டுக்கே வேலை கொடுப்பதோடு அவர்கட்கு நல்ல வசதிகள் ஏற்படவும் செய்யவேண்டும்—மேலும் தண்ணீர் வருவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னதாகவே மராமத்து இலாகா கண்ட்ராக்டர்கள் செய்த வேலையை பரிசிலனை செய்து பார்த்து கட்டிடங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் இருக்கிறதா, வடிகால் வசதியெல்லாம் நல்ல முறையில் இருக்கிறதா என்பதை முன் கூட்டியே பார்த்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட சேதமெல்லாம் வந்திருக்காது. தண்ணீர் வருவதற்கு முன்னதாகவே கட்டுவதற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்து, செய்த வேலைகளை அளந்து முடிக்க வேண்டும். தண்ணீர் வந்து வேலை செய்வதென்பது கூடாது. ஆகவே, மராமத்திலாகாவில் உள்ள ஊழலையும், கண்ட்ராக்டர்கள் ஊழலையும் கவனிக்க வேண்டும்—மேலும் விவசாயத்தில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்ருல் விவசாயிகள் வெள்ளாண்மை செய்வதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. விவசாய பாதுகாப்புச் சட்டம் அவர்களுக்குக் கொண்டு வந்த போதிலும், நியாய வார சட்டங்களை அவர்களுடைய சௌகர்யத்திற்குக் கொண்டு வந்த போதிலும் பல சலுகைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருந்தபோதிலும் நீர்பாசனம் செய்வது வரப்புகளை அமைப்பது, உரமிடுவது போன்றவைகளை தொடர்ந்து செய்யும்போது அவர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சாகுபடி செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சுதந்திரமில்லாத இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களுடன் விவசாயிகளுக்கு குடியிருப்பு வசதி இல்லாதது மனைக்கட்டு வசதி இல்லாதது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். அவர்களுக்கு குடியிருக்க சொந்தமான நிலம், மனை, பெரும்பகுதியினருக்கு கிடையாது. அவர்கட்கு குடியிருக்கும் இடம் சொந்தமாக்கபட வேண்டும். எவ்வளவு விவசாயம் செய்தாலும் அவர்களுக்கு பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இத்துடன் அவர்களுக்கு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பல சிக்கல்களை உண்டுபண்ண விரும்புகிருர்கள். ஆகவே, விவசாய தொழிலாளர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம், குடியிருப்பு மனைக்கட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உத்திரவாதம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது நாம் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். அந்த சமயத்தில் அவர்களுக்கு மனைக்கட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கும் உழவர்களுக்கும்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [9th December 1959

குடியிருப்பு அவசியம். மடாலய தேவஸ்தான மற்ற இதர எதுவா யிருந்தாலும் குறைந்தது 20 செண்டு நிலம் சுதந்திரமாக சொந்த மாக உழவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் சொந்தமாக்கப் பட வேண்டும். அது மிகவும் அவசியம். மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகக் கொண்டுவரக்கூடிய அமெரிக்க "போர்டு பவுண்டேஷன்" திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரக்கூடிய சாதனங் களையெல்லாம் இதர ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். இது தஞ்சை ஜில்லாவிற்குப் போய்விடுமோ என்று பல அங்கத் தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற காலத்திலிருந்தே சோறு கொடுத்த நாடு சோழ நன்னாடு என்று தஞ்சையைப்பற்றி பல கருத்துக்களை அறிந்த பெரியோர்களும், அறிஞர்களும், பட்டதாரி களும் தஞ்சை ஜில்லாவைப்பற்றி நன்றாக அறிந்து கொண்டிருக்கி றார்கள். அப்படியிருக்கும் தஞ்சைக்கு கிடைக்கும் நன்மையை குறை கூறுவது நன்றி மறப்பதாகும். இப்பொழுது உள்ள சூழ் நிலையில் கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 45 கல கண்டுமுதல் ஆகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அதிகபட்சம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 36 கலத்திற்கு மேல் சராசரி போனதில்லை என்று அறியலாம். அந்த நிலைமையில் தஞ்சை ஜில்லா இப்பொழுது பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயற்கை யிலேயே தஞ்சை ஜில்லா விவசாய வளம் பெற்றிருக்கிறதே தவிர அதற்கு புதிய சத்து, வாய்க்கால், வடிகால், நல்ல உரம், வேலை செய்ய பொருளாதாரம் இல்லை. ஆகவே, மேற்படி போர்டு பவுண்டேஷன் திட்டத்தை தஞ்சைக்கே கொடுக்க வேண்டு மென்றும், அதை மற்ற ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவதைப்பற்றி கவர்னர் தெளி வாக்கியிருக்கிறார். விவசாயக் கடன் கொடுப்பதில் சில மாறுதல் கள் அவசியமாக செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு சென்ட்ரல் பாங்குகள் மூலமாக விவசாயக் கடன் வாங்குவது என்றால் அதில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று பல அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்துவிட்டார்கள். கிராமங்கள் தோறும் சென்று பார்த்தால் விவசாயிகள் இந்தக் கடன்களை வாங்குவதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது தெரியவரும். ஆகவே இப்பொழுதுள்ள முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசிய மாக இருக்கிறது. இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. கடன் வாங்குவதற்குள்ள கஷ்டங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஏழை விவசாயியாக இருந்தாலும் சரி, தர்ம ஸ்தாபன நிலங்களை உழக் கூடியவனாக இருந்தாலும் சரி அவனுக்கு விவசாய உரிமை இருக் கும்படியான அளவில் அவனுக்கு விவசாய உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். கிராமங்களில் பெரும்பான்மையாக உள்ளவர்கள் விவசாய உழவர்கள்தான். அவர்கள் நிலம் உள்ளவர்களாக இருந் தாலும் சரி நிலமற்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் எல் லோருக்கும் சாகுபடி உரிமை இருக்க வேண்டும். அவர்கள் கடன் பெறுவதற்கு வேண்டிய வசதி இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் இவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். விவசாயம் செய்வதற்கும் இதர கைத்தொழில் செய்வதற்கும்

9th December 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

விவசாயத்திற்கு என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் சரி அவைகள் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி அளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்கும் முறையில் கூட்டுறவு மூலம் கடன் கொடுக்கும் முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். உற்பத்தி பெருக்கினால் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக கடன் பெறுவதாக இருந்தால் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இல்லாமல் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சட்டத்தைத் தக்க முறையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை இனிமேல் அமைக்கும்போது அதிலுள்ள சிக்கல்களை எவ்வளவு தூரம் மாற்றி அமைக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். தேவஸ்தான நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களாக இருதாலும் சரி, தர்மத்தின் பெயரால் நிலங்கள் இருந்தாலும் சரி, அவைகளின் பேரில் கடன் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். கிராமந்தோறும் கிராம நாணய சங்கமும், கிராமக் கூட்டுறவு சாகுபடி சங்கமும் அமைத்து அதன் மூலம் கடன்தர வசதி செய்ய வேண்டும். அதிலுள்ள சிக்கல்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை அமைக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில உச்ச வரம்பு கட்டுவது சம்பந்தமாக, பல அங்கத்தினர்கள் நீலிக் கண்ணீர் வடித்தார்கள். இப்பொழுது எவ்வளவோ நிலங்கள் பல பித்தலாட்டங்கள் மூலம் மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே வரும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் உழவர்களுக்கும், உழவுத் தொழில் செய்பவர்களுக்கும் நல்ல பயன் தரும் முறையில் இருக்க வேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டு பேச்சு முடிவு பெற்றது.)

* **Sri T. S. RAMASWAMY** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையில் பொதுவாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சில வருஷங்களாக எப்படி இருந்தது, இனி வரப்போகிற வருஷங்களில் என்னென்ன வர இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பொதுவாகக் கூறியிருக்கிறார். மழையைப்பற்றியும், உணவுப் பிரச்னையைப்பற்றியும், தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சியைப்பற்றியும் பொதுவாகக் குறிப்பிட்டு சந்தோஷப்பட்டிருக்கிறார். உணவு சம்பந்தமாக கொஞ்சம் கஷ்டம் இருந்திருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார். உணவுப் பிரச்னையைப்பற்றி பெரிய பொறுப்புள்ள மந்திரிகளும் அகில இந்தியத் தலைவர்களும் எல்லோரும் கூடி விவாதித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மிகப் பெரிய வெற்றியைப் பெற வேண்டுமானால் உணவுப் பிரச்னை சரியான முறையில் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த உணவுப் பிரச்னை வெற்றிகரமாகத் தீர்க்கப்படவில்லையென்றால் நம்முடைய முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது

[Sri T. S. Ramaswamy] [9th December 1959

ஐந்தாண்டுத் திட்டம், வரப்போகும் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இவைகள் எல்லாம் பெரிய ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடிய அளவில் பெரும் பிரச்னையாக ஆகிவிடும் என்று அவர்கள் எச்சரித்திருக்கிருர்கள். இருந்தபோதிலும்கூட நம்முடைய இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்ட போதிலும் கூட அதை சாதிக்க எவ்வளவோ மடங்கு வரிகளை அதிகரித்த போதிலும்கூட இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவில்லை என்று பார்க்கும்போது உண்மையி
12-30 p.m. லேயே எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள பல அங்கத்தினர்களும் மிகவும் வருந்துகிருர்கள். உண்மையாகவே இன்றைய தினம் விவசாயப் பண்டங்களின் விலை கொஞ்சம் உயர்வாக இருப்பது விவசாயிகளுக்குத் திருப்தியாக இருக்கிறது. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. நானும் ஒரு விவசாயி என்ற முறையில் இதைச் சொல்கிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டால்—குறிப்பாக உரத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் விலை மிகவும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அவர்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத பொருள்கள் எல்லாம் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. அவற்றுக்கு எல்லாம் காரணம் நாங்கள் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது, இன்று ஆளும் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களால். ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் இன்று கையாளுகிற கொள்கையினுல்தான் இன்றையதினம் விலைவாசிகள் உயர்வதும், சாமான்கள் கிடைக்காமல் போவதும், அதனுல் மக்கள் சொல்ல முடியாத துன்பத்தை அநுபவிப்பதும் என்று சொன்னுல் அதுதான் உண்மை. ஒரு பக்கம் பொருள்களின் விலை அதிகமாகிக் கொண்டு போகிறது. இன்னொரு பக்கம் போதுமான பணம் இல்லாத முடை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை திருவண்ணுமலைத் தொகுதி மெம்பர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். நோட்டு அதிகமாக அடிப்பதனுல்தான் இன்றையதினம் விலையேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ருர். டெபிசிட் பினன்ஸினுல்தான் விலையுயர்ந்து போகிறது. இதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் நிலவக்கூடும். டெபிசிட் பினன்சு தவறு என்று நான் சொல்ல முடியாது. பொருள்களின் உற்பத்தி நோட்டுகள் பெருக்கத்தின் அளவுக்கு உயரவில்லையென்ருல் இதன் காரணமாக பணவீக்கம் (இன்பிளேஷன்) தான் ஏற்படும். அவற்றுக்கு எல்லாம் பொறுப்பு எதிர்க்கட்சியினரா? இந்த அரசாங்கமா? அல்லது மத்திய சர்க்காரா? நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். ப்ளானிங் கமிஷன் என்று ஏற்படுத்தி அவர்கள் திட்டமிடுகிற வேலைகளை மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது. ப்ளானிங் கமிஷன் முடிவு செய்கிற திட்டங்களுக்காக நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கிச் செலவிடுகிருேம். 74 கோடி, 84 கோடி என்று செலவழிக்கிருேமே இந்த ராஜ்யத்தில் இதன் பயன் பூர்ணமாக மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய வகையில் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. நான் மட்டுமல்ல. பல அங்கத்தினர்களும் இந்தச் சபையில் என்னைப் போலவே கருதுகிருர்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது.

9th December 1959] [Sri T. S. Ramaswamy]

எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்களும் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் எத்தகைய நிர்வாக இயந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு, எத்தகைய முறையில் அவர்கள் ஆட்சி செலுத்தினர்களோ அதே நிர்வாக அமைப்பைக்கொண்டு, அதே முறையில் இன்று இவர்கள் ஆட்சி செலுத்துகிறார்கள். அன்றைக்கு இருந்த ஆட்கள் இன்று இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அன்றைக்கு இருந்த அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை இன்றைக்கு இருக்கும். அதிகாரிகளிடத்திலும் மாறாமல் அப்படியேதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைக் கண்டு வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. மந்திரி சபையின் போக்கும் அந்த மனப்பான்மையை வளரவிடக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. உதாரணமாக நான் சொல்வேன். எந்த ஜன நாயக நாட்டிலும் சரி பொருளாதார முறையில் நாட்டை வளப்படுத்த வேண்டும், பலபல திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும் என்று அமைக்கப்படுகிற கமிட்டிகளுக்கு எல்லாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளே தலைமை தாங்குவது சம்பிரதாய முறைக்கு மட்டும் அல்ல. அப்போதுதான் அது மக்களுடைய மனோபாவத்தோடு ஒட்டிய நல்ல பல ஆக்க வேலைகளாக அமையும். ஆனால் சென்னைக்கு வந்த பிறகுதான் நான் பார்க்கிறேன், எந்தக் கமிட்டியாக இருந்தாலும் அதற்கு அதிகாரிகள் தலைமை வகிப்பது, அவர்கள் சொல்கிற வார்த்தைகளை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற முறை. இவை எல்லாம் ஜனநாயகப் பண்பாட்டுக்குப் புறம்பான முறை. நான் இங்கே வந்த பின்னால்தான் அதைப் பார்க்கிறேன். ஜன நாயகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் கொண்டு மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான திட்டங்களை எல்லாம் போட்டு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நாம் ஒரு பக்கத்தில் சொல்லிக்கொண்டு பழைய ஆதிக்கிய மனப்பான்மை மாறாத அதிகார வர்க்கத்தினரையே அந்தக் கமிட்டிகளுக்கும், கூட்டங்களுக்கும் தலைமை வகிக்கப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையை இன்னமும் நீடிக்க விட்டுக்கொண்டிருப்பது ஜனநாயகப் பண்புக்கு ஒவ்வாததாகும். கனம் சபாநாயகருக்கு நான் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் சபாநாயகர் மூலமாக சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அறநிலைய பாதுகாப்பு மசோதா கொண்டு வந்தோம். அதிலும் அதிகாரிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தலைமை தாங்கவேண்டும் என்று செய்தோம். இன்னும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கு என்று தேவஸ்வம் மசோதா சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர இருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் அந்த ராஜ்யத்தில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஜன நாயகப் பிரதிநிதிகளுக்கு என்ன என்ன உரிமைகள் இருந்தனவோ அவைகளை எல்லாம் இந்த மசோதாவின் மூலம் பறிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள்தான் இன்றையதினம் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை அறிந்து நான் அதைச் சொல்ல வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்தில் முன்பும் அப்படித்தான் இருந்தது. அதை மாற்றுவதற்கு முயற்சி

[Sri T. S. Ramaswamy] [9th December 1959

செய்து அதில் வெற்றியும் கண்டு பத்து வருஷமாகிறது. இப்போது மட்டும் சென்னையில் சேர்ந்த பின்னல் எங்களுக்கு பழைய கதியே, சென்னையில் சேர்ந்தோம் என்கிற காரணத்தினுல், வரவேண்டி யிருக்கிறதே என்று பார்க்கும்போது நான் வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லே. சபாநாயகர் அவர்களுக்கும், அவர்கள் மூலமாக சபையில் உள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் சொல்ல விரும்பு கிறேன். மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் மதிப் போடும், கௌரவத்தோடும் நாட்டு மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்ருல் தயவு செய்து அதிகாரிகளுக்கு காணிக்கை செலுத்தும் நிலேயில் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளே வைக்காதீர்கள் என்று ஆட்சியாளரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய் தால் நிச்சயமாக அவர்களே எதிர்க்கவேண்டியதாக எங்களுக்கு நேரிடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. பல அங்கத்தினர்கள் கூறினர்கள். எனக்கு முன்னல் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் உரத்திற்காக நாம் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிருேம், இருந் தும் ரசாயன உரம் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு, ஏழை விவசாயி களுக்குக் கிடைக்கவில்லேயே என்று முறையிட்டுக் கொண்டார். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் விநியோகம் ஒழுங்காக நடக்கிறது. அதை விநியோகம் செய்வது கூட்டுறவு சங்கங்கள். சில சமயங் களில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்ல வேண்டியது இல்லே. ஸ்ரீமான் ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசும்போது "மூன்று மூட்டை சீனி வாங்கித் தரேன். 1½ மூட்டையாவது மக்களுக்குத் தாருங் கள்" என்று சொன்னர். மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டு மென்று 74 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி என்ன பயன்? அந்தப் பணம் மக்களுக்குப் போய் சேருகிறதா? சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இன்று இருக்கக்கூடிய அதிருப்தி இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ருல் அதில் ஏதோ தவறு இருப்பதாக நினைக்கிருேம். தயவு செய்து இன்று இருக்கும் நிலேமை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இன்றைக்கு என்.ஜி.ஓ.க்கள் சம்பள உயர்வு கோருகிருர்கள் என்ருல் அது தவறு இல்லே. 1939-லே 100 புள்ளியாக இருந்த விலேவாசிகள் இன்றையதினம் 450 ஆக உயர்ந் திருக்கிறது என்று சர்க்காருடைய ரெக்கார்டுகளே கூறுகின்றன. அரசாங்க புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது அவர்கள் சம்பள உயர்வு கேட்டால் அதை நீங்கள் ஏன் ஆட்சேபிக் கிறீர்கள்? இவர்கள் சம்பள உயர்வு கேட்டால் உடனே ஆட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு விவசாயிகளின் பேரில் கருணே பொங்கிவிடு கிறது. "விவசாயிகள் எவ்வளவு குறைந்த கூலிகூடக் கிடைக் காமல் கஷ்டப்படுகிருர்கள் என்று தெரியவில்லேயா?" என்று கேட்க ஆரம்பிக்கிருர்கள். விவசாயிகள் தங்களுக்குள்ள கஷ்டமான நிலே மையை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வரும்போது அதிகாரிகளின் பேரில் கருணே உண்டாகிறது. அவர்கள் எல்லாம் எத்தனை கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிருர்கள் என்பது தெரியாமல் உங்கள் நலனேயே கருதுகிறீர்களே என்று கேட்கிருர். இப்படி ஒருவர் நிலேயைச் சொல்லும்போது ஒருவரின் மீது கருணேயாருகப்

9th December 1959] [Sri T. S. Ramaswamy]

பொங்கி ஓடும்படியாக சொல்வது—ஒரு பகுதியினரை ஒரு பகுதியினர் மீது இணைத்து மோத விடுவது கொஞ்சம் கூடச் சரியல்ல. நாட்டில் திட்டமிட்டு, உற்பத்தியையும், செல்வத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது எல்லா மக்களுடைய நிலையையும் சீர்படுத்துவது சர்க்காரின் பொதுக் கடமையாகும். உற்பத்தி மாத்திரம் சரியாக இருந்து பயன் இல்லை. விநியோகமும் சீராக இருந்தால்தான் நாட்டில் சரியான நிர்வாக அமைப்பு ஏற்பட முடியும். ஆகவே அரசாங்க ஊழியர்களுடைய நிலைமையை சர்க்கார் சரியானபடி கவனித்தாக வேண்டும். ஹரிஜன மக்கள் பலகாலமாக சமுதாயத்தில் எந்த நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாதது அல்ல. அதுவும் அவர்களிடம் அன்பு உடையவர்கள் என்று எல்லோராலும் பாராட்டப்படக்கூடிய முதல் அமைச்சருடைய ஆட்சியில்.

அவர்கள் தலைமையமைச்சராயிருக்கும்போது ஹரிஜனங்களுக்காகச் செய்யக்கூடிய திட்டங்களில் ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்படவேண்டுமென்று எனக்கு அதிசயமாக இருக்கிறது. அங்கு மூன்று தொழிற்சாலைகள் அமைக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டார்கள். கன்யாகுமரியில் ஒன்றுகூட இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை. காரணம், ரெட்டேப்பிஸம்தான். காரணம், அதிகாரிகள் ஸ்லோ கோச்சஸ்-ஆக இருப்பதுதான். நிழலின் அருமை வெய்யிலில் போனால்தான் தெரியும் என்று சொல்வார்கள். அது உண்மைதான். இதைச் சொல்லும்போது ஹோம் மினிஸ்ட்டர் அவர்கள் சூடாக ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் முன்பு நாங்கள் அங்கிருந்தபோது மிகவும் சௌகரியமாக இருந்தது, அதேபோல் இங்கு இல்லை என்று சொல்லும்போது ஒரு அமைச்சர் சொன்னார், "நீங்கள் வேண்டுமானால் திரும்பி கேரளத்திற்குப் போய் விடுங்களேன்" என்று அது போகட்டும். வாதம் வரும்போது அவர்கள் அதைச் சொன்னார்கள். நான் சொல்வதற்குக் காரணம், ரீ-ஆர்கனைசேஷனுக்கு முன்னர் ஒரு ஹரிஜன மாணவன் முதல் வகுப்பிலிருந்து கல்லூரி போவது வரையில் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே அவனுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைத்து விடும். ஆனால் இங்கு 3½ ரூபாய் வாங்குவதற்கு கால் ரூபாய் பாரம் வாங்க வேண்டும். அதை வாங்கி எழுதி அனுப்பினாலும், கடைசிப் பக்கத்திலுள்ள ஒரு ரூலை வைத்து இது தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று அனுப்பி விடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வோமானால் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு உதவி செய்கிறோமா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. இதேபோல் எவ்வளவோயிருக்கிறது. இன்றையதினம் இந்த சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள அதிகாரம் இந்த சட்டசபைக்கு இருக்கிறதா அல்லது இங்குள்ள அதிகாரிகள் கையில் அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பது சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம். இங்கு நாம் சட்டம் இயற்றுகிறோம், உண்மை. வேண்டிய சடங்குகள் எல்லாம் இங்கே நடக்கிறது, உண்மை. நான் அதிகாரிகளைப் பற்றி குறை கூறவில்லை. ஆனால் இங்கு 'Officialdom enthroned' அதிகாரவர்க்கம்தான் சிம்மாசனத்தில் இருக்கிறது.

[Sri T. S. Ramaswamy] [9th December 1959

ஒரு சில மந்திரிகளைத் தவிர மற்றவர்கள் உல்லாசத்திற்காகத் தான் போகிறார்கள் ஸ்டேட் பணத்தில், டூர் என்று சொல்லிக் கொண்டு. கன்னியாகுமரிக்கு வருகிறேன், எனக்கு நான்கு ப்ரோக்ராம் போடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது மட்டுமா? கண்ணியம் பொருந்திய கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் 'I desire that you will conduct your deliberations with decorum, dignity and a high sense of public duty.' என்று. "ஹை சென்ஸ் ஆப் ட்யூட்டி" சபையின் விஷயங்களை கண்ணியத்துடனும், கடமை உணர்ச்சியுடனும் செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மேல் சபையில் நடந்ததைப் பற்றி பத்திரிகையில் ரிப்போர்ட் வந்ததைப் பார்த்தேன். அதைப் பார்த்தால் அமைச்சர்கள் விஷயங்களை கண்ணியத்துடன் நடத்து கிறார்களா, அவர்கள் கடமை உணர்ச்சியுடன் நடத்துகிறார்களா என்பது சந்தேகமாயிருக்கிறது. முக்கியமான பிரச்னையைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் விவாதம் செய்யும்போது ஒரு மந்திரி படம் போட்டுக்கொண்டிருந்தாராம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இன்னொரு சபையில் நடந்ததைப்பற்றி இந்த சபையில் சொல்வது முறையல்ல என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயமாகும்.

SRI T. S. RAMASWAMY : கவர்னர் உரை மீதுள்ள விவாதம் என்பது முக்கியமானதொன்றாகும். ஒரு வருடத்திலுள்ள முக்கிய விவாதமாகும் அது. இங்கும் அப்படிப் படம் போடுகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. இங்கே விவாதம் நடக்கும்போது அமைச் சர்கள் எல்லோரும் எங்கெங்கோ போய் விடுகிறார்கள். கேட்டால், எங்களுக்கு இது ஒன்றுதானா வேலை என்பார்கள். அமைச்சர்கள் மாவட்டங்களுக்கு வந்தாலோ அவர்களைப் பார்க்கவே முடியாது, அவர்களுக்கு மாலைகள் வாங்கவே நேரம் இல்லை. ஒரு நாளைக்கு 25 ப்ரோக்ராம்கள் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். எவ்வளவு தூரத் திற்கு, அதிகமாக கலெக்டர் ப்ரோக்ராம் போட்டுக் கொடுக்கிறாரோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் கெட்டிக்காரர்கள். அவர்களுக்கு சீக்கிரம் ப்ரமோஷன் கிடைக்கிறது. இங்குள்ள ரூல்ஸ்களையெல் லாம் 'சேஞ்ச்' செய்ய வேண்டும். பழைய துருப்பிடித்த ரூல்களை இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு, ஸ்பெஷல் விஸிட்டேர்ஸ் காலரிக்கு போக வேண்டுமானால் லான்ட் டாக்ஸ் 500 ரூபாய், அல்லது இன்கம் டாக்ஸ் 200-க்கு மேல் கட்டு பவர்கள்தான் அங்கு சென்றிருக்கலாம் என்று ரூல்ஸ் இருந்தது. இப்படி எவ்வளவெவ்வளவோ இருக்கின்றன, சொல்வதற்கு. அவைகள்தான் ஜனநாயகத்திற்கு எதிராகயிருக்கின்றன. இன்னும் சொல்வதற்கு ரிக்ரூட்மென்ட், பிரமோஷன்ஸ் இப்படி எவ்வளவோ இருக்கின்றன, ஆனால் பத்து நிமிடங்களுக்குள் அவைகளைப் பற்றி யெல்லாம் பேச முடியாது. ஆகவே, இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கி றேன். வணக்கம்.

* SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையில்

9th December 1959] [K. G. Palaniswamy Gounder]

நல்ல பல திட்டங்களைப் பற்றி விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் எடுத்துக்கூறி நமது மாகாணத்தில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கும், நல்ல கருத்துக்களை சிறப்பாக எடுத்துக் கூறியிருப்பதற்கும் நாம் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நம் நாட்டிலே மழைப் பெருக்கத்தால் பெரிய பெரிய வசதிகள் ஏற்பட்டு நல்ல செழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது என்பது உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதும் சந்தோஷத்திற்குறிய விஷயங்களேயானாலும் கூட, எனது பகுதியில் சாதாரண மழைதான் பெய்திருக்கிறது, என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கு எப்படி மழை பெய்து செழித்தாலும்கூட தாராபுரம் தாலுக்கா, காங்கயம் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாகும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வருஷா வருஷம் பெய்யக்கூடிய மழையை விட இந்த வருஷம் மழை எங்கள் தாலுக்காவில் குறைவாகப் பெய்ததால் அங்கு குடிதண்ணீருக்குக் கூட கஷ்டம் இருந்து வருகிறது. நான் வரும்போதுகூட அங்கு குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாதிருப்பதைப் பார்த்து வந்தேன். அங்குள்ள நிலையைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அங்கு ஸ்ரீ சுப்பிரமண்யம் அவர்கள் தலைமையில் எஸ்டிமேட் கமிட்டி வந்தது. எஸ்டிமேட் கமிட்டி மெம்பர்கள் எல்லோரும் அங்குள்ள கிணறுகளை எல்லாம் பார்த்தார்கள். 100 அடி ஆழத்தில்தான் தண்ணீர் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை எல்லாம் அவர்கள் தெரிந்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனது பகுதியைப் பற்றி நான் வருஷா வருஷம் இந்த சட்டசபையில் பேசி வருகிறேன். ஆகவே, அங்கு வேண்டிய நிவாரணம் அளிக்க அமைச்சரவை முன்னுக்கு வரவேண்டும். பரம்பிக்குளத் திட்டம் பற்றி கவர்னர் அவர்களது உரையில் கூறப்பட்டிருப்பது பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எங்கள் பகுதி வரண்ட பகுதியாகும். அது எப்பொழுதும் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருப்பதினால் அங்கு ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். மற்ற பகுதிகளுக்கு இருப்பதைப் போன்றும் இதற்கும் ஒரு சமசந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை எங்களுக்குத் தந்தேயாக வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தினால் எங்களுக்குத் தண்ணீர் தராவிட்டால் கொஞ்ச காலத்தில் எங்கள் பகுதி பாலைவனமாவதைத் தவிர வேறு வழியே கிடையாது. பஞ்சத்தினால் வாடும் எங்கள் பகுதி மக்கள் லோன் கொடுங்கள், தந்த லோனைத் தள்ளுங்கள், அல்லது ஒத்தி வையுங்கள் என்று கேட்பதைத் தவிர வேறு விமோசனம் கிடையாது. இந்த சமயத்தில் இந்த பரம்பிக்குளத் திட்டம் எங்களுக்கு ஒரு பெரிய ஒத்தாசையாகயிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை எங்கள் பகுதிக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதன் தண்ணீர் எங்கள் பகுதியில் 1½ லட்சம் ஏக்கருக்காவது பாயக் கூடிய விதத்தில் வழி செய்ய வேண்டும். எங்கள் பகுதி மக்கள் இந்தத் திட்டத்தை நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவைக்கு நன்கு தெரியும். ஆக, இந்தத் திட்டத்தில் எங்கள் பகுதியை விட்டு விடாமல் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மறுமுறையும் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder] [9th December 1959

அடுத்தபடியாக, நில உச்ச வரம்பு வர இருக்கிறது. அப்படி உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கும்போது எங்கள் பகுதியிலுள்ள நிலங்களையும், மற்ற பகுதிகளிலுள்ள நிலங்களையும், அதாவது ஸ்டேண்டர்டு ஏக்கர் 8 ரூபாய் என்றிருக்கும் நிலங்களையும் ஒன்றாக வைத்து உச்ச வரம்பு நிர்ணயம் செய்யக் கூடாது. ஸ்டேண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு காளிங்கராயன் வாய்க்கால் நிலங்களும் இருக்கின்றன, லோயர் பவானி ஏரியாவிலுள்ள நிலங்களும் இருக்கின்றன. இவை இரண்டையும் ஒன்றாக வைத்து கணக்கிடக் கூடாது, உச்ச வரம்பு நிர்ணிப்பதற்கு. லோயர் பவானி ஏரியாவிலுள்ளதைப் போன்று மூன்று மடங்காக உயர்த்தவேண்டும். எங்கள் பகுதியிலுள்ள நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கும் போது வருவாயைப் பொறுத்துத்தான் ஸீலிங் வைக்க வேண்டுமே தவிர, பூமியின் தராதரத்தைப் பொறுத்துத்தான் ஸீலிங் வைக்க வேண்டுமே தவிர பொதுவாக ஏக்கர் கணக்கில் வைக்கக்கூடாது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போலவே எங்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கின்ற மேய்ச்சல் பூமிகளுக்கும் இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அவ்விதம் விதிவிலக்கு அளிப்பதாக இருந்தால் இதனால் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒவ்வொருவரும் இந்தச் சர்க்காரைப் பாராட்டுவார்கள். எங்களுக்கு மேய்ச்சல் தரைகள்தான் முக்கியமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. காங்கேயம் மாடுகளை செல்வமாக நாங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதை நாங்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள தக்க வகையில் இந்த மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு எல்லாம் உச்ச வரம்பிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் எல்லோருமே அங்கு இருக்கக் கூடிய கால்நடைகளை வைத்துக்கொண்டுதான் தங்கள் குடும்பத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு நிச்சயமாக உச்ச வரம்பிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றுள்ள நிலையில் எங்கள் பகுதியில் குடிதண்ணீர்க் கஷ்டம் மிகவும் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்றும் கூட ஜில்லா போர்டு மூலமாகத்தான் குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையில் அங்குள்ள மக்கள் குடிதண்ணீருக்காக படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆகவே குடிதண்ணீர்க் கஷ்டத்தை நீக்குகின்ற முறையில், அமராவதி ஆற்றிலிருந்து மேஜர் பஞ்சாயத்து, கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு, ஒரு திட்டம் வகுத்து இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரம்பிக்குளத் திட்டம் ஓர் நல்ல திட்டம். இருந்தாலும் இந்தத் திட்டம் எங்களுக்குக் குறைந்த அளவு பாயக்கூடிய சாதாரணத் திட்டமாகவே இருந்து வருகிறது. முக்கியமாக பரம்பிக்குளத் திட்டத்தின் மூலமாக கோடை காலத்தில், அதாவது மூன்று மாத காலத்திற்கு மட்டுமாவது தண்ணீர் கொடுத்து உதவினால் அங்குள்ள மக்கள் இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்றென்றைக்கும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். இல்லை

9th December 1959] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

யென்றால் அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் அந்தப் பகுதியை விட்டு வெளியேறி விடுவார்கள். அங்கு உள்ள நிலப்பரப்பு எவ்வளவு, அங்குள்ள ஜனத்தொகை என்ன என்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நன்கு தெரியும். அதற்குத் தகுந்தபடி வேண்டிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கவர்னர் அவர்களுடைய் உரையை வரவேற்று என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **Sri P. JAYARAJ :** மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் **அவர்** களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரை மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர் களது உரை மிகவும் சுருக்கமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் பார்த்தோம். சுருக்கச்சொல்லி விளங்க வைப்பது போன்று சுருக்கமாக பல விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப் பதைப் பார்த்து நாம் மகிழ்ச்சியுறத்தான் வேண்டும். முக்கியமாக சட்டமும் ஒழுங்கும் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த சசிவர்ணத் தேவர் அவர்களும் அதைப் பாராட்டி னார்கள். அதறகாக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு அகவிலைகள் எல்லாம் ஏறுமுகமாக இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க முறையில் இருக்கிறது என்றும் அதற்கான காரணங்களையும் கவர்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலம் முழுவதும் பார்த்தாலும் எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் அகவிலை, எல்லாம் ஏறுமுகமாகத்தான் இருந்து கொண் டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை சற்று நிதானத் தோடு பார்ப்போமானால், எதிர்கட்சிகளின் பிரச்சாரமும் இதற்கு ஒரு காரணமாகும், விலைகள் எல்லாம் உயர்ந்து விட்டது என்று செய்யும் விளம்பரம்தான் இதற்கு காரணம் என்று நம்மால் சொல்ல முடியும். இவர்கள் செய்யும் விளம்பரங்களின் மூலமாக கிராமப்புறங்களில் சிறிய கடைகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கூட, விலையேற்றம் என்றால் என்ன என்று தெரியாதவர்கள்கூட எல்லாப் பொருள்களுக்கும் விலையை அவசியமில்லாமல் ஏற்றிவிடு கிறார்கள். இதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஆராய்ந்து பார்ப்பார்களானால், இதன் உண்மை நன்கு தெரிய வரும். அதோடு கூட்டுறவு விவசாயத்தில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் என்றும், பல இடங்களில் கூட்டுறவு விவசாயம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், மேலராமன் சேத்தி, குத்தாலம், வக்காரமாரி போன்ற பகுதிகளில் கூட்டுறவு விவசாயம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. இதை **நமது** அமைச்சர் அவர்கள்தான் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். தனியார் நிலங்களையும் மடாலய நிலங்களையும் சேர்த்து விவசாயம் **செய்து** வருகிறோம். இதிலும் சில மடாலயத்தின் அதிகாரிகள் இதற்கு விரோதமான வகையில் இடையூறுகள் செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் சில நிலங்கள் மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமானவை இந்தக் கூட்டுறவின்கீழ் கொண்டு வரப்படாமல் இருந்து வரு கின்றன. அதையும் இந்தக் கூட்டுறவு ஸொஸைட்டியின்கீழ்

[Sri P. Jayaraj] [9th December 1959

கொண்டு வருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் எல்லா நிலங்களையும் சேர்த்து விவசாயம் செய்தால், இந்த மாநிலத்திலேயே நல்ல முறையில் நடைபெறக்கூடிய ஒரு கூட்டுறவு இயக்கமாக இது விளங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதில் குறிப்பாக பொள்ளாச்சி செட்டியார் அவர்கள், தன் கீழ் இருந்துவந்த மடாலய குத்தகை நிலங்களை எல்லாம் சொசைட்டிக்கு கொடுத்து உதவியிருக்கிறார்கள். அவர்களை நாங்கள் என்றும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். அதே போன்றுதான் பேரளத்தில் மடாலயத்தின் கீழ் இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் கொடுத்தால் இந்தக் கூட்டுறவு விவசாயத்திற்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். இதற்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி இதை வாங்கிக் கொடுப்பார்களானால் அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படும்படியான முறையில் இன்னும் நாலைந்து கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகளை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதோடு மட்டு மல்ல, உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, உச்சவரம்பு வரப் போகிறது என்பதை அறிந்து அது எவ்வாறு அமைந்திருக்கும் என்பதை விவசாயிகளும் மிராசு தார்களும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நமது அமைச்சர்களும் நன்கு ஆலோசித்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதன் மூலமாக எவ்விதத் திலும் ஏழைகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்பதை அறிந்து ஏழை மக்கள் எல்லாம் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதோடு சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்குப் பாது காப்பு கொடுக்கும்போது அதில் உழுகின்ற சாகுபடியாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. அதோடு இவைகளில் சாகுபடி செய்யும் பண்ணையாட்களுக்கும் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படக் கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை. இந்த நாட்டில் இரண்டு மூன்று ஏக்கர்களைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண் டிருப்பவர்கள் அந்நிய நாட்டில் சென்று வியாபாரம் செய்கின்ற வர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களில் எல்லாம் இந்த நாட்டிலுள்ள பண்ணையாட்களே சாகுபடி செய் கின்றார்கள். இந்த நிலையில் உச்ச வரம்புச் சட்டம் வரும்போது இந்த சாகுபடியாளர்கள் எல்லாம் அப்புறப்படுத்தப்படுவார்க ளானால், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வழியும் இல்லாமல் போய் விடும். ஆகவே, இவர்களை அப்புறப்படுத்தாமல் இருக்கச் செய் வதற்காக ஏதாவது வழிவகை செய்தாக வேண்டும். அத்துடன் உர வகைகளையும் விவசாய மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஹரிஜனங் களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். இப்போதிருக்கின்ற நிலையைப் பார்த்தால், உரம் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்குத் தகுந்த ஜாமீன் வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் மேலொப்பம் இல்லாத விண்ணப்பங்களுக்கு எல்லாம் உரங்கள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்ட மாக இருக்கிறது. இதற்கு மிராசுதார்களும் பொறுப்பேற்க முன் வராமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்தக் கஷ்டங்கள் ஏற்படு

9th December 1959] [Sri P. Jayaraj]

கின்றன. இதற்கு பட்டாமணியக்காரர், கிராம முனிசீப்கள் இவர்களும் இதையேதான் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே ஜாமீன் இல்லாத முறையில் உரம் வழங்குவதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள நிலையில் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குப் பல சலுகைகள் கிடைத்து வருகின்றன. இருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாக பல பண்ணையாட்களையும் கூலியாட்களாக மாற்றி அவர்களிடமிருந்து அதற்குத் தகுந்தவாறு மிராசுதார்கள் எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிரந்தரமாக பண்ணையாட்களாக இருக்கக்கூடியவர்களை எவ்விதமெல்லாம் விலக்கலாம் என்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு பண்ணையாட்களை விலக்கவேண்டுமென்றால் 150 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு போகச் சொல்லிவிடலாம் என்று சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு அதிகமான பண்ணையாட்களை மிராசுதார்கள் நீக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் 150 ரூபாய் என்றிருப்பதை மாற்றி 250 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்தால் இவ்வளவு அதிகமான பேர்களை மாற்ற மாட்டார்கள். இப்போது 150 ரூபாய் என்றிருப்பதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான பேர்களை அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் மிராசுதார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நல்லுறவு ஏற்படுவதில்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் மிராசுதார்களுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இருந்து வந்த சண்டைகள் எல்லாம் போய் இன்றைக்கு ஒருவருக்கொருவர் இணக்கமாகவும் ஆதரவாகவும் இருந்து வருகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்த மாநில சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டங்கள்தான் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற இந்த நல்லுறவு மேலும் நீடித்திருக்க வேண்டுமானால், பண்ணையாட்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு 150 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருப்பதை மாற்றி 250 ரூபாய் என்று நிர்ணயிப்பதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri P. S. ELLAPPAN** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள்தான் எனக்குத் தலைவர் என்பது வழக்கமாப் போச்சு. (சிரிப்பு.) இப்போது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமானுடைய உரையின்பேரில் எல்லோரும் பேசினார்கள். எல்லாரும் என்ன பேசினார்கள்? அந்த கவர்னர் உரையைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசி, வரவேற்று இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லப் போகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? அதில் விஷயம் ஒன்றுமே இல்லை, பிரயோஜனமே இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கடைசியில் இரண்டு பேரும் கஷ்டமான நிலைக்கு வந்து சேருகிறார்கள். "என்னுடைய தொகுதி நன்றாகக் கவனிக்கப்படவில்லை, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை; அதைச் செய்யவில்லை" என்று அழுகிறார்கள். தனித் தனி முறையிலே இப்படி அழுகிறார்கள். இப்படித் தனித் தனியாக அழுவதைவிட ஒன்றாகச் சேர்ந்து அழுதால் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.)

ஆகவே, நான் இது விஷயத்தில் என்ன சொல்லுவது? நான் என்ன சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்? எத்தனையோ வருஷமாக நான் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். சொன்னது ஏதாவது நடக்கிறதா? நானும் அசெம்பிளிக்கு வந்த நாளிலிருந்து பார்க்கிறேன். காரியத்தில் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இந்த நிலைமையே நீடிக்குமானால் இந்த ஆட்சி எவ்வாறு நிலைக்கும்?

பஞ்சக் கஷ்டம் பற்றி எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். மழை பெய்திருக்கிறது என்று கவர்னர் சொல்லியிருக்கிறார். எப்போது மழை பெய்தது? எந்தக் காலத்தில் பயிரிட்டால் எந்தக் காலத்தில் அறுவடை அதிகமாகக் கிடைக்கும்? ஐப்பசி மாதம் 15-ம் தேதி மழை பெய்தது. நாற்று வைத்து நன்றாக முளைவிட 40 நாள் மழை பெய்யவேண்டும். மதுராந்தகம் தாலுகாவில் எல்லாம் தீய்ந்து விட்டது. முதல் போகமே கிடையாது. முதல் போகத்திற்கே தண்ணீர் இல்லை; இரண்டாவது போகத்திற்கு என்ன பண்ணுவது?

ரேஷன் கடையில் அரிசி வாங்கக்கூடிய மக்கள் படும் கஷ்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லவே முடியாது. கண்ணீர் வருகிறது. அரிசி கொடுக்கிற ரேஷன் கடையில் போய்ப் பார்த்தால் அங்கு க்யூவில் நிற்கும் பெண் பிள்ளைகளையெல்லாம் கீழே போட்டு ஆண்கள் மிதிக்கிறார்கள். அந்த ரேஷன் கடைகளில் ஒரு நாளைக்கு 10 மூட்டைதான் கொடுக்கிறார்கள். ஐந்து மைல் விஸ்தீரணத்திற்கு ஒரு ரேஷன் கடைதான் இருக்கிறது. காலை 10 மணிக்கு அரிசி கொடுக்க ஆரம்பித்தால் 12 மணிக்கெல்லாம் மூட்டை ஆகிவிட்டது என்று கோணியை விரித்துக் காட்டி விடுகிறார்கள். அந்த அரிசியை வாங்குவதற்காக ரொம்ப தூரம் மக்கள் "க்யூ"வில் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் நீண்ட நேரம் நின்றாலும் அரிசி கிடைக்குமென்ற நிச்சயம் இல்லை. ஜனங்கள் படுகிற கஷ்டம் என்ன மாதிரி என்று சொல்ல முடியவில்லை. தெருவிலே கதர்ச் சட்டைக்காரன் போனால் இவன் சட்டசபைக்குப் போய் என்ன செய்கிறான் என்று சொல்லி வம்பு பிடிக்கிறார்கள். என்னை யார் என்று சொல்லிக் கொள்ள முடியவில்லை. இந்தச் சட்டை ஒரு பாரமாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) கிராம மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான அரிசி கிடைக்காமல் தவிக்கிறார்கள். கலெக்டரிடம் போய் முறையிட்டால் "உள்ளது அவ்வளவுதான்" என்று சொல்லிவிடுகிறார். இந்த முறையில் பஞ்சமானது மிகவும் அபாயமான நிலையில் இருக்கிறது. இந்த மாதிரிப் பஞ்சத்திற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கந்தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். "உனக்கு என்ன அவ்வளவு தூரம் அறிவு முதிர்ந்து விட்டதா?" என்று கேட்காதீர்கள்.

சர்க்காரிடம் எவ்வளவு புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது? 1942-ல் இருந்து உணவு உற்பத்தி செய்ய எல்லா நிலங்களிலும் பயிரிடச் சொன்னார்கள். எல்லோரும் பயிரிட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். இந்த வருஷம் 5 ரூபாய் தீர்வை போடுகிறார்கள். அடுத்த வருஷம் அதற்கு 15 ரூபாய் தீர்வையாகி விடுகிறது. எங்கெங்கு நிலம் சும்மா கிடக்கிறதோ அங்கெல்லாம் பயிரிடலாம் என்று

9th December 1959] [Sri P. S. Ellappan]

உத்தரவு போடுங்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்க நீங்கள் கடனும் கொடுக்கவேண்டாம்; மற்ற எந்தவித உதவியும் செய்யவேண்டாம். இருக்கும் காலி நிலங்களில் எல்லாம், புறம்போக்கு நிலங்களில் எல்லாம் பயிரிட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டால் ஜனங்கள் எவ்வளவு ஆனந்தமாக இருப்பார்கள்? கிராமப் பஞ்சாயத்தில் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு சும்மா கிடக்கும் நிலங்களையெல்லாம் பயிரிட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டால் எவ்வளவு ஜனங்கள் ஜீவிப்பார்கள்? "ஜமீன்களை ஒழிக்கிறோம்" என்று சொன்னவுடன் ஜனங்கள் தங்கள் ஓட்டை அந்தக் கட்சிக்குப் போடுகிறார்கள். அதனால் விவசாய மக்களுக்கு ஒன்றும் பயன் ஏற்படவில்லை என்று அவர்கள் உணர்ந்து கொண்ட பின்னர் மறுபடியும் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று பேசுகிறார்கள். அதைக் கேட்டுவிட்டு உடனே தன்னுடைய வோட்டை அந்தக் கட்சிக்குப் போடுகிறான். இவ்வாறு சொல்லுவதிலேயெல்லாம் பயன் இல்லை. இன்றையதினம் மக்கள் பஞ்சத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். "சாகத் துணிந்துவிட்டால் சமுத்திரம் முழங்கால் ஜலம்" என்று பாரதியார் கூறியபடி மக்கள் இனி இப்படிச் சும்மா இருந்து கொண்டே இருக்க மாட்டார்கள். பசி வந்துவிட்டால் அவர்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அவர்களுக்கு மீதிச் சௌகரியங்கள் செய்வதைப்பற்றிப் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். முதலில் அவர்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று உணவு மந்திரி அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri N. R. THIAGARAJAN**: தலைவர் அவர்களே, சென்ற இரண்டு மூன்று நாட்களாக கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைமீது, பலர் பல் வேறு கோணங்களிலிருந்து அலசி ஆராய்ந்து பேசி விட்டார்கள். கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே இரு சொற்கள் என் காதிலே சுவையாக இன்னும் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஒன்று இந்த நாட்டிலே உள்ள 90 சத விகித ஏழை கிராம விவசாயிகள் முன்னேற்றம் பற்றியது. மற்றொன்று நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றியது. இந்த இரு சொற்கள் யாருக்குத்தான் இதயகீதமாக ஒலிக்காமலிருக்கும்? இப்பொழுதுதான் முதல் தடவையாக கவர்னர் அவர்கள் கிராமவாசிகளின் முன்னேற்றம் பற்றி பேசுகிறாரென்று கருதுகிறேன். இந்தச் பேச்சை அறிந்து எனது தொகுதி வாசிகளின் உள்ளம் குளிர்ந்திருக்கும், என் உள்ளமும் குளிர்ந்து துள்ளிக் குதிக்கிறது.

"விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டது" என வீரா வேசத்துடன் பலர் கூறினார்கள், அவ்வாறு கூறுவது தற்போது ஒரு "பாஷன்" ஆகிவிட்டது. விலைவாசி உயரத்தான் செய்யும் என, தேனி தொகுதி கிராமங்களில் மட்டும் நான் கூறவில்லை, மதுரை நகரில் ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மிகாந்தம்மாள் தொகுதியில்கூட பேசிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். உணவுப் பொருள் விலை உயர்வு பற்றி பேசுபவர்கள் எல்லாம் கிராமவாசிகளின் நிலையை அறியாமல், முனிசிபாலிட்டி, கார்பரேஷன் நகரங்களிலிருந்து கனவு காண்கிறார்கள், எனது தொகுதிகளில் உள்ள ஆண்டிபட்டி பிர்காவில் 132 கிராமங்

[Sri N. R. Thiagarajan] [9th December 1959

களுக்கு சமீபத்தில் சென்று வந்தேன். அங்கு ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் நடைபெறுகிறது. இவ்வளவு உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்தும், அவர்களின் வாழ்வு உயரவில்லை. அந்த 132 ஊர்களில் ஒரு புது வீடு கூட கட்டப்படவில்லை. சரி, பிளாக்கிலிருந்தாவது புது பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கலாம், அதுவும் இல்லை, எல்லாம் நகரங்களுக்கு கொட்டிக் கொடுத்துவிட்டு வறுமையைப் பெருமையுடன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் பணத்தை சுரண்டி பட்டினங்களில் மாடமாளிகைகூட கோபுரங்கள் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமாக எழும்பிக் காட்சியளிக்கின்றன. ஆசியாவில் மிகப் பெரிய சென்னையில் உள்ள கட்டிடத்தைப் பார்த்தால் வயிறெறியுது, கும்பி கொதிக்கிறது, இப்படி அநியாயமாக கிராம மக்களின் பணத்தைக் கொள்ளையடித்து வந்து நகரங்களில் கட்டிடத்தின்மேல் கட்டிடமாக கட்டிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். கிராமத்தவர் நிலை பற்றி கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை விட்டாவது உள்ளத்தில் உள்ளதை கூறித்தானாகவேண்டும். உணவு விலையைக் குறைக்க வேண்டுமாம். ஒரு கோஷ்டியார் கூறினார்கள், காங்கிரசைக் கவிழ்க்க திட்டமிட்டார்கள், அதற்கு வழி யென்னவென்று ஆலோசித்து ஒரு புது வழி கண்டு பிடித்தார்கள். அதுதான், கொள்முதல் செய், கட்டுப்பாடு செய் என்னும் கூக்குரல். இவர்களின் கூச்சலைக் கேட்டு சர்க்கார் மீண்டும் ரேஷன் முறையை அமுல் செய்யும்போது நாம் கண்ட்ரோல் ஒழிக, ஆறு அவுன்ஸ் ஒழிக எனக் கத்தி, கிராம மக்களிடையே காங்கிரசுக்கு உள்ள செல்வாக்கை ஒழித்து விடலாமென திட்டங்கள் போட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். படி அரிசி பனிரெண்டணுவுக்கு வேண்டுமாம், 500 பேருக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடையாம், நாத்தமெடுத்த அரிசி கூடாதாம், முன்கூட்டியே நாத்தமெடுத்த அரிசியென எப்படிக் கண்டு பிடித்தார்கள்? வேலையற்ற சோம்பேரிகள்! கல்லும் மண்ணும் கலந்த அரிசியென நகரவாசிகளிடையே கூறுவார்கள். கிராமவாசிகளிடையே சென்று 'அந்தோ, உங்கள் தானியத்தை சர்க்கார் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு போகிறது' என்பார்கள். இவர்களுடைய மாய்மலப் பிரசாரத்தை முறியடிக்க எனது தொகுதியில் பொதுக்கூட்டம் போட்டேன், முதலமைச்சரும் வந்திருந்தார், 'பனிரெண்டணுவுக்கு அரிசி கொடுக்க முடியாது, புஞ்சை தான்யம் ரூபாய்க்கு மூன்று படி கொடுக்க முடியாது, 500 பேருக்கு ஒரு கடையா, அது அறவே முடியாது' என்று ஆணித்தரமாகக் கூறினேன், என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள 3 லட்சம் மக்களும் இதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கிராம வாசிகளிடையே கொள்முதல் கூடாது, ரூபாய்க்கு 3 படி கொடுக்க கட்டுபடியாகாது எனக் கூறி மீண்டும் தேர்தலுக்கு நிற்கத் தயாராக இருக்கிறேன். யாராவது என்னை எதிர்த்து நிற்க வருகிறீர்களா? என் தொகுதி யென்ன, இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள 25 நகரத் தொகுதிகளை விட்டு, எங்கு வேண்டுமானாலும் யாருடன் வேண்டுமானாலும், கட்சி சார்பாக வென்றாலும் அல்லது கட்சிப் பெயர் இல்லாமலும் போட்டியிடத் தயார், யார் வேண்டுமானாலும் என்னை எதிர்த்து நிற்கட்டும், ஹார்வி மில் தொழிலாளர் வாழும் தொகுதியில் உங்களுக்கு ஓட் கிடைக்கலாம்,

9th December 1959] [Sri N. R. Thiagarajan]

மற்ற இடங்களில் டிபாஸிட் போய்விடும். ஓட்டுரிமை கொடுத்தும் அதை உபயோகிக்காதவர்கள் நகரவாசிகள். எனது ஜில்லாவில் கூட நகரப்பகுதிகளில் 30 அல்லது 40 சதவிகிதமே வாக்குப் பதிவு இருந்தது. இந்த சோம்பேறிகள்தான் குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருள்கள் பெற்று குந்திக் கொண்டே கும்பியை நிரப்பலாம் எனக் கூக்குரலிடுகிறுர்கள். குடியாத்தம் தொகுதியில் உணவு விலைகள் பற்றிப் பேச வரும்படி கோதண்டராமன், எம்.எல்.ஏ.-யை அழைத்தேன். அவர் நகரில் பேசும்படி கூறினுர். நான் தொகுதிக்குள் கிராமப்புறம் வருகிறீர்களா? என்றேன். அவர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

மிளகாய் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமாம். எனது முப்பது கிராமங்களில் மிளகாய் உற்பத்திதான் பிரதானமாக நடை பெறுகிறது. ஏக்கருக்கு 500 முதல் ஆயிரம் வரை செலவு செய்து 300-ம், 400-ம் சென்ற 10 ஆண்டுகளாக வருமானம் வந்தது. இந்த ஆண்டுதான் நல்ல விலை கிடைத்திருக்கிறது. அமைச்சரவர்களே! இந்நிலையில் ஏற்றுமதியை நிறுத்தினுல் என் தொகுதி விவசாயி கள் அதோகதியாகி விடுவார்கள். அற்பர்களின் கூச்சலுக்கு அஞ்சாமல் ஏற்றுமதி செய்யுங்கள், என் தொகுதிவாசிகள் லாபமடையட்டும்.

புளி விலை குறைய வேண்டுமாம். நகரிலிருந்து புளிய மரத்தை வெட்டிக் கொண்டுவா என விவசாயிக்கு ஆசை காட்டி மரங்களை வெட்ட வைத்து விட்டு, தற்போது புளி விலை குறைய வேண்டுமென்பது புளித்துப்போன வாதம். இதை பொருட் படுத்த வேண்டாம். புளிய மரம் வைத்தவன் பிழைக்கட்டும். அவன் பிழைப்பில் மண் போட வேண்டாம்.

சர்க்கரை வேண்டுமாம் சர்க்கரை. ஒரு பாடல் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது :

பாலுக்கு சர்க்கரை இல்லை என்பார்க்கும்
பருக்கையற்ற கூழுக்குப் போட உப்பில்லை
என்பார்க்கும்,
குத்தித் தைத்த காலுக்கு தோல் செருப்பில்லை
யென்பார்க்கும்,
கனக தண்டி மேலுக்கு பஞ்சணையில்லை
யென்பார்க்கும் விசனம் ஒன்றே.

பாலுக்கு சர்க்கரை யில்லை என்றுல் அதனுல் பட்டினியா கிடக்கிறுர்கள்? கூழுக்குப் போட உப்பில்லையே எனும் குக்கிராம வாசிகளின் பிரதிநிதி நான். கும்பி கொதித்து குற்றுயிராய் கிடைக்கும் அவர்கள் சர்க்கரைபற்றி அக்கரை செலுத்தவில்லை. தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் தானியங்களுக்கு கட்டுப்படியாகும் விலைதான் விரும்புகிறுர்கள்.

உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லையாம், உணவுப் பொருள்களின் விலை கூட விற்கிறதாம். அதற்காக விலைகள் குறைய வேண்டுமாம். இதற்கு முன்னும் இச்சபையில் கூறி

[Sri N. R. Thiagarajan] [9th December 1959

யிருக்கிறேன். இன்னும் கூறுகிறேன். கட்டுப்படியாகாத சம்பளத்திற்கு வேலை பார்க்க வேண்டாம், மரியாதையாக ராஜினாமா செய்து விட்டு லாபமுள்ள விவசாய வேலையை கிராமங்களுக்குச் சென்று பாருங்கள், அந்த பாட்டாளி மக்கள் வாழுமிடங்களில் பள்ளிக்கு வயது வந்த பிள்ளைகள் 100 இருந்தால் 50 தான் பள்ளியில் படிக்கும். பாக்கி பிள்ளைகள் எங்கே என்றால் வயல் வெளியிலும் வரப்பிலும் வருணன், அருணன், வாயு ஆகிய முத்தேவர்களின் பராமரிப்பில் வாழ்வதைப் பார்க்கலாம். இங்கே ஒருவர் வேலை செய்ய ஒன்பது பேர் உட்கார்ந்து உண்டு களித்து தங்கி உல்லாச வாழ்வு வாழ ஊதியம் போதவில்லையென கத்துகிறீர்கள். இந்தக் கதையெல்லாம் இனி மேல் நடக்காது, இந்த கத்தலுக்கு பயந்து விவசாயிகளின் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க முடியாது. குறைக்க வேண்டுமென்று கூறுபவர்கள், புது வரி போட்டு அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு கூடுதல் விலைக்கு விவசாயி கேட்கும் விலை கொடுத்து வாங்கி, குறைந்த விலையில் விற்று நஷ்டத்தை சர்க்கார் ஏற்கும்படி கூறுகிறார்களா? திட்டவட்டமாகக் கூறட்டும். மூன்று படி வேண்டுமாம். இவன் அப்பன் உழுதான் போலிருக்கிறது, மூன்று படி கொடுப்பதற்கு. நிலத்திலே உழுபவனுக்குத் தெரியும். நிழலிலே இருப்பவனுக்கு வெய்யிலின் அருமை எப்படித் தெரியும்? மூன்று படியும் கேட்பான், முப்பது படியும் கேட்பான். மூன்று படி வேண்டுமென்று கிராமத்திலே வந்து மூன்று விரலைக் காட்டினால் "அந்த விரல் மூன்றையும் வெட்டி விடுவேன்" என்று விவசாயி கூறுவது உனக்குத் தெரியும். படி அரிசி பனிரெண்டணாவுக்கு கொடுக்க முடியாது, நியாய விலைக் கடை திறக்க முடியாது, புஞ்சை தானியங்கள் மூன்று படி கொடுக்க முடியாது, தான்யக் கொள்முதல் விவசாயிகளிடம் செய்ய முடியாது என்பதை மீண்டும் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக . . .

Sri P. U. SHANGUBAM: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களைப் பார்த்து சவால் விடுவது முறைதானா, அதைச் சட்டம் அனுமதிக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: சவால் இல்லை. It is not a point of order. The Hon. Member has not said anything against any member.

Sri P. U. SHANMUGAM: சவால் விடக்கூடாது என்று விதிகள் சொல்கின்றனவே . . .

Sri M. KARUNANITHI: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் துரோணாச்சாரியார் மாதிரி விரலை வெட்டி விடுவேன் என்று சொல்கிறார்களே, அது ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

9th December 1959]

DEPUTY SPEAKER : கதையிலே இருக்கிறதைச் சொல்கிறார். அது சொந்தமாகச் சொல்வது இல்லை. The Hon. Member may continue.

SRI P. S. CHINNADURAI : ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். இந்தச் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிற வாக்காளர்களின் ஒரு பகுதியினரைப் பார்த்து, 'சோம்பேறிகள்' என்று குறிப்பிடுவது முறையாகுமா ?

DEPUTY SPEAKER : வேலை செய்யாதவர்கள் சோம்பேறிகள் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களைச் சொல்லவில்லை. வேலை செய்யாதவர்கள் சோம்பேறிகள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : வோட்டு செய்வதற்கு வராதவர்கள் சோம்பேறிகள் என்றார்களே . . .

DEPUTY SPEAKER : அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. It is not unparliamentary.

SRI P. S. SANTHANAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள் 'வோட்டு வாங்குவதற்கு என் தொகுதிக்கு வாருங்கள்; மூன்று விரல்களை வெட்டி விடுகிறேன்', என்று. வோட்டு வாங்குகிறவர்கள் அங்கத்தினர்களாகத்தானே இருக்க வேண்டும் ?

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Member may continue his speech.

SRI N. R. THIAGARAJAN : தலைவர் அவர்களே, நிலச் சீர் திருத்தம் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதுவும் மனதிற்குச் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

DEPUTY SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும் போது மற்றவர்களைத் தாக்கிப் பேசாமல் இருக்கவேண்டும். பேசும்போது பார்லிமெண்டரி வார்த்தைகளையே உபயோகிக்க வேண்டும். 'அன்பார்லிமெண்டரி' வார்த்தைகளைப் பேசக் கூடாது.

SRI N. R. THIAGARAJAN : ஒருவரைத் தாக்கிப் பேசி எனக்கு வழக்கமில்லையே. தனி நபரையோ கட்சியையோ தாக்கிப் பேசும் வழக்கம் எனக்கு கிடையாது.

நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி ஒரு முக்கியமான அறிக்கையை கவர்னர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை வாழ்த்துகிறேன்; வரவேற்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் அவசியம் வர வேண்டும். புதிதாக ஒரு கட்சி தோன்றியிருக்கிறது. எந்தப் பேரில் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. கா.சீ.க.வோ, ஜ.கா.சு.கா.வோ தெரியவில்லை.

[Sri N. R. Thiagarajan] [9th December 1959

மூன்று வருஷத்தில் மூன்று பேரை மாற்றிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். எங்கோ பேசும்போது, 'நிலம் என்பது மனைவிக்குச் சமானம்; அதை யாரும் பிறருக்குக் கொடுக்க முடியாது, கொடுக்க மாட்டோம்' என்று பெரியவர் பிரசங்கம் செய்துவிட்டு வந்து விட்டார்கள். நிலம் என்பது மனைவிக்கு ஒப்பானால் சப்-ரிஜிஸ்தரார் ஆபீசில் சென்று பார்த்தால், அங்கே பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப் படுவதைப் பார்க்கிறோமே, நிலத்தை ஒத்தி வைக்கிறார்கள். குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அடமானம் வைக்கிறார்கள், இன்னும் வாரத்திற்கு விடுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன செய்வது என்று யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நிலத்தை மனைவிக்கு ஒப்பிட்டு வியாக்கியானம் செய்வதைக் கேட்டுவிட்டு, நிலத்தை யாரும் எடுக்கக் கூடாது, தொட முடியாது, அடமானம், ஒத்தி வைக்கக்கூடாது என்று கோரி சட்டதிட்டங்களை மாற்றி விடுவார்களோ, அதனால் நாம் பின்தங்கி விடுவோமே என்று பெருவாரியாக விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள். தயவு செய்து அம்மாதிரி வியாக்கியானங்களை யெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை வெகு சீக்கிரத்திலேயே கொண்டு வரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவையை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வர வேண்டும். இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே அத்தகைய சட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். வராமல் போய்விட்டதற்காக நான் வருந்துகிறேன். சீக்கிரமாக அது வர வேண்டும். அப்படி வருமானால், அதைக் கொட்டு மேளத்துடன் வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறோம், ஒரு எதிர்ப்பும் இல்லாமல், ஏகமனதாக இந்தச் சபையிலே நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு வேண்டிய ஆதரவைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு, கவர்னர் உரையை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன். ஜெய் ஹிந்த்.

* **Sri S. Ramalinga Padayachi** : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் முகத்தான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் முதல் முதலாக சட்டமும் ஒழுங்கும் இந்த ஆண்டில் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. சட்டத்தினால் தான் சட்டத்தை பாதுகாக்க முடியும். ஆகவே, வள்ளுவர் கூறுகிறார் :

> "கொலையின் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
> களைகட் டதனொடு நேர்."

தீங்கு செய்பவர்களை அரசன் தண்டிப்பது, களையை வெட்டி பயிரைக் காப்பதுபோல் ஆகும். ஆகவே, சட்டத்தினாலேதான் சட்டம் காக்கப்படுகிறது. சட்டத்தைப் பாதுகாப்பது மக்கள் பொறுப்போடு அல்லாமல், மாநில அமைச்சர்களும் சட்டத்தைப் பாதுகாக்க வெகுவாக பாடுபடுகிறார்கள். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் சிதம்பரம் தொகுதியில் ஒரு கலவரம் ஏற்பட்டபொழுது,

9th December 1959] [Sri S. Ramalinga Padayachi]

நமது அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு விரைந்து சென்று மக்களிடையே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினர். மக்களிடையே ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டால், அமைச்சர்களே நேரில் சென்று அங்கே ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதை சென்னை மாகாண அமைச்சர்களிடத்தில் தான் காணலாம், மற்ற இடங்களில் பார்த்திருக்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் இந்த ஆண்டிலே நல்ல பருவ மழை பெய்திருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எங்கள் தொகுதியில் இந்த வருஷம் நன்றாக மழை பெய்திருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. ஆகையினால் தான் திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார் :

"வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலான்
தான் அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று."

உலகத்தில் நன்றாக மழை பெய்தால், நல்ல சுபிட்சம் ஏற்படும் என்று கூறியிருக்கிறார். ஆகையினால் இந்த ஆண்டில் நல்ல மழை பெய்திருப்பதால், மக்களுடைய பசி, பிணி நீங்கும், தானியங்கள் நன்றாக விளையும், ஈகை, அறம் நன்றாக நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நல்ல மழை பெய்திருப்பதால் எங்கு பார்த்தாலும் குளங்களில் தண்ணீர் நிரம்பியிருக்கிறது. புஞ்சை நிலங்களில் நன்றாக வேளாண்மை கிடைக்கும். பயிர்கள் செழுமையாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் நல்ல மழை பெய்திருப்பதால் எந்த விதமான குறைவும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். நான் பல நண்பர்களைப் பார்த்துப் பேசும்பொழுது அவர்கள் ஷேம சமாசாரத்தைவிட முதலில் 'உங்கள் பகுதியில் மழை பெய்ததா' என்று தான் விசாரிப்பேன். எல்லா நண்பர்களும் இந்த வருஷம் நல்லபடியாக மழை பெய்தது என்று சொன்னார்கள். சில பேர்கள் கொஞ்சம் மழை குறைவு என்று குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர் பெருமானும் அதுபோலவே சில பகுதிகளில் மழை கொஞ்சம் குறைவாகப் பெய்திருப்பதாகவும், மற்ற பகுதிகளில் நல்ல மழை பெய்திருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அப்படி நல்ல மழை பெய்திருந்தாலும், இந்தத் திருப்திகரமான சூழ்நிலையில் அகவிலை ஏறியிருப்பது குறித்து அது வருந்தக்கூடிய விஷயம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அகவிலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. 1948—49-லிருந்து 1952—53 வரையில் 60 படி மூட்டை 40 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறோம். இந்த வருஷத்தில் 26, 27 ரூபாய் விற்கிறது என்று சொன்னால், அதிகமாக விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. ஏதாவது பிரசாரத்திற்கு வேண்டுமானால் அவ்வாறு சொல்லலாம். கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கிராமவாசிகள் அகவிலை ஏறிவிட்டதாக யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரம், பிண்ணாக்கு இவைகள் 1948-49 முதல் 1952-53 வரையில் விற்ற விலைக்கும், இப்பொழுது விற்கிற விலைக்கும் எவ்வளவு விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே, அகவிலை ஏறிவிட்டது என்று சொன்னால் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ சொல்லுகிறார்களே தவிர, அகவிலை ஏறிவிட்டதாக ஒப்புக்கொள்ள

[Sri S. Ramalinga Padayachi] [9th December 1959

முடியாது. உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. ஒரு விவசாயி விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்படக்கூடிய செலவைக் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால், 4 ஏகரா வைத்துக்கொண்டு வேளாண்மை செய்யக் கூடிய விவசாயி கண்டு முதல் செய்து பார்க்கும்பொழுது அவனுக்கு ஒரு சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனுக்கு வரக் கூடிய வருமானம் கூட வராது. அவன் குடும்பத்தை நடத்து வதற்கு அவனுடைய வருமானம் கட்டுபடியாகாது. ஏற்கனவே 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த விலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு மூட்டைக்கு 2 ரூபாய்க்கு மேல் அதிகமாக விலை ஏறியிருக்க வில்லை. நாலு ஏக்கர் பயிரிடும் ஒரு விவசாயிக்கு தன்னுடைய குடும்பத்தின் உணவுக்குப்போக அதிகம் 8 மூட்டை நெல் கிடைக் கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால், அவனுக்கு மூட்டைக்கு 2 ரூபாய் விதம் அதிகமாக 16 ரூபாய்தான் கிடைக்கும். ஏற்கனவே இருந்த நெல் விலைக்கும், ஏற்கனவே இருந்த உரம், பிண்ணுக்கு இவைகளின் விலைக்கும், இப்பொழுது நிலவும் அதிகப்படியான உற்பத்தி செலவுக்கும், நெல் விலைக்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அகவிலை ஏறியிருப்பதாகச் சொல்வதற்கு இடமே இல்லை. ஏதோ நகர்புறத்தில் இருப்பவர்கள், தொழிலாளிகள் இவர்களெல்லாம் அகவிலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்லலாமே தவிர, கிராமத்தில் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் அகவிலை ஏறினதாக கூற முடியாது. நகரத்தில் இருப்பவர்கள் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு சினிமா காட்சிகள் பார்க்கிறார்கள். மோட்டார் வைத்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளைப் பார்த்தால், அதுவும் என் தொகுதியைப் பார்த்தால் அங்கே ஒரு கார் கூட கிடையாது. எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே குடிசைக் காடு தான். வேறு ஒன்றுமில்லை. விலைவாசியினால் நகரவாசிகள்தான் கஷ்டப் படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர, கிராமவாசி களுக்கு அது பொருத்தமல்ல. கிராமவாசிகள் விலை ஏற்றத்தை ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள். நகர்புறத்தை சேர்ந்த ஒரு செட்டியார் தான் வெளியூருக்குச் சென்ற பொழுது விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருந்தது. உழுது பயிரிடுவது 9 பங்கு லாபம் என்று விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருந்தது! அதனைப் பார்த்தார். பிறகு அவர் விவசாயத்திற்கு ஒரு நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்து, தன் தொழிலைப் பார்த்துக்கொண்டு கூலி ஆள் வைத்து விவசாயம் செய்தார். விவசாயக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் 9 பங்கு நஷ்டம் வந்தது. மற்றவர்களிடம் இதைப்பற்றிச் சொன்னார். மற்றவர்கள் சொன்னார்கள் அவருக்கு 'அதற்குக் கீழே எழுதியிருப்பதை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? நிலத்திற்கு உடையவன் இல்லாவிட்டால் 9 பங்கு நஷ்டம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறதே' என்று. உடைய வன் நேராகப் போகாவிட்டால் ஒன்றும் இருக்காது, 9 பங்கு லாபத்திற்குப் பதில் 9 பங்கு நஷ்டம்தான் வரும். விவசாயியின் மகன் நேராக நிலத்தில் இறங்கி உழுது பயிரிடா விட்டால், தானே சாகுபடி செய்யாவிட்டால், வேறு ஒருவரிடம் பயிரிடுவதற்கு ஒப்படைத்தால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். நேராக நிலத்தில் இறங்கி சாகுபடி செய்யாவிட்டால், 4 ஏக்கர் வைத்திருக்கும் விவ

9th December 1959] [Sri S. Ramalinga Padayachi]

சாயிக்கு ஒவ்வொரு ஏகராக குறைந்து, கடைசியில் அவன் கூலி வேலை செய்யவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே, இந்த நிலைமையில் அகவிலை ஏறியிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அரசாங்கம் எடுத்து நடத்திய விவசாயப் பண்ணையிலே நஷ்டம் தான் ஏற்பட்டது. விவசாயி நேரிடையாக பயிர் செய்தால்தான் லாபம் இருக்கும். நகரமக்கள் எவ்வளவோ உல்லாசமாக இருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள விவசாயிதான் கஷ்டப்படுகிறான். அப்படியிருக்கும்பொழுது அகவிலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுவது தகாது. என்னுடைய தொகுதியில் அகவிலை ஏறியிருக்கிறது என்று யாரும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கவேண்டுமென்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தில் பல நீர்த் தேக்கங்கள் இருந்தாலும் கூட, இன்னும் சிறு சிறு ஓடைகளில் அதிகமாக நீரைத் தேக்கலாம். காவேரியில் தண்ணீர் அதிகமாக வழிந்து ஓடக்கூடிய காலங்களிலே எந்தெந்த இடத்திலே அதைத் தேக்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அந்த இடத்திலே வாய்க்கால் வெட்டி அதிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சினால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம். உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களுக்கு மோகனூர் ஆகிய இடங்களில் வாய்க்கால் வெட்டி காவேரியிலுள்ள அதிகமான தண்ணீரை விட்டால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அம்மாதிரி செய்தால் உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் முதலிய இடங்களிலுள்ள அநேக ஏரிகளை நிரப்பலாம். அரசாங்கம் இம்மாதிரி ஒரு திட்டத்தை ஏற்று நடத்தினால் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow. 1-30 p.m.

The House then adjourned.

VII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. *Statutory Rules and Orders.*

45. *Amendment to the Madras Liquor Permit (Personal Consumption) Rules,* 1956, *issued in G.O. Ms. No.* 3244, *Home, dated 14th November* 1959. [*Laid on the table of the House under Section* 54 (3) *of the Madras Prohibition Act,* 1937 (*Madras Act X of* 1937).]

46. *Amendment to the Madras Public Service Commission Regulations,* 1954, *in regard to the inclusion of certain temporary posts in the Madras Industries Subordinate Service within the commission's purview issued with G.O. Ms. No.* 2761, *Public (Service), dated* 24th *October* 1959. [*Laid on the table of the House under Article* 320 (5) *of the Constitution of India.*]